

శ్రీగురుభ్యాన్నమః. Tel. 1509

గురుధర్మసారావళియను

వైత్త త తీర్త న లు.

ఇ ది

శ్రీహేతులూరి వీరబ్రంహ్మేంద్రస్వాములవారి

శిష్యపరంపరలూ సౌకత్య

చుండూరు రాఘవయ్యగారిచే

రచియింపబడిన

తత్వకీర్తనలుకొన్నియును

తొల్లింటి పెద్దల చేరచియింపబడిన

తత్వకీర్తనలుకొన్నియును

రాగతాళములతోడ

జక్కగా పరిశీలించి

వె. నా. జూబ్లీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రచురింపబడియె.

రిజిస్టరు కాఫీరైట్.

మొదటికూర్పు గింంం-కాపీలు

౧౨౯౧-౧౨౦౦ డిశంబరు నెల ౧౫-తేదీ

దీనివెల ౫-అణాలు.

సద్గురుశిష్యపరంపర.

నందిమండలక్షేత్రం కందిమల్లయపల్లెగ్రామ ముః
వాసరూపులయిన । శీమదఖిలాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకుః
న అవతారస్వరూపులయిన శ్రీపోతులూరి వీరబ్రహ్మాండ
ములవారి పుత్ర పౌత్రులయిన శ్రీ యీశ్వరమ్మవారి శిష్య
శిషిమెల్లగ్రామనివాసులయిన తిరువీధిబెఱయ్యగారు ఎ
ఘ్యులు పొదిలెసీమలో చేరిన గుండ్లసముద్రగ్రామనివాసు
లనేక చేతన్య సంరక్షకులయిన శ్రీవేమా లక్ష్మణాచార్య
స్వాములవారు వారిశిష్యులు అనగా శేవానశేవకుండు ,
రుజిల్లా-వంగవోలుతాలూకా సంతనూతలపాటి గ్రామ
సులయిన చుండూరు రాఘవయ్యగారిచే రచియించి ప్ర
పంబడియె.

ప్రకటన.

ఈమోక్షగ్రంథమును మోక్షాపేక్షగలిగి వలయ
రలు చెన్నపట్టణం నరదాముత్తియప్పకొప్పిడిలో నెం.గం.
గృహములో నదా విక్రియింపబడును.

విషయసూచిక.

యాగంటి లక్ష్యపూగారి కీర్తనలు.

౧. ఎంతపాపికర్తి సాయేపూర్వమున
౨. పోయెకాలమున్ను పోకలెజను
౩. ఏటిశ్రవణమనరియ్య ఏటివైష్ణవము
౪. సతులమోక్షముచేత సతమతము
౫. మంటిదిరాయిదిబొమ్మ
౬. చెలిమిచెప్పెదబుద్ధి చేకొనినెడు
౭. సంసారైతెనాయనతనలో
౮. సతతంబుమదిలోన కాంధిపి
౯. వాడవాడచెలియల్లె
౧౦. తల్లికిని నీవు ముతుడవంటురు ధరసి
౧౧. రాళ్లకుమొక్కేరుకమముతప్పి
౧౨. రెంటినడుమమాటున్నది
౧౩. దినమేమరణమనితెలియుడి
౧౪. వాకిగయిలలోరేచకపెద్దల
౧౫. వ్రతమేవిధమున ఆచరింతురో
౧౬. శివశివమోసపోతిక
౧౭. ఇదుగూఢపరోగముల కిలనవును
౧౮. శివశివకరణుకరణు
౧౯. అనుదినముపరమకళయందు
౨౦. లీజమిడివృక్షంబు పెంపుచేసిసయె
౨౧. ఇదిసప్తరారు మనమెన్నటికిని
౨౨. అనుదినము పరమకళయైవిశ్వమం
౨౩. అదితెలియగము క్రికర్లుడగును
౨౪. ఇదియుభేదముద్ర ఇదినిత్యము
౨౫. ఏటికిలముద్రతము ఏటిసఖము
౨౬. హరహరతేరు ఇడుగ
౨౭. అరయగపూర్వాచార్యులునడచిన
౨౮. అదియైప్పుడుదని పట్టపురికదవు
౨౯. నేనుపోతానాక తెలివిచ్చి
౩౦. గురువైన లక్ష్యపూగారి పలుకుట వచనం
౩౧. ఏడవున్నావనుచు ఎటుకుదురచిట్ట
౩౨. యాగంటి లక్ష్యపూగారి చెల్లెలుచెప్పినది.
౩౩. ఓరివంచరానిస్సు వారికిపాలు

బసగానపల్లె-పూదోటపీఠపూజ్య

గారిశిష్యుల్య లింగావధూత

గారుకెప్పిన కీర్తనలు.

౩౨. అమితముగు పూదోట నాత్తరాము
౩౩. అమితముగుశివయోగముభ్యసించి
౩౪. నేనెనన్నియొగాక నెరనిరాము
౩౫. నిజగురునికృపనునే నిశ్చలానంద
౩౬. మృత్యువునుదరిమియొర్చిలిమాల
౩౭. పున్ననిలోనిలచి ఓంకారరహిత
౩౮. కలసిసర్వోద్రియముల కలియకను
౩౯. పట్టయినపూదోటపరమాత్మకృ
౪౦. ఇన్నిభ్రాతులదిరుగు ఇలమూడ
౪౧. పలువలెగురువంచనలనేయు
౪౨. దరిశ్చయ్యకడతేర్చుధాతవైరి
౪౩. ఘనకోవలస్వరముకాకులకు
౪౪. ఎంతచిత్రితమొ ఇదియెసెయి
౪౫. అరయకునకములకు ఆజ్యమిం
౪౬. గాలినెగసినవాగుడుగలిదిదిరుగు
౪౭. ఏమిజ్ఞునుధరలో హీనమనునల
౪౮. హితపుజెప్పెదమనన
౪౯. వుండరికాతునకుఘననాంత
౫౦. రామరామనగదేతుమైక
౫౧. మేలుకొనవే వీరయోగి
౫౨. పరిపూర్ణజ్యోతికుదిపరమాణు
౫౩. అదియాచికలియతాఅనందబద
౫౪. వెలయనేలకలుగుము క్రివిమల
౫౫. నిరతమునుసద్గురుని నిలిపితనము
౫౬. మరియునాపోజ్యోతిమధ్యవెలుగు
౫౭. నిలువలేనురాధరను నిలువలేనుకా
౫౮. కటకటదుర్లనులుగర్విం చిజ్ఞానం
౫౯. ఈరాజయోగమగుడుపనిమాని
౬౦. ఇలనునిర్లగము క్రియావేషధాని
౬౧. సర్వవస్తులికరణాలధరమైన
౬౨. మన్నేరనేలకు మేరవానికి

౬౩. అతడు బ్రాహ్మణుడును మి అవనివై
 ౬౪. గుక్కాకూనకరికెనని కొనివనికే
 యాదేవలసిద్ధమ్యు గారు జెప్పినకృతులు
 ౬౫. అమృతీరబ్రహ్మసంపి యాశపరాక
 ౬౬. ఈవలుకులూపండువెలయంగనే
 ౬౭. దగ్గిరయింపదిగో మోక్షము
 ౬౮. చిక్కదయ్యి బ్రహ్మమదక్కదయ్యి
 ౬౯. కూరులైనవారు బ్రహ్మసంద
 ౭౦. అంద రానిమానిపండు
 ౭౧. వట్టిఅచారములుకన్త మేమిటికీ
 ౭౨. ఏలకలుగుము క్షిమార్గము
 ౭౩. దొరుకునము క్షిమొరుకున
 ౭౪. బ్రాహ్మణులైతెకరణుచేసేదను
 ౭౫. ఏకేవారము యాదేకేవారము
 ౭౬. ఏటితారనిజెప్పయేమన్నదయ్యి
 ౭౭. సిద్ధిబొందెననిజెప్పేరు శూరహర
 ౭౮. ఏలనీమోహమిదవాలనేతే
 ౭౯. పలుకుపలికేవిసరా
 గోవింద బొట్టుగారి కృతులు.
 ౮౦. సన్నుకులమడిగేది న్యాయమతమ
 ౮౧. ఏజాతివుట్టిసయెక్కునేగాద
 ౮౨. అజపగాయత్రిపరియుండు
 ౮౩. చక్కెరపంటిదిపండు
 తిరుప్పిబావయ్య గారు జెప్పినకృతులు.
 ౮౪. బ్రహ్మనిమిదైనందుకుగురుతు
 ౮౫. శివోహంశివోహంసోహం
 ౮౬. కాశికివోవలెనా తీర్థము మోనుక
 ౮౭. సదేమికంటిలోనునారాయణు
 ౮౮. అంద మైనపువ్వులుగోతాహ
 ౮౯. బాలసుకృపజూడుయీశ్వరి
 ౯౦. పాలుగొనరేఅద్దులార పాలు
 వేమలక్షిపతిఅయ్య గారు జెప్పినకృతులు.
 ౯౧. అమైవారముదినుసమైవారము
 ౯౨. ఆర్యశ్రీబాపనార్యశ్రీతురిమెళ్ల
 ౯౩. పతిమాటినిగురు పతితమయొప్పుడు

చుండూరు రాఘవయ్య గారు చెప్పినకృతు
 ౯౪. అంబాననుబోవనే
 ౯౫. అన్నపూర్ణరావే నాయకన్నతల్లి
 ౯౬. నిజ వేడితిత్తల్లిసనుబోవనే
 ౯౭. దేవినిన్నువిడువజాలనే
 ౯౮. గురుకరుణచేగగనకుంభకంబుల
 ౧౦౦. ఇహపరములును
 ౧౦౧. మలిసమంతయులేక
 ౧౦౨. శ్రీగురుడువరమనేచిత్రానన
 ౧౦౩. సుఖరాజయోగంబునుందిరం
 ౧౦౪. ఇదియెవరమానంది మింపుతో
 ౧౦౫. ఎందులకుగురునిపాదమెరుక
 ౧౦౬. బ్రహ్మబోధతెలునుకొనవోయి
 ౧౦౭. పలుకూప్రవాసమెస్వరములులు
 ౧౦౮. బ్రహ్మకులమువారిచిన్నది
 ౧౦౯. గురునిభజించవెతుమ్మెద
 ౧౧౦. తరుణిగురుడెంతటివాడే
 ౧౧౧. తరుణిసద్గురుబోధ
 ౧౧౨. మొరచిన్నదొకటుందిమోదిం
 ౧౧౩. రసముచిల్కారామరసము
 ౧౧౪. గురుమనియున్నదిగురుకుతెలి
 ౧౧౫. పరమగిరిమార్గంబుపట్టుక
 ౧౧౬. కొట్టరాభేరికొట్టరా గురుమండ
 ౧౧౭. సురతొగవలెరాసుస్తీరమతులై
 ౧౧౮. అంతనిపుబ్రహ్మమయమేగా
 ౧౧౯. రసముపాసముకాయవలెను
 ౧౨౦. ఏటికేజ నమేటికే
 ౧౨౧. శరణుజొచ్చినవాడగురుడ
 ౧౨౨. ఏపూరయ్యివాడేపూరు
 ౧౨౩. నాకన్నవాడనినిన్నునే
 ౧౨౪. అంబనీమయిదుగొమంగళం
 ౧౨౫. లాలిమద్గురువర్యలాలి
 ౧౨౬. జీవనీవచ్చినతావు
 ౧౨౭. మేలుకొనుమరలోకవర్యా.
 పూర్ణానందస్వామి చెప్పినకృతులు.

౧౩౯. యోగినేపరమయోగినే
 ౧౩౦. ద్వారకపురమందుదొరకై వెలి
 ౧౩౧. ఇంతదయగలగురుని
 ౧౩౨. చిక్కునాదురుపాగురులకు
 ౧౩౩. ఇంద్రియములారమొరెందు
 ౧౩౪. యెంతోవిచిత్రముజేసెనే
 ౧౩౫. తలపతల్లితండ్రినీవే
 ౧౩౬. బాటమంచిపరుగునుండి
 తరిగొండవెంగువగురుజెప్పినకృతులు.
 ౧౩౭. శ్రీకరంబైనట్టి శ్రీగురు
 ౧౩౮. సిరిమించునట్టిగురువద
 ౧౩౯. సోహమనరాసంతతము
 ౧౪౦. కలగంటికలగంటిని
 ౧౪౧. శ్రీమానీనమణినిన్నెంతో
 ౧౪౨. ఓతల్లిగంగభవానిరావే
 ౧౪౩. ఇంతదయగలగురునియెడబాసి
 శివగునువారికీర్తనలు.
 ౧౪౪. విసజెప్పరయ్యతత్వార్థము
 ౧౪౫. బ్రహ్మపువడేశమైతినమ్మ
 ౧౪౬. మానపుష్పరసామృతము
 ౧౪౭. తేనెగొనరేఅమ్మలారా
 చెన్నరాయలవారికీర్తనలు.
 ౧౪౮. చెడుగుమయెంతబోధించిన
 ౧౪౯. తిగదెప్పరయ్యపెద్దలుమీరు
 ౧౫౦. అనుభవమునజూడుడి
 కుళ్లూరువారికీర్తనలు.
 ౧౫౧. ఎక్కడనున్నశివరాత్రి
 గోసంగిచెప్పినకీర్తనలు.
 ౧౫౨. తాలెల్లెల్లొ శివతా
 నాసరమహమ్మదుశిష్యులుజెప్పినకీర్తనలు
 ౧౫౩. ఒకరిజోలికిబోసుల్లాము
 గోసంగిగారికీర్తనలు.
 ౧౫౪. తాలెల్లెల్లొ శివ
 ౧౫౫. హరినామస్తరణజేయకుంటె

౧౫౬. ఏమిస్థానముసంధ్యయేమిజవత
 ౧౫౭. ఇదుగొంగంగాయాత్ర ఇదితెలి
 నారాయణరెడ్డిగారి కీర్తనలు.
 ౧౫౮. పెండ్లాయరా గురుడ
 పరశురాములవారి కీర్తనలు.
 ౧౫౯. విక్రయించెటిపండుగాదమ్మ
 నరసింహదాసుగారికీర్తన.
 ౧౬౦. విత్తొయమ్మవిత్తు
 మువ్వల బాలయ్యగారికీర్తనలు.
 ౧౬౧. కలగంటినమ్మ సద్గురు
 కందుకురిసోమయ్యగారిశిష్యుడు జెప్పినకీ
 ౧౬౨. శ్రీకరంబుగకనకమేడలోసాంపు
 శ్రీనరసింహులవారుజెప్పినకీర్తనలు.
 ౧౬౩. చల్లజిలికెళరణ
 రెంటాలవారి కీర్తనలు.
 ౧౬౪. చదువ నేమిటికీ చేదము
 పోతులూరయ్యజెప్పిన కృతులు.
 ౧౬౫. దయచేసినరక్షించుదయకుపా
 దత్తావెంకటయ్యగారి కీర్తన.
 ౧౬౬. పణతీసద్గురుపాద భజనచేసితి
 నారాయణమ్మగారి కీర్తనలు.
 ౧౬౭. ఎరుకులమువారిచిన్నది
 ముచ్చపాటి సుబ్రహ్మణ్యంగారుజెప్పినది
 ౧౬౮. శ్రీగణాధిపుదలచిలర్యుల
 కన్నూరువారికీర్తన.
 ౧౬౯. మరువలేసురా గురుని
 వీరనరసింహులవారికీర్తన.
 ౧౭౦. నరహరిగలచేటందుకుమూలము
 నాగలింగయ్యగారి కీర్తనలు.
 ౧౭౧. పేరుచెప్పుకొనితిరిగితెధరలా
 ౧౭౨. హరిహరిరామానుజ
 చుండూరు వీరబ్రహ్మముజెప్పినమంగళం.
 ౧౭౩. మంగళంబనుచుబల్కుతె

శ్రీగురుభ్యోనమః.

గురుధర్మసారావళియను

అద్వైతకీర్తనలు.

—*(యాగంటి లక్ష్మప్పగారు జెప్పిన కీర్తనలు)*—

౧—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఎంతపాపకర్మినో యేపూర్వమునగిన -

చింతిశాయనికర్మజీవుండనైతిన్ ॥

చరణములు.

మొదలుకప్పంబై నమురికిగర్భముయెందు - ఉదయించినాదేహా
మిదియెగాద । వదగిమలమూత్రముల ఉనికిపట్టెనట్టి - ఇదియెప్రత్యే
క్షనరకంబులివియుగాద ॥ ఎంత ॥ నెట్టణంబునసతులు నెలనెలకు పైక
సారి - ముట్టురక్తముజూచిముట్టరోసి । అట్టెయాచండాలిశుక్లరక్తంబ
లసి । ఇట్టెననాదేహమిదియెగాద ॥ ఎంత ॥ ఒడలు బహుయోనికూప
ములందు - ఎడలిచేదుఃఖములకుడచికుడచి । కడకర్మనైతియాగంటి
నంజయదేవ - ఎడబాయకనన్ను యేలుకోస్వామి ॥ ఎంతపాపకర్మినో ॥

౨—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

పోయకాలమువృధపోకలై జనులారపవుపాయమునగివు నెరిగెదరుమీరు ॥

చరణములు.

కలిమిలేములచేతఘనచింతనలచేత - కలహములచేత హంకా
రంబుచేతన్ । కులమదంబులచేతకూహకంబులచేత - చలముచేతను
కుజనసంగంబుచేతన్ ॥ పోయ ॥ ఒట్టియాశలచేతవై భవంబులచేత -
పట్టుపసలేనిదుర్భామిచులచేతన్ । చుట్టపక్కముచేత సుఖదుఃఖములచే

త - గట్టైనమోహాంధ కాఠంబుచేతన్ || పోయ || బలుమతంబులచేత
బహుచింతనలచేత - బలమైనసంసారబంధంబుచేతన్ | దలపయాగ్ధం
టిగురుతత్వయుక్తంబైన - దెలియగాలేనిసందేహంబుచేతన్ || పోయ
కాలమువృధపోకలై జనులార ||

౩—రాగం కేదారశాశ.

పల్లవి.

ఏటిశైవముమరియు యేటివైష్ణవ మతము ।

ఏటిఆచారంబు యేటిమార్గములు ||

చ ర ణ ము లు.

బొంకకనుసత్యంబుపోనియ్యకెప్పుడును - అంకింప జిహ్వకును
అదియెశుద్ధి । శంక లేక దానంబుజేయుటకుతగినట్లు - బొంకకనుచేతకిని
బూన్పుటేశుద్ధి || ఏటి || పరసతులనుచూచిపట్టరాగనిహెచ్చి - స్థిర
ముగనిలచినదెహశుద్ధి । నిరతమునుచూడియునునిండెయునుశాయకన
స్థిరకాలమున్నదేచిత్తశుద్ధి || ఏటి || పంచేంద్రియములనుపారినియ
ప్పుడును - మంచితసముననిలుపుమనసుశుద్ధి । ఎంచియాగంటీశు నె
శిప్రాణాంగమున - అంచెరిగిపూజింప ఆత్మశుద్ధి||ఏటిశైవముమరియు ।

౪—రాగం కేదారశాశ.

పల్లవి.

సతుల మోహముచేత సతమతముగాకన్ ।

మతముదెలసినయట్టి మనుజుడెయోగి ||

చ ర ణ ము లు.

చందనగండులయెగుపుజిమిరికుచములచూపు - కుందనపుబ
గాగుకుండలనబోక । కందువతోఅవిపుష్పితైకాయలుగభావించి - పో
దుకోరకయున్నపురుషుడెయోగి || సతు || బెదరిచూపులచెలియపె
విమాంసపుతునక - తుదలేనిమధురంపుదొండపండనక । గడుముకొ
అవివేషకాయలుగభావించి - చదరకుండినయట్టిసరసుడెయోగి|| సత
కలిగికిన్నులతీరుకాగువాటముచూచి - కలనై సతివితైల్లకలువలనబొ

కులహీను అవిన తగులలుగ భావించి చెలగియాగంటి గురుచేరు తె
మోగి || సతుల ||

౫—రాగం ముఖారిహాపక తాళం.

పల్లవి.

మంటిదిరయిదిబొమ్మ - నీమనసుజెలనుకొమ్మ ।

అను పల్లవి.

ఎచకపంచభూతములై దుయేపుమన్నవియంతవారికిని || మంటి ||

చరణములు.

ప్రపంచమంతయుజెంది పరమాత్మునిమదిలోనమ్మి - విపరీతము
గవిరూపాక్షునిగని అపరంతపరంతపరాధనుడీ || మంటి || నిత్యముగా
దిదినుమ్మి నిటలాక్షునిమదిలోనమ్మి - సత్యముతప్పకచానకబ్రతికెవు ని
త్యసంపదనిలకడకనుమి || మంటి || గురుపుత్రులగనుగొనుమి మదిగు
రుతెరిగిశరణునుమి - విటివిగశరణులపొడకనినప్పుడె శరణు శరణు శర
ణార్థియనుడి || మంటి || నవదరవాజులపేట నిటలాక్షుడు నిలచినకో
ట-వాటముగశ్రీయాగంటిశుడు నేటుగనిలచిననిర్మలబాట || మంటిదిర||

౬—రాగం శైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

చెలిమిచెప్పెదబుద్ధిచేకొనినీడు చలనముడిగింపవేచిలుక ।

అను పల్లవి.

కులములోనై రంబుకొరగామమిక్కిలి గూడువెళ్లకయుండుచిలుక ||

చరణములు.

చింతలన్నియుమానిచెలరేగియాశివ చింతమీదనెయున్నచిలు
క । చింతచదువులుచదివి విడువకనుయామీద వేదాంతములుచదువు
చిలుక || మధతనంబుననుండిమతిచెడియిలబుట్టి మరులుకొనిపోకువే చి
లుక । పంతగాండ్రనుగూడిప్రతియాశలకుబారి పట్టుబడిపోకువేచిలుక||
చెలిమి||మెట్టుమెట్టుననుండిమీదులకు మీదైనమీదికొమ్మలనున్నచిలు
క । గుట్టుతోయామీదకుదురుకొనియాదిగువ కొమ్మలకురాకువేచిలు
క । పట్టిముట్టగరానిబట్టబైటనుతేనె పండుపండిననోర చిలుక । పట్ట

పసలేనిదుర్భామినులకెమ్మోవిపండ్లకునురాకువెచిలుక ॥చెలి॥ పరికించి
పంచశరుపట్టులనుబడకయా గురితోడనేప్రాద్దుచిలుకభరితముగవెన్నె
లబై టపంజరములోప్రాణపదమైయున్నచిలుక । గురుడైనయాగంటి
గురుపాదములునమ్మి యాగురిగడచిరాకువెచిలుక । సిరులుమాయనితె
లసిజీవగుణమనియెరిగిమరుమేతలకురాకుచిలుక ॥చెలిమి॥

౭—రాగం భస్మాసి తాళం రూపకం.

పల్లవి.

సంసారై తెమాయనుతనలో సంశయముడిగుంటె ।

అను పల్లవి.

హంసస్వరూపంబాత్మలొగూర్చి ఆనందముతోనుంటె ॥

చరణములు.

సాధకమునగురుబోధకుతిరుగుచు గాధలబడకుంటె । మోదము
తోమృదునాదంబనితాక్రోధరహితుడై తె ॥సం॥ మధురామృతపానము
చేయుచుమనసుపదిలమైతెచదరకదహారాకాశమందుగుణశాంతమొం
దియుంటె ॥సం॥ సుగుణముభజియింపుచుతనలోత్రిగుణములుడిగుంటె ।
అగణితశివయోగానందాద్ధిలో ఆడుచునెపుడుంటె ॥సం॥ నిగమ గోచ
రునినీరజయుగమం దభినుతింపుచుంటె । తగులుడిగీషణత్రయములనం
టక తనుతాదెలనుంటె ॥సం॥ ఎడబడకెప్పుడుషడులింగార్పణ యెఱుక
గలిగియుంటె । కుడియడమనుశివపంచాక్షరములునుడువుచుతావుంటె॥
సం॥ తడయకపవనుడునడిత్రోవనుజనిత స్తయమందుంటె । కడువేగమె
శ్రీయాగంటీకుని కరుణగలిగియుంటె ॥సంసారై తెమాయనుతనలో॥

౮—రాగం కైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

సతతంబుమదిలోనశాంభవిముద్రచే శంభునారాధించుచిలుక ।

అను పల్లవి.

ప్రతిలేనికై వల్యపదవిసిద్ధించునె ప్రతిదినానందమైచిలుక ॥

చరణములు.

భువిమీదజీవుడై పుట్టుచునుఅదియానకవగూడబోకువెచిలుక ।

భవములనుపొందక పరమాత్ముడగుగురుని పదపద్మములునమ్ముచిలుక ॥
సత॥ సవిశేషత్రివిధప్రసాదమంత్రముగ్రోలి సాధించిమనవలెనెచిలుక ।
అవిరళంబుగ ఆత్మకాశమునగూర్చి అన్నిచింతలుమానుచిలుక ॥సత॥
పరగణెబ్బదిరెండువేలనాడులలోన పంజరంబుననున్నచిలుక । అరయ
దీనికితోమ్మిదై నరంధ్రంబులె అన్నిటికివకతలుపుచిలుక ॥సత॥ గురుత్వై
నసర్వాంగకొలదిముప్పదిమూడు కోట్లరోమంబులేచిలుక । దరులురెం
డై నట్టిదంతవజ్రపుతలుపు తలవాకిటలోనుచిలుక ॥సత॥ నిరతమునుని
మిళితానేత్రముననాసాగ్రనిష్ఠపెనుగుచునుండుచిలుక । గరిమెచంద్రా
ర్కులరగంటిసద్భావమున కదలకనుమెలగవెచిలుక ॥సత॥ పరగనంత
ర్లక్ష్యబాహ్యదృష్టేకమై పరగతేజోరాశిచిలుక । భరితుడగుయాగంటి
పతిదయనుకనందపదవిచేనొందవేచిలుక ॥సత॥-బుమదిలోన॥

౯-రాగము ఆసావేరి ఏకతాళము.

వాడవాడచెలియలెల్లజోడుజోడుకూడుకొని మంచినీళ్లభావిలో
నుముంచులాడగ ॥ మంచినీళ్లభావిలోనుయెంచరానిచెట్టుబుట్టె యెంచి
చూడుచెలియలారయేమిచోద్యము ॥ కొంచమైనకొరకరాదులక్షలైన
విరువరాదు పంచనున్నబల్లిపిల్లబండిమ్రుంగెర । పంచనున్నబల్లిపిల్లబం
డిమ్రుంగెనంటచూస్తే పొలముతిరిగెపెద్దమేకపులినిమ్రుంగెర ॥ పొలము
తిరిగెపెద్దమేకపులినిమ్రుంగెనంటజూస్తే కాంతతిరిగెకోడిపుంజు రోలు
మ్రుంగెర ॥ కాంతతిరిగెకోడిపుంజురోలుమ్రుంగెనంటజూస్తే పూరుతిరిగె
పందికూనగమినిమ్రుంగెర ॥ పూరుతిరిగెపందికూన గమినిమ్రుంగెనంట
జూస్తే పూరివెనకరావిచెట్టువుడతమ్రుంగెర ॥ పూరువెనకరావిచెట్టువు
డతమ్రుంగెనంటజూస్తే కాకులరచిచుక్కలన్నికలియమ్రుంగెర ॥

౧౦-రాగము కల్యాణి చాతురతాళము.

పల్లవి.

తల్లికినినిపునుతుడవందురుధరణిలోప్రభాతిగ ।

అనుపల్లవి.

తల్లికినినిపుమొగుడవందురుతత్వమెవరికితెలియదు ॥

చ రణ ము లు.

తల్లితండ్రివిలేనివాడవుదైవమేనీవందురు । కల్లగాదిదినిజమని
 యాగంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ కొడుకుకొడుకుకుబుట్ట లేదట కొడుకు
 గురుతేమెరుగవు । కొడుకుతల్లికిమొగులుఅర్దురుకోరిమిమీసేవింతురు ।
 కొడుకుతండ్రికిపుట్టలేదట కొడుకులోనెవుంటివి । కడుచిచ్చిమిదేమిని
 యాగంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ తల్లితండ్రికినుతుడవై మొగనాలిపరు
 పడినుంటివి । ఆలికొరకైక్రిందుమీదుగ అదనుచేతన పడితివి । ఆలు
 మొగనికి యెగ్గులేదని అర్థమెవరికితెలియదు । కామిత ఫలదాయకా
 యాగంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ మామకును పెండ్లాకుని స్తివి నూను
 కల్లుడవైతివి । మామకూతురుచేసుకొంటివిమంచివికానీ వావులు । మా
 మబంటుగ చేసుకుంటివిమామకునుబంటైతివి । కామిత ఫలదాయక యా
 గంటిరాయకృపానిధే ॥తల్లి॥ వరుసపంచాష్టకముచెప్పినవానిస్థమునడి
 గిన । పరుసతోనెరజాణతెలిశి తెవాడెఅప్టవధానిర । స్థిరముగయింపె
 నుగుభావనతెలిసినతడేధీరుడు । కరుణకోరికలిత్తురట యాగంటిరాయ
 కృపానిధే ॥తల్లికిని॥

౧౧-రాగము కల్యాణి అటతాళము.

పల్లవి.

రాల్లాకుమ్రొక్కేడు-క్రమముతప్పి-రాల్లాకుమ్రొక్కేడు ॥

అను పల్లవి.

రాల్లాకుమ్రొక్కేడు-వరుసదప్పి-రాల్లాకుమ్రొక్కేడు ॥

చ రణ ము లు.

మెదలేటిలింగమునుడివిదెలియలేక - మెదలనిలింగముమెడగ
 ట్టుక । కదసినాదుబిందుకళలచెలంగేటి - కదలికప్రాణలింగాముగాన
 క ॥రాల్లాకు॥ జీహ్వాడుకడతేరిచేరినచోటేది జీవుడెప్పుడుయుండుభావమే
 ది । జీవాత్మపరమాత్మజేసినప్రకృతియె తావునయుండేటితల్వాముగా
 నక ॥రాల్లాకు॥ వస్తువుతనలోనవనరొప్పుచుండగ విస్తరించిచాలవెతకి
 నట్లు । మత్తులైజనులెల్లమాయకులోనైరి వస్తువుయాగంటివరయోగి
 గానక ॥రాల్లాకు॥

అద్వైతకీర్తనలు.

౧౨—రాగము నాదనామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

ంటినడుమసూటున్నదిదాటేవారికి - నదిదాటేవారికి

చరణములు.

రెండుసంగడికాయలుగట్టుక రేవుకుతిరిగేదేమిటికి | రెండుజ్యోతి
ర్ముఖమున్నైంచుకొని మెలుగుచుపడరళవలికి ||రెంటి|| చీకటిచింతలలో
పలదొంగలభయమున్నదిమనకందరికి | గురుసూత్రంబనెగుడపదీసుకొ
నిగడమోపడరళవలికి ||రెంటి|| లింగంపల్లెపాలిమేరదాటితెదొంగభయ
ములేచుదరికి | సంగతిగమనయాగంటీశుడు సర్వముదెలిపెమనందరికి||
ంటినడుమసూటున్నదిదాటేవారికి ||

౧౩—రాగము నాదనామక్రియ చాపుతాళము.

పల్లవి.

దినమెమరణమనితెలియుడి |

అనుపల్లవి.

మోముననువుకుటివికితగులాయగాక - తానెవ్వరోతనవారెవ్వరో||

చరణములు.

పుట్టిబూరగమానుపూచికాచితెన్న - పువ్వులుకొమ్మలుకదలగ
ను | తొట్టనగాలికితోడిమిపూడిపోతె - చెట్టుతోవకమాటచెప్పిపోయె
న||దిన|| నెట్టనఅడవిలోరట్టుగుట్టులనడుమపెట్టెనెవకయీగప్రేమతో
ను | గట్టిగయీగలుతేనెతాగిపోతతెట్టెతోవకమాటచెప్పిపోయన||దిన||
నత్తితోడనూనెవనరొప్పగబోశి - వత్తికై నజ్యోతివెలిగించగ - వత్తి
తోనెనూనెవడశిపోవుటెకాని - వత్తితోవకమాటవరుసదెలిపెనా||దిన||
గాలికంపదెచ్చి గూడెంటనేబెట్టి గూటిలోవలరెండుగుడ్లుబెట్టి | గుడ్లు
అలసిపిల్లలెగిపోయ్యేవేళ గూటితోవకమాటచెప్పిపోయన ||దిన|| కా
లకారణమువకాలుడుగొన్నోగ యీలాగుయేగంటియీశునితో | వాలా
యముగనునదిలిపోవుటెకాని ఈలాగుబొందికియెఱుంగినెన్నో||దినమే||

౧౪—రాగం ధన్యాసి ఆటతాళం.

పల్లవి.

వాసిగయిలలోరేచకపెద్దల దూషించకయుండు ।

అను పల్లవి.

శేషశయనకుసతతముప్రియముగ సంధ్యసలిపినట్టై ॥

చరణములు.

దోషపుచ్చిపరహింసలుజేయక ఆశపడకయుండు । దేశములో
 శబాసనిపొగడిన కాశికిపొయినట్టై ॥వాసి॥ వెనగదప్పికోనివచ్చినవారల
 కసురుకోకయుండు వసుధలోపలను వేయసలింపదుపొసగబెట్టినట్టై ॥
 వాసి॥ అనులునులై యాకలిగొన్నధుల కసురుకోకయుండు । వడ్డసాది
 బహురాజాన్నంబులుచాలబెట్టినట్టై ॥వాసి॥ భక్తిభావమునబాగుగమ
 ననునబంధించుకయుండు ॥ ముక్తిమార్గమునపేక్షకుఅతివిరక్తుడైనట్టై ॥
 వాసి॥ సతులజూచిననుసైగలుచేయకమతిగలిగియుండు । వ్యతలుమా
 నిదుర్యసనములుడిగి యతీశ్వరుడైనట్టై ॥వాసి॥ సతతముయాగంటీశు
 నిసాదాశ్రితుడై తావుండుఅతులితముగబహు అనంతభూషణములలం
 కరించినట్టై ॥వాసి॥

౧౫—పచనము.

వ్రతమేవిధమునఆచరింతురోయేవ్రతమునకుశంభుడుప్రియుడౌ ।
 వ్రతశబ్దంబునకర్థంబెటువలె వ్రతులునుమాకికదెలుపరయా ॥ మంత్ర
 పిండమేవిధమునఆయను మాంసపిండమేవిధమునగతిబాళను । మంత్ర
 రాజనంకర్థంబెటువలె మంత్రచింతనంబేలాగోమంత్రంబేరీతినజపియిం
 తురోమంత్రార్పణఅధవునికెల్లాయనో । మంత్రసిద్ధులైమహిలోవెలసి
 నమాన్యులుమాకికదెలుపరయా ॥ వ్రత ॥ ఇష్టముప్రాణముభావముదె
 లసిన - హృదయంబెచ్చటబాంధవకనుండును - అష్టదశకమలంబెక్కడ
 ఆనందంబేరీతినగలుగునొ - అష్టాంగంబులలక్షణములనుసర్వలింగసం
 ధానత్వంబును - అష్టతనువుగుణములుయెడబాసిన అరుహులుమాకిక
 తెలుపరయా ॥ వ్రత ॥ అక్షరములకుమొదటిఅక్షరం - ఆరురేకుల
 మంత్రం - మందాపోజ్యోతిస్వరూపం - ఆరారులుమీరినశివతత్వంఅ

ధకులుమాకిక దెలుపరయా || వ్రత || వేదాంతంబులలోనిరహస్యమువే
యురేకు శివెలిగెటిపద్మము - నామబిందుకళిలుండేతావులు నవచక్ర
స్థానంబులను-ఆదిత్యానలచంద్రమండలము ఆత్మత్రయమును గుండలి
విధమును - భేదంబెరిగిశివై కృతమొందిన పెన్దలుమాకిక దెలుపరయా ||
వ్రత || శైవసప్తకంబునగనెటువలెషడుస్థంబులు అవియెఱువంటివి -
షడుక్తుఁ నగలవియేవి - శైవంబులలోనిరహస్యము - సద్వివేకులై శ్రీ
యాగం గిగురుకృపచే - భావసిద్ధులెభివిలోవెలసిన ప్రజ్ఞలుమాకిక దె
లుపరయా || వ్రత ||

౧౬—మొదటి అంశము.

నిశితమోసపోతి || మోసపోతినదాశివుని నే మోదిమలరగ
పూజనేయక ఆశివశివయ్యుల అంటిదిగుగుమనూ || శివశివ
మోసపోతి || మనసుననుపంచాక్షరనియెటి మంత్రమలవడలేకజహ్న్య
కు - ఎనసియేహ్యపు వగలపలుకుల స్వతలుబట్టచునూ | దినదిన వీ
లాగుజుపుచుకీనరక్షకునాత్మనమ్మక - మోసనిమోహవాగ్ధిలోపల ము
సగపాలాయె || శివశివమోసపోతి || నిష్కతోనీపాదయుగళము నిరి
తమునుమదినమ్మనేరక - అష్టశాశిములనెక్కిప్రకృతియు ఆత్మయొచ్చుచు
నూ | కష్టపడియూమోహాగ్నిపుడు కాలమానముకొలది దెలియ - నష్ట
మగుశతకాలమెల్లనునడి పయ్యుగతినా || శివశివమోసపోతి || ముద
లుయిట్టాప్రాణభావముమోదమునతాదెలియగుండెన - పొదలునేర్పరి
వర్గములుతమవరుసవాయువుకు | విదితముగ యాగంటిరాయుని విభిని
యెప్పుడుదలచినేరక - చెడగియూమోహాగ్నిలోజనియింపపాలాయె ||
శివశివమోసపోతి ||

౧౭—రాగం శివారాగం.

పల్లివి.

ఇదిగో భవరోగముల కీలనపుషధములు |

ప్రవిమలంబైన శివభక్తులకునెల్ల ||

చరణములు.

శరణునంగముపూర్ణచంద్రోదయమెలింగ - పరివశమెఱువలె

జైరవంబు । చరిమూర్తిపదసేవసంజీవనంబున - ధృఢనాథుకృపయెజ
రాంకుశంబూ ॥ ఇదు ॥ కమనీయరుద్రాక్షకనకసింధూరంబు - అమిత
ముగభసిత అగ్నికుమారకంబు । విమలమైనదివ్రతము వీరవిక్రమ రస
ము - రమణీయపంచాక్షరియురసభూపతియు ॥ ఇదు ॥ సతతదాసోహ
నిశ్చయమెచింతామణి - అతిశివధ్యానమెఅభిధకంబు । మతిలోన గు
రునుతియుమండూరమేగంటి-పతిశంభుసేవయేపరమార్పితంబు ॥ ఇదు ॥

౧౨ — మేలుకొలుపు.

శివశివశరణుశరణా ॥ శరణుశరణుపురాతనులకుశరణుజై వసు
మాన్యులకును - శరణునాపవిదూరులకు శివశరణులకునెల్ల ॥ శివశివ ॥
మేదరాచన్నయ్యగారికి మల్లికార్జునపండితయ్యకు - నూదరదూడయ్య
మడివలమాచగీమణికి । పాదతీర్థప్రసాదమందెడు ప్రాణలింగముతా
నునొకటై - మోదముతో శివునందుగలసినమవులిగయ్యకునూ ॥ శివశివ ॥
కిన్నడబ్రహ్మయ్యగారికిఘనుడుకుమ్మరగుండవిభునకు - కిన్నెరబ్రహ్మయ్య
గారికికేశరాజుకునూ । పన్నుగశివవెంకమంచన పండితయ్యకు వడయ
నందికి - ధన్యుడగు గురుబసవశంకరదాసమయ్యకునూ ॥ శివశివశర ॥
పరమశివగురుభక్తవడయలపాదతీర్థప్రసాదమందెడు - పరమశివకవివ
గులకెల్లనుపాదసేవకుడొక । అరుదుగఅనందముగబసవయ్యకును దాసో
హమాగ్నము - కరుణనొసగినయట్టియాగంటిగురునకునూ ॥ శివశివశర ॥

౧౬ — రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

అనుదినముపరమకళయెందులీనంబైన ।

ఘనులకేగాకనినుకననొకరివశమా ॥

చరణములు.

సతతనిర్మలబుద్ధిసమరక్తులరుగూడి-హితపరాత్పరము తామెలె
గుగెవలెనూ । ఇతరమంతటమెలగిఇష్టలింగముజేరి - గతిత్రోవనావం
టికర్తికగుపడునా ॥ అను ॥ సకలభువనములందుసంచారియైమనసు -
వికసించిపశ్చమవీధిచొరదు|సుఖదుఃఖములబొందిసాలసియుండుటెకాని
అకలంకభక్తినాకలవియేదానా ॥ అను ॥ హరిమించిపంచేంద్రియాస

క్రిచేబ రలి - మగుకేళిత్రిగుణములుమరచియిపుడు | గురుడై నయేగం
టిగురు జేరకయున్న - మరిపలుకుటంకారగురుజేరగలనా || అనుదినము ||

౨౦—రాగం - కేదారగౌళ.

పల్లవి.

బీజమిడివృక్షంబు పెంపుచేసినయెట్లు |

తాజేయునుఖఫలము తాననుభవించున్ ||

చ రణ ము లు.

సతులందు శుక్లంబు సంయుక్తమైనపుడె - కితకర్మఫలమజుడు
కెరలి వాసెన్ | మతముగానకజీవిమగ్నడై చెడి యిహి - సతతంబుకలి
మికినిచాలచింతించున్ || బీజ || హేతుగతకారణముహీనమైతనలోన-
భూతాదిపంచకముబుద్ధిచదర | భ్రాంతిపడిపరధనభ్రాంతిప్రపంచునకు -
ఏతీనునగురుడుయొనగు సౌఖ్యములూ || బీజ || నీలుమార్గమునడడునీర
జానసుకైన - వాటమగున్వర్గంబువచ్చుపోవు | పాటించిహృదయాబ్జపం-
క్తులనువిహరించు - నాటకుమయాగంటినాథుగనుమనసా || బీజ ||

౨౧—రాగం-కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఇదినమ్మరాదుమనమెన్నటికినీ | పదిలంబుగాదు యీపాతకిపుకొంప ||

చ రణ ము లు.

ఎనసిక్రిడించేటి ఎముకలెవానాలు - ఎనుగొన్ననరమాలె పం
డెకట్లు | పైనున్నచర్మంబుపైకప్పడంబిదియు - మొనసికట్టిన మలఘూ
త్రములకొంపా || ఇది || వాకిండ్లుతోమ్మిది నలునతోదీనికి - ఆకండ్లుద
ప్పులు అనుదినంబు | మూకలైకొలిశేటి ముచ్చలేడ్లురుసుమ్మి - చేకొ
న్నజీవికిచరిసాలకొంపా || ఇది || సారంబులేనిసంసారమెసంకిట్లు - భా
రంపుకర్మమైకావలి | ఈరీతియాగంటి యీశుగానగలేక కీరక
నుతిరిగేటినిర్మూలికొంపా || ఇదినమ్మరాదుమనమెన్నటికినీ ||

౨౨—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

అనుదినముపరమకళయైపిశ్వమంతయును |

కనుతేజయిష్టలింగముతానెకాదా ॥

చ రణ ము లు.

కలితచిన్తయమగుచుకమలంబునందుని - ర్మసామసూర్యాగ్ని
మండలమునన్ ॥ అలరుతన్తధ్యపరమాణుసూక్ష్మాద్వార - జనితజగము
లకుప్రకాశంబుతానెకాదా ॥ అను॥ అదేకదనీలతోహదమధ్యమనెడిక
ళ - అదియువిద్యుర్దేఖయనగబరగున్ ॥ అదియునీవారిపూకాదిసూక్ష్మం
గుట - ఉదితమాపోజ్యోతిః ఓంకారమనగన్ ॥ అను॥ తలపోశి శృతివి
శ్వతఃశ్శృంగముతియనుట - గలుగువిశ్వంబెల్ల కన్నులనగన్ ॥ వెలుగులం
దులలోన వెలిప్రకాశంబైన కలితమేగంటి గురుకరుణశతానెకాదా ॥

౨౩. - రాగం శేదారిగౌళ.

పల్లవి.

అనితేలియగముక్తికన్యకగునుపదియారుకూటములుబరగినట్లుండున్ ॥

చ రణ ము లు.

ఆధారమగుమూలమాదిత్యవర్షమై - వేదసంఖ్యలతోడవెలయు
నొకపద్మం ॥ పాదుకొనినందులో పవనాకృతుడయ్యిచి - మీదనుక
భ్రమరంబునాదరసమీనన్ ॥ అది॥ లింగదేహమునందు బంగారువర్ష
మై - పొంగుచునుఆరింటపువ్వుగలిగుండున్ ॥ రంగుగనందులో చంగ
ల్వకొలనుండు - ఇంగితంబుగహంసచంగుననటించున్ ॥ అది॥ చూడెక్య
కాంతిచే మోహపూరకమునందు - పూనిపదిలేకుల పువ్వుగలిగుండున్ ॥
కాననములో నెక్కికప్పకాకినిమ్రొంగె - మీనములుచెండగసి భానుని
హరించెన్ ॥ అది॥ పిండంబుదేశమున బ్రహ్మాండపురముండు - దండిగపం
డ్రెండుమండుపులతోడన్ ॥ అండజేరుక అచటనిండుతేజంబుండు - పం
డువెన్నులబై టకుండలినటించున్ ॥ అది॥ గంహ్వరంబైన నట్టిజిహ్వగ్రదే
శమున - ముమ్మూలకొనలోయిమ్ముగలదు ॥ హమ్మకొనిపదహారు తమ్మి
లేకులమీగ - ఘుంఘనుచువకయింతి సమ్మతినటించున్ ॥ అది॥ జోడు
కొండలనడుమమూడుత్రోవలుగలవు - జాడదెలశితెనొక్క మేడగల
దు ॥ చూడచూడగనచటమూడువకటయ్యును - నీడగనివకకోతిమూ
డునుహరించెన్ ॥ అది॥ పాలసాగరములోపడిన మేడయుగలదు - చాలు

పెయ్యంభాలచవికెలోపలనూ । కోలాహలంబైన కొదమసింహము
గలదు - మేలుయేగంటిగురుమూలమెరిగించెన్ ॥అది॥

౨౪—రాగము కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఇదియుభేచరిముద్ర ఇదినిత్యమగును ।

పదిలముగసాధించ బ్రహ్మంబెయోను ॥

చ ర ణ ము లు.

చూపునిలచినయపుడె రూపంబుగనుపించు - చూపురూపాక
తైతేనాపగనుపించున్ । పాపమధ్యమునందు పరంజ్యోతిరూపమై - నీ
పంబు నుపించుదివ్యపురుషులకూ ॥ఇది॥ అయినమగుచిత్తంబులయము
జేసినయపుడె - బయలులేనట్టినిర్భయిలుగనుపించున్ । బయలులోపల
పున్నప్రణవంబురంజిల్లు - వేయులేకులకమలవీధిగనుపించున్ ॥ఇది॥ స
త్తుయచియెడివత్తిసరసత్వముగజేసి-చిత్తమనెనమురుచేవత్తిముట్టించి ।
చిత్తిమలినముబాపు శ్రీగురునికృపగాను - ప్రత్యేక్షమేగంటి పతిగాను
పించున్ ॥ఇదియు॥

౨౫—రాగము కేదారగౌళ.

పల్లవి.

ఏటిశీలమువ్రతముఏటిసుఖముమాటనిజముగజిహ్వామరియుండవలదా ।

చ ర ణ ము లు.

అవిరళంబుగపరిపాకవర్జితమైన - వివరింపబొంకుమరివిడువవల
దా । భవిచూడరాదనుచుభావమందున్నట్లు - సవిశేషమునపరసతికుం
డవలదా ॥ఏటి॥ ఎదటియవగుణములకుయేహ్యబుట్టినయట్లు - మదికో
క్కెలుడిగినెమ్మదినుండవలదా । కొదవీరరతికెళ్ళికొల్లలాడినయట్లు - క
దసిలింగముమీదకనుగొనగవలదా ॥ఏటి॥ రోసిమలమూత్రములరోత
బుట్టినయట్లు - ఆశపరద్రవ్యములఅట్లుండవలదా । కాసుమీదనువాం
ఛకలిగినాయాగంటి - యీశమీదనుధ్యానమిచ్చునుండవలదా ॥ఏటి॥

౨౬— మేలుకొలుపు.

హరహర తేరుణ్ణదుగో॥ తేరుయిదుగొర్రకటముగతన దివ్యహృద
యమునందుద్వాదశ । నీరజంబునమ్రోగుప్రణవమునిండియుండగను॥
హర॥ అలరుతనువను తేరుయెందు అరుచక్రములందుయిరుసాక - బలి
మిగలకుండలియుమీదను పాదుకొనియడిని । నిలచిడెబ్బదిరెండువేలా
నిగమనాడులసంతనంబది - చెలువమమరుగప్రాణవాయుపుజీనసూత్ర
మునూ ॥హర॥ పట్టువిడుపులయెందుయింద్రుడు పరగమనసున వుండు
చంద్రుడు - నెట్టుకొనికన్నులనుసూర్యుడు నెళపుమీంగనూ । మింటి
వాయుపుబ్రహ్మగమనముమీనకేతనుతండ్రిగలడట - ఇట్టిదేవతలుండు
స్థళములుయిదిగోదెలియగను ॥హర॥ చెవులుశ్రోత్రముచేతనంబులుచ
క్షుమధ్యసుషుమ్నాళము - రవియుమించినస్ఫటికవరము రంగమంట
పము । స్తనముచేయనువశముగాదిది చాలయూర్ధ్వవమండలంబుల-
భవుడుయూగంటీకుమెలగే భావపుష్పకమూ ॥హరహర తేరుణ్ణదుగో॥

౨౭— రాగం ముఖారి-ఆటతాళం.

ప ల్ల వి.

అరయగపూర్వాచార్యులునడచిన అదియెమతముమాకు ।

అ ను ప ల్ల వి.

గరిమెతోగురుజొసగిన శివదీక్షకారణంబుమాకు ॥

చ ర ణ ము లు.

దేవులకెల్లను దేవగుపార్వతి దేవితల్లిమాకు । కావునమహేశ్వ
రుడగుద్రుడుకన్నతండ్రీమాకు ॥ అర ॥ నిరతముభూతిత్రిపుండ్రము
దాల్చుటనీమకంబుమాకు । పురహగునేత్రోద్భవరుద్రాక్షలుభూషణం
బుమాకు ॥ అర॥ ప్రతిదినమునుశివతత్వవిచారముపరమార్థముమాకు ।
ప్రవిమలషడ్విధస్తుద్రవ్యముభావార్పణమాకు ॥ అర ॥ అవిరళలింగని
వేదితద్రవ్యముఅతిశయమునుమాకు-కువలయముగ యూగంటీశ్వరుడు
గురుదేవుడుమాకు ॥ అరయగ ॥

గురువైన యాగంటి లక్ష్మప్పగారు శిష్యులైన చిట్టప్పగారు
అరిశ్యకొండ గృహకు తపస్సుకు వెళ్లగ వకనాడు భోజనకాల
మందున వీరి మనోనిశ్చయము కనవలెనని యాగంటి ఈశ్వ
రుని వ్యాఘ్ర రూపముగ వచ్చియున్న సమయంబున లక్ష్మప్ప
గారు కనురెప్ప చలించి తావు విడిచి వెళ్లగ శిష్యులైన చిట్ట
ప్పగారు పరాకు చెలుపుట.

౨౦—రాగం శేడారగాళ.

పల్లవి.

అదియేమిగురుడనీవట్లపురికెదవు ।

శైరవునదిపులిగాదు దేవుడితడనుమీ ॥

చ ర ణ ము లు.

స్తానసంధ్యయునిష్ఠానీలంబులేమాయ - పాయకనుసీలోనుపలు
కులేమాయ ॥ మాయకట్టెనునమ్మిమనసులోతెగలేక - అతడువచ్చిన
యపుడెట్లపురికెదవు ॥ అది ॥ మొదటిమాటేమాయమూలంబులే
మాయ - సదమలక్రయలన్నిజాడలేమాయ ॥ చదివినందుకుమూడు
లక్షలయాభై వేలు - గ్రంథములుయిలలోనుకొదవుందిగురుడా ॥ అది ॥
అంగశుద్ధేమాయలింగశుద్ధేమాయ - అంగజపమేమాయలింగమేమాయ
య ॥ అంగజుడుయాగంటిఅయ్యవచ్చినయపుడె - అంగకట్టెననమ్మి
అట్లపురికెదవు ॥ అదియేమిగురుడనీవట్లపురికెదవు ॥

౨౧—రాగము పూరికల్యాణి అటతాళము.

పల్లవి.

నేనుపోతానాకు సెల్విమ్మి-ఒలక్షమప్ప-నేనుపోతానాకు సెల్విమ్మి ॥

చ ర ణ ము లు.

మట్టలో, నిల్వలేకగట్టిజేసుకొనినీవు - అట్టెనిల్వలేకనీవుపో
తివి । గట్టిగనీప్రాప్తిట్లుఘనమోహములచేత - చట్టవిడచేకాలమాయ
యేమిచేతుగురుడ ॥ నేను ॥ గట్టిగనీప్రాప్తిట్లుఘనమాయమూడులక్షల -
ఏదై వేలగ్రంథములుకొదువవున్నవి । ఎల్లనీవుఅల్లజెప్పిఆధారమైయుం
టె - మల్లినచ్చినిన్నుకొంచపోతానుగురుడా ॥ నేను ॥ రూపములారూప

మైయ్యితద్రూపమయ్యితానువచ్చి - రూపములొప్పులివలెవచ్చితాను।
 రూపములొయ్యాగంటిపతిరూఢినందీశు - ఏపుమిరి? న్ను కొంచపోతా
 నుగురుడ॥నేనుపోతానాకుసెల్విమ్మ॥

గురువైన లక్ష్మప్పగారు పలుకుట వచుం.

౩౦—రాగం కేవారగాళ.

పల్లవి.

ఏడవున్నావనుచుఎతుకుదురచిట్ట । మాయలోపడవే?పోతివిరకొడకా॥

చ రణ ము లు.

నట్టిసంధ్యలువార్చివర్ణివర్ణుచునేను - దిట్టమనెగురునాధుడృష్టిగ
 ననైతి॥ అట్టెఓంకారమనెవదింటిలోదిరిగి - దిటముదప్పినకుక్కచం
 దమాయబ్రతుకూ॥ఏడ॥ మూడుసంధ్యలువార్చిమునిగినేపోతినే - వక
 సంధ్యవార్చితావైపుగపోయె॥ మతితెలసినుజ్ఞానమండలాపతికలసి -
 హితప్రదప్పితిరిగేటివెతలునాకేలే॥ఏడ॥ అష్టదశమునలేదు ఆకారమున
 లేదు - త్రికూటమార్గమునలేదుదివ్యమునలేదు । చెపలముగకనురెప్ప
 సోకినప్పడెనీవు - ఉపముగయ్యాగంటిపతిజూడలేద॥ఏడ॥

యాగంటిలక్ష్మప్పగారిచెల్లెలు చెప్పినది.

౩౧—రాగం మఖారి అటతాళం.

పల్లవి.

ఓరిపంచబాణిన్ని పులికిపాలుజేసినా-నిన్నగ్నిపాలుజేసినా ।

అనుపల్లవి.

నాటశివుడునాకుప్రాణనాధుడౌటయెలుగవా॥

చ రణ ము లు.

చిగురుటిల్లుచెరుకుటిల్లుపువ్వుటంబులువెయ్యగా । భోగినీకువెలు
 చుగానిశివయోగినీకువెలుచునా॥ఓరి॥ లింగసంగనిన్నజూచిఅల్కుచుం
 దునుమన్నద । లింగసంగినిన్నజూచిలెక్కచేయవచ్చునా॥ఓరి॥ స్వామి
 నద్గురుమూర్తియాగంటిరాయునికొల్వగ । వేయుమాటలేలనీకుపలజూ
 కవచ్చున॥ఓరిపంచబాణి॥

—*(బనగానపల్లె - పూదోట వీరపుయ్యగారి శిష్యులు)*—

లింగావధూతగారుజెప్పిన కీర్తనలు.

౩౨—రాగం కేదారశాశ.

పల్ల వి.

అమితముగపూతోటనాత్మరామునిపదము ।

విమలభక్తినిపూజవెలయజేసితిని ॥

చ రణ ము లు.

జనియించిఅవుకులొసంచరింపుచునంత - బనగానపల్లెలోపల
భక్తిమెరతున్ । చనివీరక్షేత్రమునసద్గురునిగనిమొక్కి - గుణరహి
తననుముక్తికృపసేయమంటెన్ ॥ అమిత ॥ గోవునిడచినయట్టి కుట్టివర
లిసరితి - అవనిపతి నెడబాసి అలపరచగ । వివరించి నామొరవినితీవ్ర
ముగవచ్చి - శివయోగినన్ను కృపజేసిరక్షించెన్ ॥ అమిత ॥ హరుడు
తనకునుదివ్యఅభయహస్తంబిచ్చె - గురుడు తీర్థాదులును కృపజేయు
చున్ । వితివైనపూదోటవిభుడుమోక్షముతనకు - కరతలామలకము
గకరుణించినాడు ॥ అమితమగుపూతోట॥

౩౩—రాగం కేదారశాశ.

పల్ల వి.

అమితమగుశివయోగమభ్యసించియునేను ।

అమనస్కమైబైట ఆటలాడుదును ॥

చ రణ ము లు.

అట్టైహంసలమీటి అద్విమధ్యంబునను - గట్టిగన్వర్షమగుకమ
లాంతమునను । పట్టెనటంకారప్రణవాక్షరమునతా - ద్రవ్వనై గూర్చి
నేతేజరిల్లితిని ॥ అమిత ॥ సోమసూర్యులమించిసంపుమెరయుచునెపు
డు - సామగానముచేసిసంతోషమునను । ఆముకొనిసర్వమునునట్టివిగ
మాంతమున - హేమద్వయంబగుచుయేనువెలగుదును ॥ అమిత ॥ మి
తిలేనిఅర్కులునుమెరసికూడినయట్లు - ప్రతిదినములోబైటప్రబలుచుం
డున్ । అతితుర్యమగుతోట నాత్మరామునిగలసి - సతతమునునిర్వై
టసంచరింపుదును॥ అమితమగుశివయోగమభ్యసించియునేను॥

౩౪—రాగం కేదారిగాళ.

పల్లవి.

నేనెనన్నియుగాక నెరనిరామయుడనై ।

నేనెనిరాలంబ నిజవస్తువగుదు ॥

చ రణ ము లు.

జగములనునిర్మింతుసంపూర్ణముగనేను - జగములకువెలిలోన
చాలప్రబలుదును । జగములకుదూరమైనర్వసాక్షినిగుచు - జగము
లునునాశూన్యజలమునవెలుగున్ ॥ నేనె ॥ ఒనరనేనున్నరావునమహా
గూఢమగు - కనలేరుసురులుమునులుత్రిమూర్తులును । వినుడిశృతిశా
(స్ర)ములవిమలగాయత్రినా - ఘనసస్వరూపంబుకనికానలేరు ॥ నేనె॥
పరమసాకారతత్వదమనెమిగిలితుడ - కరతలామలకముగకనుపడుదునె
పుడన్ । నరయనిర్లేపులకునిజభక్తవరులకును - పరికించపూదోటపై
ప్రకాశింతున్ ॥ నేనెనన్నియు ॥

౩౫—రాగం కేదారిగాళ.

పల్లవి.

నిజగురునికృపనునేనిశ్చలానందమున ।

సుజనవృత్తినిబైటసాంపుమెరయుదును ॥

చ రణ ము లు.

చుట్టితలక్రిందైనసూక్ష్మకుండలిరేచి - పట్టిబిందునుదివికిణార
జిమ్ముచును । అట్టెనయనాగ్రమునలగ్నినేత్రముదెరసి - గట్టిగసర్వము
నుగాల్చిమెరయుదును ॥ నిజ ॥ తలచిచూడగలైటతరుచుమెరుపులతో
డ - బలసిశతకోటిరవిప్రభలవెలుగుచును । అలరునాభోజ్యోతి అంత
రంగమునందు - నిలచినుజ్యోతియైనిండివెలగుదును ॥ నిజ ॥ అరయ
శాంభవితుడనునతిసూక్ష్మపదమగుచు - నిరతమునుసద్గురుడునిండి మె
రయగను । తరుచైనపూదోటధర్మాత్మనంటినే - నరయలోవెలిమర
చినతితుర్యమగుదున్ ॥ నిజగురుని ॥

౩౬—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

మృత్యువునుదరిమియర్తిలిమూలకందమున ।
నిత్యశాంతుడనగుచునేనెవెలుగుదును ॥

చరణములు.

పరమహంసై నేనుపరమాణుముఖమునను - నరుదుగజన్మించి
యమృతకరమగుదున్ । మరియునాపోజ్యోతిమధ్యనద్భుతముగ - పర
మమృతజ్యోతినై ప్రజ్వరిల్లుదును ॥ మృత్యు ॥ త్రివిధశృంగములకడది
నకరనిమధ్యమున - విసరించసహస్రదళవిశదగృహమునను । సువర్న
మెడపులదివ్యజ్యోతిపుంజముతుదను శివరూపమైనచెలగిక్రీడింతున్ ॥
మృత్యు ॥ సగుణనిర్గుణమగుచుసర్వభూతములలో - సుగుణవృత్తినినేను
చొచ్చివెలుగుచును - నిగమగోచరమగుచునిలచిదీవిపుచును - అగ
ణితంబగుతోటనాత్మరాముడనై ॥ మృత్యు ॥

౩౭—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

ఉన్ననిలోనిలచిటంకారరహితమై ।
తన్నయానందమునతానెనిజమగుదున్ ॥

చరణములు.

అందిబంధించియును అనిలుపరమటజొచ్చి - పొందించిప్రణవ
మునబిందునమగూర్చి । చందపుచిదాగ్నిచే చేతన్యములుజెరచి । బిం
దుమధ్యనుచిదాబింబమైమెరతున్ ॥ ఉన్న ॥ దృష్టితుదనిలచితనుదినకరు
నిగతిప్రభలి.- అష్టప్రకృతులుజొచ్చిఅంటిమెరయుదును । ద్రష్టనై స
హస్రదళపద్మముననేనెపుడు - ఇష్టలింగముయగుచు యేనువెలగుదు
ను ॥ ఉన్న ॥ అజపాక్షరసిమొదలు గానంతవేదములు - భజియింపరాన
ట్టిపరమాత్మయగుచున్ । విజయమైపూదోటవిభునిరూపై నేను - అజ
పదంబై తానుఅతితుర్యమగుదున్ ॥ ఉన్ననిలోనిలచి ॥

౩౮—రాగం కేవారగాళ,

పల్లవి.

కలసిసర్వేంద్రియములకలియకనుసుజనులును ।

నిలచిత్తవల్యముననిండివెలుగుదురు ॥

చరణములు.

తలచగురుపుత్రులునుధరణిపైజన్మించి - కులగోత్రములుగల్గి
కులరహితులగుచున్ । వెలయుస్థూలాంగమునవిజ్ఞానపురుషుల - జ
లధిలోరవియుఅంటెంటనట్లున్ ॥కల॥ కుజనసంసారులలొకూడివర్తింపు
చును - సుజనసంసారులైసౌంపుమెరయుచును । నిజస్థానముననారుని
లచినిర్వాణులై - అజపదంబైబైటనంటివెలుగుదురు ॥కల॥ గురునిక
రవీర్యముననరుదుగనయోనిలో - ధరబుట్టిసీసుతులుశరజనేత్రులునై ।
సురచిరంబగుతోటనుగుణరామునిగలసి - పరమపదమునయెపుడుబలసి
ప్రబలుదురు ॥కల॥

౩౯—రాగం కేవారగాళ.

పల్లవి.

పట్టెనపూదోటపరమాత్మకృపనునే ।

కొట్టికర్మలతుదనుగోచరింపుదును ॥

చరణములు.

విజ్ఞాననేత్రంబువిదితముగదెరచియును - అగ్నిముఖమునగాల్చి
ఆనందమునను । సుజ్ఞానమైనట్టిజ్యోతిస్వరూపమై - ప్రజ్ఞతోసహస్రదళ
పద్మమునమెరతున్ ॥పట్టె॥ అష్టదిక్కులుపుధివి అంబరముఆముకొని -
ద్రష్టగుచులోబైటతరలకనుప్రబలున్ । ఇష్టమగువేదాంతయేకాక్ష
రుండనై - నిష్ఠతోఅమృతపదనియతమైయ్యుండున్ ॥పట్టె॥ సుగుణమై
య్యున్నట్టిసుజ్ఞానకరముపై - సగుణనిర్గుణమైనసద్గురునిగనుచున్ । అగ
ణితంబగుతోటనాత్మరామునిగలసి - నిగమగోచరమగుచు నిండివెలు
గుదును ॥పట్టెనపూదోట॥

౪౦—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఇన్నిభ్రాంతులదిరుగు ఇలమీదజ్ఞానులకు ।

ఎన్నివిధములమోక్షమేలసిద్ధించు ॥

చ రణ ము లు.

చెరువుకుంటలలత శ్రేణులపైయాళ - గురుతువనములలత
కూపములలత । వరదేవళములాళవసుధవేల్పులలత - సురపూజనము
లాళశుచినిపైలత ॥ ఇన్ని ॥ బలిమిరాజ్యములాళపరసతులపైలత - చల
నచుట్టములాళవడ్డుచులలత । మెలగుచేలములాళమెరుగుసాములలత-
మలినకులములలతమాయపైలత ॥ ఇన్ని ॥ ఎనయన్నేహములాళయి
ల్లాలిపైలత - ఘనసుతులపైయాళకలిమిపైలత । జననిజనకులలతజన
భోగములలత - ధనధాన్యములలతతనువుపైలత ॥ ఇన్ని ॥ ఉపవాసము
లలతఉపనయనములలత - నిపుణయజ్ఞములాళనిధినదులలత । జపత
పంబులలత వణ్ణతంబులలత - కపటశాస్త్రములాళ ఘనశృతులలత ॥
ఇన్ని ॥ తనరయోగములాళధ్యానధారణలాళ - మునివేషములలత ము
క్తిపైలత । వనరపూదోట కేవలశూన్యమునగూడి - మనసు తన్మయ
ముజెందినలతలణుగు ॥ ఇన్నిభ్రాంతులదిరుగు ॥

౪౧—రాగం భైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

పలువలై గురువంచనలుచేయుకూరులనుయిలపై ననిలబెట్టిరామ ।

అను పల్లవి.

చిలుకుటంబులుచేశించించిమేనులుచాల చీకాకుజేతురోరామ ॥

చ రణ ము లు.

బలుక్రొవ్విగురుసుతులపరిహాసకముజేయుబ్రహ్మలనుమహిలో
నురామ । చలముచేబంధించి చనువెంటచరులలో చావుడనిద్రోతురో
రామ ॥ పలు ॥ స్వామిద్రోహులబట్టి జర్జరిభూతముల యమభటులుమొ
త్తుదురురామ । సామజంబులచేతనలియద్రోకించిననుచచ్చిచావనిజె
డులురామ ॥ పలు ॥ తామసులకుడయించితరుచుయాతనలందుడయలేక

ద్రోతురొరామ । ఏమిజెప్పుదునయ్య యిట్టిజీవులదూఃఖ యీశపరమేశ
పూరామ ॥పలు॥ కులగర్వలై దేశకునిమీదకోపించిగుడ్డెట్టిజేసిననురా
మ॥పలువరించక నేత్రములుగోరుగండ్ల చేపట్టి వెగరింతురోరామ ॥ పలు॥
కెఱలిముక్కునుచెవులుకీచిపారగకోశికిలనునగుమనుచురామ । మొ
రలుబెట్టగ గోశిమురికిభక్షించుడనిముసలముల మొత్తుదురురామ ॥పలు॥
తులువలును పెద్దలనుదూషించెజనులను జిహ్వాముడ గోయించురామ ।
ప్రళయమునకై నయాపాపాత్ములకుసుఖముప్రాప్తించదయ్యెపూరామ ॥
పలు॥ నీపదాబ్జములుమది నెరనమ్మియున్నట్టి నిజభక్త వరులకునురామ ।
ఆపదలులేకచిదానందులై యెపుడుఅమృతులై యుందురోరామ ॥పలు॥
పరికించిశిశుహత్యబ్రహ్మత్యగోహత్య మరియుస్త్రీహత్యలకురామ । ధర
పై నప్రాయశ్చిత్తముగలదుయని శృతులు మొరిసిపాటెంతురోరామ ॥ప
లు॥ గురునినరుడనిజూచిగురునిపై ద్వేషించికుజనులకుమీరెగతిరామ ।
అరయప్రాయశ్చిత్తమవనిపై లేదయ్యె స్థిరమైనపూదోటరామ ॥పలు॥

౪౨—రాగము నాచనామక్రియ - ఆటతాళం.

పల్లవి.

౦ దరిజేర్చుకడతేర్చుధాతనై తివిమాకు భీతులేటికియెఓరామా ।

అను పల్లవి.

ఈత నేర్పినవీరగురుడుమాతలిదండ్రు-నూతనముజేసెనోరామా॥

చరణములు.

తండ్రుగర్భములోనుదాహమాహారమై - తగిలుంటికోన్నాళ్లురా
మా । మాతృగర్భముజూచిమన్న మొదలుగ బీజమాయగా కొన్నాళ్లు
రామా ॥ దరి ॥ చిప్పలోముత్యంబు చినుకువలెకోన్నాళ్లు చిక్కుబడినే
నుంటిరామా । మలమూత్రములగుంటమాయనేగయిలోను మాతల్లి
గర్భమునరామా ॥ దరి ॥ తల్లిగర్భములోనుతగుతొమ్మిదినెలలు దాహ
మేమెరుగనోరామా । మురికిగర్భములోనుముద్దయెకోన్నాళ్లు - ము
నిగి తేలుచునుంటిరామా ॥ దరి ॥ తల్లిగర్భమువెడలిధరణిలోకోన్నాళ్లు
తపసివై నేనుంటిరామా । తెక్కలిరిగినపక్షివలెనేనుకోన్నాళ్లుదూఃఖమే
మెరుగనొరామా ॥ దరి ॥ పాలువెన్నలుద్రాగిపారాజెనాడువృథాప్రా

యమునకొన్నాళ్లు రామా | మలములో బొరలుచును మరకొన్ని నములు
మర్యాద నేనెరుగ రామా || దరి || పదునై దుయెండైనై పలువనై నేబహు
తులువ నై నేనుంటి రామా - అదుగొముప్పదియెండ్లువంటి భామలత గిలి
శుంరస్థై నేనుంటి రామా || దరి || వన్నె వాసియు లేక వసుధలో కొన్నాళ్లు
మసలో నబడియుంటి రామా - మసయ నేసంసార మత్తుండనై నేను హిం
స తెలియక పోతి రామా || దరి || హింసలో యీవు పము యీసారి దొరికె
మరిహంస చేజిక్కి తిని రామా - తలిదండ్రులెందరో దెలుపతరము గాదు
తారక ముయెఱుగ నొరామా || దరి || వారసేయక వీరగురుడు మాతలి
దండ్రు నూతనము జేసెనో రామా || దరి జేర్చు ||

౪౩—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఘనకోవెల స్వరము కాకులకు గానట్లు |

చనటులకును జనాశశబ్దములు చొరవూ ||

చ ర ణ ము లు.

గర్వించి కర్మ టులు ఘనుల మనిచెలగుచును - పరికించ మహిలోన
పలువలగుచున్ | పరమయోగుల చూచి పలుమాటలాడుచును - సౌర
దిసూకరముగ తిసాంపు మెరయుచునూ || ఘన || కలకాలమును విషయ
కాంక్షలను దిరుగుచును - చెలిగి విత్తాపేక్ష చెయి జాపుచున్ | లలనయో
నికి నెపుడు లలితముగ నాసించి - మలినులై యమపురికి మరలిపోవుదురు ||
ఘన || పట్టి సర్వేంద్రియముల బంధించ నేరకను - పట్టుబడి సంసారభాం
తులను చిక్కి | గుట్టెన పూదోటగురుమూర్తి దెలియకను - మిట్టి మృత్యు
వుచేత మిడిసి పోవుదురు || ఘనకోవెల ||

౪౪—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఎంతచిత్రితమొయిది ఎనసి చూడగమదిని |

సంతముగురుమూర్తి సదయుడై వెలుగున్ ||

చ ర ణ ము లు.

పడియున్న కుండలిని పవనమును నెగయించి - కుడియెడ మబంధిం

చిగూర్చిననిలుచే । నడిమివాకిలి దెరచినడచిపళ్ళమవీధి-గడచితూర్పున
పరునికదసిచూడగనూ ॥ ఎంత ॥ సత్తువర్తముకళలుసర్వమునుఆము
కొని- మొత్తముగముమ్మూలమొనసిప్రబలగనూ । చిత్తపీఠముమధ్య
చిత్తి-రణములతోడ-హత్తిపరంజ్యోతియైయమితమైనుండు ॥ ఎంత ॥
అకలంకమైనట్టిఅద్భుతజ్యోతిపై-సకలాత్ముడై గురుడునంచరించగనూ ।
ప్రకటముగపూదోటపరమాత్మనంటినే- సుఖయగుచుఅనందసాంపుమె
రయుచునూ ॥ ఎంతచిత్రిత ॥

౪౫-రాగం శేవరగౌళ.

పల్లవి.

అరయశునకములకు ఆజ్యమిందనియట్లు ।

గురువాక్యములుదుర్మార్గులకుహితవెట్లు ॥

చరణములు.

మరిమనొచలనములమాయయోనులనెపుడు - తిరిగిజీవులుప్ర
కృతిదేహవాసనల ॥ అరసికర్తములబడిఅంధులైదిరుగుచును- గురు
సుతులమహిమతముకోరితెలియకనూ॥ అర॥ బలిమిచేకాలసర్వముచేత
కాటుపడి-తెలివైనతనపూర్వదేహంబుమరచి సొలశిజాగ్రస్వప్నసుషు
ప్తులనుదిరుగుచును - పలువరింపుచుకర్తపాశబద్ధులునై ॥అర॥ గ్రామ
సూకరముగతిగర్వించిదిరుగుచును-యేమరకపాపములు యెపుడుచేయు
చునూ । కోమలంబగుతోటగురునిగూడకగద- పామరంబునయముని
బారిపడియెదరూ ॥ అరయ ॥

౪౬-రాగం - శేవరగౌళ.

పల్లవి.

గాలి నెగసినవొగుడుగతినిదిరుగుచుజనులు ।

మూలమెరుగకయోనిముఖములనుదిరుగు ॥

చరణములు.

చెడిజీవిపూర్వవాశితజన్మమునుమరచి- చెడుగూపమగుప్రకృతి
జన్మమగుచు ॥ కడలేనిసంసారకారడవిలోచిక్కి-వెడలినిజగురునెరిగి
వెలయుటెట్లుగును ॥గాలి॥ పంచమహాపాతకముపరికించిజేయుచును-ఎం

చిపరవిత్తములహితవుకోరుచునూ । కొంచమగుదున్దనుల కూడిచెర్పింపుచును - వంచించిపరనతులవడసిపట్టుచును ॥ గాలి ॥ తలచిసుజ్ఞానులను దయలే తిట్టుచును - కలకలనగివారిగాసిపెట్టుచునూ । బలిమైనపూదోటప్రభు ప్రసంబకగదా - మలినులై యిలలోనుమడిసిపోవుచురూ ॥ గాలి ॥

౪౭ - రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఏమిజేతునుధరలోహీనమనుజులబ్రతుకు ।

క్షేమమునసన్గురునిచేరుపెట్టగునూ ॥

చ ర ణ ము లు.

కామవ్యసనములధరకరుగుచునుపురుషులును - పామరతనతుల వెంబడి విరుగుచున్ ॥ కోమలాంగులముఖముకోరితముజూచినను - పేమమయమగుగురునియెగుగుపెట్టగునూ ॥ ఏమి ॥ ముదముతోనతులమల మూత్రద్వారముదూరి - తుద మొదలెరుంగకింతులచేతనగుచున్ ॥ అధిక మోహమునసతినధరపానముజేయ - పదిలకై తానమృతపానియగు పెట్టున్ ॥ ఏమి ॥ దుర్మనంబులమనుసీచూపులచలాత్తులై - కర్మమత్తులై సతులగవసిరితిచేయన్ ॥ ధర్మమగుపూగోటధాతనంటకబనులు - నిర్మలానందముననిలచుపెట్టగునూ ॥ ఏమి ॥

౪౮ - రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

హితవులెచ్చెదమనసయెఱుగవెనీలోన ॥

అతితుర్యమణులింగమందునిపుగలనే ॥

చ ర ణ ము లు.

మరియునాశివకరముమధ్యనిజగురువదము - గురిమీరినామన సుకూడుండమనినన్ ॥ పరిపరివిధములనుపరువులై ప్రియబ్రహ్మ - మొనపనె టిచొకుననుమెదిపెదనునిన్ను ॥ హిత ॥ ఎన్ని జెప్పిననీపుయెఱుకమగుచుగ కను - కన్నుగానకనీవుఅన్నిటరిగెదపూ । యిన్నాళ్లవలెగాదుయిపుకురా మునిసెలపు - నిన్ను గురువులినోటనేడువేసెదనూ ॥ హిత ॥ అష్టశాళముల నేబంధాచులిడిపించి - చుట్టేత్తులకునీవుపొలగవేమనసా । యిష్టమెరిగి

ప్రకృతిచేష్టలచేసినను - నిష్ఠతోముష్టులనిలిపెదనునిన్ను || హిత || అజ్ఞానమనియేటిఆవరణమెడలించి - సౌభ్యతోగురుపదముఁడతెలియకను | ప్రజ్ఞతోనినుబట్టిపంచభూతములదర - సుజ్ఞానఖడ్గముసమార్పమునుజేతు || హిత || మట్టుబెట్టియుమనసమర్కవీగినతీసి - దిట్టపై తుదనమృత తేజమునముంతు || పట్టయినపూదోటపరమాత్మపదమునను - గట్టికై వల్గంబుకడువేట్కనుంతు || హితపు ||

౪౯—మంగళహారతి.

పుండరీకాక్షునకు భవనాంతరంగునకు - చంద్రదానవమత్తఖండితునకు | కుండలికాయనునకుఘోషస్వరూపునకు - విండివెలిగెటితోటనిజరాముకు || జయమంగళం || మంగళముభక్తజనమందిరనివాసునకు మంగళమువిలసద్రుమాధునకును | మంగళముశతకృతి మార్తాండతేజానకు - మంగళముపూగోటలింగమునకు || జయమంగ || ఓంకారిపుగుఘనకుఁదధిసంచారునకు - సౌంకముగభక్తజనపూజతునకు | శంకరస్వరూపునకుసర్వాజనమునకును | అంకితోటపరమాత్మునకును || జయమంగ || పంచభూతాత్మునకుపరిపూర్ణచంద్రునకు - పంచముఖునకు జగద్భరితునకును | పంచాగ్నినేత్రునకు పరమదయాళునకు - పంచాంగముగుతోటపరిపునకు || జయ || అక్షరాకారునకుఅమృతస్వరూపునకు - అత్యములగుచక్ర్యలత్యమనకు | అక్షరాశీతునకు అఽసూక్ష్మరూపునకు - గణ్ధిమమమతోటరామునకును || జయమంగ ||

౫౦—రాగం ముఖారి త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

రాసురామచంద్రులైదు - నీలొ రామునిగనగానెలుమైదా |

అను పల్లవి.

రాముపాదమనన్దుభుమైన భక్తప్రబలులగనిమొక్కుతుమైన ||

చరణములు.

మూలనుంత్రిమునెలుమైన | తోట మొనసివిస్తరిల్లుతుమైన |

పూలుసింఁగెలువనసతుమైన | భూతపుంజమునిండునెతుమైన || రామ ||

స్థూలముగ్గులుగనుమైన | తోటనులుచగివాడుమైన | చుట్టునుజగి

తిరుగుచున్నాడు । ముక్తిపట్టువాకిటకావుతున్నాడు ॥ రామ ॥ అష్టదశము
మీదాని మైదా । నీవులంటిచెరించవెతున్నాడు । దృష్టాంతముజూడుతు
న్నాడు । నీలోదివ్యమైయుండునెతున్నాడు ॥ రామ ॥ అజ్ఞానవలదాటితున్నా
డు । పరాడుతరువువులుమీరితున్నాడు । సుజ్ఞానశలనెగసితున్నాడు । చం
ద్రనూ సృగిరులుదాటితున్నాడు ॥ రామ ॥ మండలత్రయమునతున్నాడు । మా
త్తాండంబముకీర్తితున్నాడు । దండిజగములంటితున్నాడు । పువ్వునిండివ
లుగుటనున్నాడు ॥ రామ ॥ తొమ్మిదోస్థమునతున్నాడు । హృదయాలగక
నిలువచేతున్నాడు । ఘుమ్మనపద్మచులుగుతున్నాడు । నీవుగ్రోలిమేనుమరుపు
తున్నాడు ॥ రామ ॥ జ్వలనచుధురములున్నాడు । సహస్రరేకులజారుతు
న్నాడు । అక్షరపూరితమున్నాడు । చాలయేటధుమికిపారుతున్నాడు ॥ రామ ॥
ముకగుడువనులచిగున్నాడు । నీవునీకీచూడవెఱుఁగుతున్నాడు । చక్రి
గనీయమటనున్నాడు । చంద్రచాయపువ్వుండునెతున్నాడు ॥ రామ ॥ చోక్క
యైవశీతితున్నాడు । సుగ్రహకున్నలిగెనున్నాడు । ఎక్కవపూరొటను
న్నాడు । గురునియోపదమంటవెనున్నాడు ॥ రామ రామనగిరే ॥

५०—मैत्रिकीय

మేలుకొనవేమిటయో, - మేలుకొను పూచోటనగి । మేలుకొ
నునా తెలివిమస్యను మేలుకొనసయ్యా ॥ గురుపరీమేలుకొన ॥ కిలిలుతుట
ప మేలుగూడగ - గగనమున నుదయించెచంద్రుడు । చెలగి చకోరి
ములుయెగ నెను కలువలికలించె - కిలిగినగుముఖ కాంఠినిం గనుకనక
నిర్మిస్త చుక్కపాడిశను । చెలగిపుగుడుచిరాకలకు చేటును మేలుగొని ॥
గురుపరీమీటిగూడగ దివ్యస్రంజము మీద నున్న యనుచుగూడను - ట
టచెలి పెనుమృగముమా యను తెలిసిబ్రాంధె । మేటిగేగ మోసాముచే
గపుట్టపై నెరమంటలెగశను - మేటిసర్పముఊర్జమున్ను మెరిసిఉడగ
నూ ॥ గురుపరీమీటిచగాలియువిసరిసాగను జలచరామలు చోకలించ
ను - జలజపత్రముమీదహంసము చెలగి నటియించుక । కలుసులును
ముకుళించ కాంఠియు కదనిధుసనాంతరమునించును - చెలసిచక్రముచే
కమైతుదదివికియెగయగనూ ॥ గురుపరీమీటిచగాలి సుపర్న శిఖలుచే శూర్పుననుం
దలులుగావములు ॥ గి - గురుపరీమీటిచగాలి సుపర్న శిఖలుచే శూర్పుననుం

తీవ్రమెరుపులనా త్తజ్యోతియుత్రికూటగిరిపై ఉదయమాయను - శ్రవణ
తోనిర్భయిటచిదాభాస్కరుడుప్రబలెన్ ||గురుపతీ|| కుసుమస్వాధులు క
దసితుమైదగుంపులునుపూదేనెగ్రోలెను - పశిడియైకెలచిలుకలునుష
ట్ఫలములకుయెగళెన్ | మసలుచునుమరియన్వగజములుమేరుశలతుదగి
రికిపురికెను - పాసగసాగనులుయిచ్చిమయూరముపొదలియాడగనూ||
గురుపతీ|| కలయకాలంబెరిగివిపులుకాశిలోస్నానములుజేయుచు - తె
లివిభూతియునిండుమెరుపులదివ్యశేలములెన్ | నిలచికర్మికివీరమధ్యను
నిండివెలిగెడులింగమూర్తికి - చెలగిభక్తులునాత్రపూజలుచేయవచ్చె
దనూ ||గురుపతీ|| అరసిచిత్కళలంటగూర్చినసంతమఖములజ్యోతిబైట
ను - పరమగురుపూదోటరాముని పదమునంటియునూ - పరమజ్ఞా
లగునమృతశిఖయైస్పర్శమగు ననభూతలింగము - అరయపరమజ్యోతి
తుదపరమాణువై మెరుతున్ ||గురుపతీమేలుకొనవే||

౫౨—రాగము కేదారగౌళ.

పల్లవి.

పరిపూర్ణజ్యోతితుదపరమాణురూపమై |

నిర్వికారముననునిశ్యబైమైతిన్ ||

చరణములు.

అదిగొనిటలాంతమునఅగ్నికర్మికిమధ్య - పదినునుకోట్లరవిప్ర
భలతోడెన్ | కదసివెలిగెడిహృదయకమలాంతరంగమున - మదిప్రణ
వమునగూర్చిమహిమమెరయుదునూ ||పరి|| శిరసునడుమనఖండచిత్ర
శలయెడతెగక - పురువడిసుధారసమువరిషించగా | అరసి అమృతము
గ్రోలిహంసచిత్వనయెగళె-మరియునాపోజ్యోతిమధ్యనిలువగనూ ||పరి||
అచ్చమానందకరమైనిండివెలుగుచును - స్వచ్ఛమగుజ్యోతిపై సంభ్ర
మంబుననూ | ముచ్చటతోపూదోటమూలమూర్తినిసంటి - సచ్చిదా
త్మకుడనైచాలవెలుగుదునూ ||పరి||

౫౩—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

అదిజూచికలియకా ఆనందపదమగును |

అదియుతానై మెరసు అగణితముగాదా ॥

చ రణ ము లు.

అదిగొవేదాంతముననణుతుల్యమైచెలగు - అదిసజ్జడనదివిష్టు
నదిరుదుడగునూ । అదిబిందుసమరసము అభ్యంతరాశమున - అది
నీటివ ధ్యమునఅమృతజ్యోతగును ॥అది॥ అదిత్రియజ్ఞులుమీరి యాకా
శముద్రలో - అదిప్రణవలింగమై నదిగోచరించు ॥ అదిలోను వెలి
నిండి కముకొనిసర్వమును - అదియుఅంతజ్యోతిఅంటిమెరయగను॥అది॥
అదిరసునకు ద్వాదశాంగుళముపైనుండు - అదినాదుబిందుకళలంటి
వెలుపు ॥ అదిదివ్యతేజమునఅదినిరాటంకమగు - అదియునిర్గుణతో
టఅజపతై వెలుగు ॥అది॥

౫౪—రాగము నాట వరంజి ఏకతాళము.

పల్లవి.

వెలయనేలకలుగుము క్తివిమలజ్యోతిమధ్యగురుచి ।

అ ను పల్లవి.

కలసిత స్తయమునబైటనిలచివెలగకా ॥

చ రణ ము లు.

గుట్టావామమడిమెచేతగుహ్యమును మొల్లిఅనిలు - గట్టిగవీడిం
చిచెలగికలయప్రాణపానుగూర్చి । చుట్టియున్నభుజగిరేచి మట్టుబెట్టిచ
త్తవులను - అట్టైబిందుబ్రహ్మముఖము నంటినిలవకా ॥వెల॥ ఉరికి చేవ
హంసదివికిఉత్తరదక్షిణములుమింగి - పరమటద్వారమునజొచ్చి ప్రణ
వనేత్రమునుదెరచి । మెరసిప్రకృతులంటగాల్చిఉరిమికాలునోడుపరచి
మెరసిమేరువెక్కి నూర్పుమేటిగురునిజూడక ॥వెల॥ అదిగొనాదుబిందుక
ళలకవలమించితేజమధ్య - మధికమించిమండునట్టియంతజ్యోతిపై ననిల
చి । సదమలంబై నతోటసద్గురుస్వరూపమంటి - పదిలుడై నిర్భయిటప
రబ్రహ్మమైనిలువక ॥వెలయనేల॥

౫౫—రాగం కేదారనాళ.

పల్లవి.

నిరతమునుసగ్గునినిలిపితనమదిలోను ।

పరమతారనుమననుబంధించవలెనూ ॥

చ రణ ము లు.

పరమంకుతారమునప్రచరించుమారుతము - పరికించిదివికి పాప
కునిరేచి । విరివిడెబ్బదిరెండువేల నాడులలోను - తిరుగుపవనముతీవ్ర
గరిమెపూరించీ ॥నిర॥ నవరంద్రములుమూసి దవశిఖననిలునిగూర్చి-ది
వికిలహితీవ్రముగధృతితో నెగయించి । పవనభూతేంద్రియములబంధిం
చిమనసుతో - చివునకంతంబుననుచెలగినిలువగనూ ॥నిర॥ నడిమియిం
టనుఘంటనాదంబుమ్రోవగను - జడిగొననుధామృతముసారెగ్రోలుచు
నూ । కుడియెడమదృష్టులునుగూర్చినయనాగ్రఘన - ఎడతెగనిధ్యా
నమునతడవి గురుగనుచు ॥ నిర ॥ అనుదైన గాలిచే అంతరాళము
చించి - ఉరికిబిందుపుజొచ్చిఊర్ధ్వనాకిటనూ । శిరముననుబంధించిచె
లగినాదజ్యోతి - పరముననుయెపుడుసద్భావంబుజేసి ॥నిర॥ ప్రకటము
గనహస్రదళపద్మధ్యనువెలుగు- అకలంకమైనజ్యోతాతరంబునను ।
సుఖయైనపూదోటసుజ్ఞానగురునంటి - సకలజీవులతుదనుసాక్షియైయుం
డు ॥నిరతమునుసద్గురునినిలిపితనమదిలోను॥

౫౬ — రాగము కేదారగాళ.

పల్లవి.

మరియునాపోజ్యోతిమధ్యవెలుగుచునేను ।

గురురూపమైనభర్గోరూపమగుదు ॥

చ రణ ము లు.

పంచాంగమునశక్తిపంచకమునిర్మించి - పంచవింశతితత్వప్ర
కృతిరూపమగుచు ॥ పంచవర్షములతుదప్రణవస్వరూపమై - ఎంచి
సర్వమునంటి యేనువెలగుదును ॥మరి॥ దృష్టిద్వయములపైని త్రివేణి
సంగమున - అష్టదళములమధ్య నమృతతోయమున ॥ ఇష్ట లింగం
బైనయేకపదమైనను - షష్టకుక్షులనుహంసమునచెరియింతూ ॥మరి॥
త్రివిధపదములజగతి తీవ్రముగనడుపుచును - త్రివిధవేదములకడస్థిర
ముయగుచు ॥ త్రివిధనేత్రములతుద దివ్యనేత్రుడనగుచు - త్రివిధా
క్షరములంటితీవ్రముగతుదను ॥మరి॥ స్థిరభూతిరసముతనదేశముననె

లగ్గన - పరిపూర్ణ సహస్రబాహువులప్రబలీ । పరంజ్యోతిశిరసుపై
పరిపూర్ణవిధములను - పరమతారకనేత్రపరునిగనుగొనుచున్ ॥మరి॥
పండువెన్నెలబైటపరమహంసై నేను - నిండుచిత్తి-రణములనిలచివెలు
గుచును । దండితేజోమధ్యతారకజ్యోతియై - మండుచునుపూతోట
మహాలింగమంటిక ॥మరియు॥

౫౩—రాగము ఆనందభైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

నిలువలేనురాధరసు నిలువలేనురా ।

అనుపల్లవి.

నిలువలేనుశీఘ్రముగనుగోవుయేఁగించినన్ను ।

అలనిరాలంబపదమునందునిలువవలెనుస్వామి॥ నిలువ॥

చరణములు.

దేహభ్రాంతులేలత్రివిధదేహవాసనేలజీవ - దేహమాదిగాను
పంచదేహములనుచి । దేహమనుచునిర్వికారదేహమరసిజూచివి-దేహ
ముక్తికోరిజ్ఞానధిట్టడగుచునిదిగొతంద్రి॥ నిలు ॥ రాగమునవిరాగమేల
లలితనాల్గుపదవులేల - యోగములనుగుండనేలవుచితధ్యానధారణము
ల । భోగమేలనభిసంయోగమేలముక్తికన్య - భోగమేలనామనోత్సా
గమైనవిష్ణుటన్॥నిలు॥ వాదభేదమేలసర్వవర్నాశ్రమాదులేల-వేదమా
దిగానుశాస్త్రనిభిలవిద్యలేలయిలను - మోదమేలతనకునట్టిభేదమేల
నేకమదినిపాదుకొన్నపూదోటబ్రహ్మపదవిజేరకీకనూ ॥ నిలువలేనురా ॥

౫౪—రాగం కేదారగాళం.

పల్లవి.

కటకటమర్జనులుగర్వించిజ్ఞానులను ।

కుటిలులై దూషించికూలుమరుధరనూ ॥

చరణములు.

అరుదుగనుజ్ఞానిఅవనిపై వెలగుచును-అరయబిత్తొన్నమునుఆర
గింపుచును । పరగబాలోస్తత్పితౄచవృత్తితో-చెరియించనతనియిల
నసలుదిట్టెననూ॥కటకపరమహంసై యతమప్రజలకునుభృత్యుడై-గురు

సుతులయిండ్లలోగుణరహితుడగుచున్ | మెరసిక్రీడించగనుమేదినిలో
జనులు-గర్వించినతనిగనిగాశిపెట్టెడరూ || కట || అరయశరణులచేతనత
డుపూజలుగొనుచు - మరివారికినిమోక్షమతముదెలుపుచును | గురు
యోగియైతోటగురునిపదమైనిలచి - నిరుపమజ్యోతియై నిండివెలగగ
ను || కటకట ||

౫౯—రాగము కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఈరాజయోగమగుయనసిచూచినమదిని |

ఇదిదివ్యపుంజమై ఇదిప్రకాశించున్ ||

చ రణ ములు.

నాసికాగ్రముతుదనునటియించుమారుతము- వాశిగదివిచితను
వహ్నికిందికిని | గాశిపెట్టుచురెంటికలియపూరించికాశి-కాశిఠార్థస్వము
జేరికడమూతదెరను || ఈరాజ || నవరంద్రములుగట్టినాసాగ్రమునజొ
చ్చి-తివిరికంజముతానుదివికిజిమ్ముచును | దివరాత్మలునుమీరిత్రికూట
ముననిలచి-వివరించిలోబైటనెడకిచూడగను||ఈరాజ || జలమధ్యసహ
స్రదళచక్రంబుపై నెపుడు - నిలచినంతలోజ్యోతినిండిప్రబలగను | తల
చజ్యోతాంతపరతారకంబగుగురుని - కలియపూదోట నిజఘనయోగి
యగును || ఈరాజ ||

౬౦—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఇలనునిర్గుణము క్రియివేషధారులకు |

తెలసిచూచినలేదు స్త్రీరథ క్తులారా ||

చ రణ ములు.

లేదుషడ్గుతములనులేదుబహునిధినదుల - లేదుస్నానంబులను
లేదుదానములన్ | లేదుమహివేల్పులకులేదుఅర్పించినను - లేదుతప
జపములనులేదుస్తోత్రములన్ || ఇల || లేదురేచకముచేలేదుపూరకముచే
లేదుకుంభకముచేలేదుయీత్రములన్ | లేదుకేవలకుంభకాదిక్లేశము
లచే - లేరు లంబికముచే లేదు చిత్పదము || ఇల || లేదు అష్టాం

గయోగాదిసిద్ధులకైన - లేదుధరమంత్రసాధకులకైనా । లేదుహఠ
రాజయోగాదిమార్గములచే - లేదుకై వల్యంబులేదువిసరయ్యా॥ఇల॥
లేదుఅసనక్రియలేదుఓంకారముల-లేదువ్రతశీలములలేదుఅవవర్గం ।
లేదుబహులక్ష్మ్యములలేదుధ్యానంబులను । లేదుభక్తిగానిలేదుసత్ప
దమూ ॥ఇల॥ లేదునిజస్వాములనులేస్సగనమ్మకను-లేదు భవభేదనము
లేదుసా స్తిరమూ । పాదుకొనిపూదోటపై గురిజూడకను - లేదుతన్త
యసుఖములేదుజనులారా ॥ఇలనునిర్గుణముక్తి॥

౬౧—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

సర్వపనులికదీరెచాలుధరపై చర్యనిర్విషయులారయికనిలుతుసత్పదమై
చరణములు.

తలపకేవలశూన్యతత్వమైకదలకను - ఇలకుయేతొచినేమలిస
దూరుడనై । అలరుఅఖండై కృమహావచనరత్నముల - బలిమిముల్లో
కములప్రబలజేసితిని ॥సర్వ॥ గురుకృపనునిర్లేప కుడనై చెలంగినే - సరి
లేనియవధూతచక్రవర్తినినై । పరమభక్తులకును స్తిరమోక్షమొసగినే -
అరుదగునిరాలంబమగుదుయిదిసత్యం ॥సర్వ॥ వినుడినామరణంబు వివ
రింతునుతులార - అలగునాపోజ్యోతియనుజలధిజొచ్చి । తనుత్రయము
చట్టాచ్చితారకజ్యోతేనెడి-ఘనతకాయంబెడలికడుచి న్తయుడనై ॥సర్వ॥
తెలసినేనతితుర్యదేహమువిసజ్జించి - కలితనిర్మలనిరాకారమైతుడను ।
బలసినిర్బయిటసత్ర్వుభునిరంజనుడనై - అలరుమహాద్వైతమైప్రకాశిం
తు ॥సర్వ॥ నేనిరాశ్రియుడనై నిర్వికారుండనై - అరుదగుఅదిమధ్యాం
తశూన్యుడనై । పరికించిపూదోటపై సర్వసాక్షినినై - నిరుపమానంద
మైనేనెవెలగుదునూ ॥ సర్వపనులిక ॥

౬౨—రాగము ఆసావేరి- ఆటతాళము.

పల్లవి.

మన్నేరనేలదున్నేర-వానికి-మన్నేరనేలమట్టెరా॥

చరణములు.

అంటరానియెరుకపదవిరెంటిలోనతెగువలేక । కంటిలోనుతారక

యోగమురెంటిసందుదెలియనివారికి || మన్నేర || స్తానసంధ్యనీమముని
 ధానముదెలియలేక | జ్ఞానయోగులమనిమూలముదెలియనివారికి || మ
 న్నేర || పుత్రభూతిబూసుకొనిబిత్తలైతిరిగేటిపూరికె | సత్తుగపారిగిండ్ల
 కూడునిత్యమనిదిన్నవారికి || మన్నేర || ఒల్లునిండభూతిబూసుకవల్లజడలు
 దాల్చుకొని | కొల్లలముగపెద్దలములనియిల్లిల్లుతిరిగేవారికి || మన్నేర ||
 నాలుగువేదాలుచదివినారాయుశ్శతేలియలేక | వాడభేదములచేతవా
 దించితిరిగేవారికి || మన్నేర || గోళ్లుగుత్తగబెంచుకొని రాళ్లుమెడనువేసు
 కొని | కాయలింగముతెలియలేక మాయపూజలుజేసేవారికి || మన్నేర || ప
 చ్చనామముసాదుకొనియెచ్చరిస్తువీధులెంబడి | విస్తారముగరామానుజు
 లమనియిల్లిల్లుతిరిగేవారికి || మన్నేర || అల్లచదువుచమపుకొని మొల్లచ
 దువుచదువుకొని | వల్లడప్పివీధులెంబడి అల్లాయనిదిరిగేవారికి || మన్నేర ||
 పద్దుగపూదోటలోనవద్దికతోనేనెయున్న | ముద్దులలింగావధూతలంటి
 తెనాకేమిభయము || విన్నరామిరువిన్నరా - మిరువిన్నరాగురునికన్న
 రా || మన్నేర ||

౬౩ — రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

అతడుబ్రాహ్మణుడనుమ్మి అవనిపైజనులారి |

సతతమునువేదాంతసారమైవెలుగున్ ||

చరణములు.

నాసాగ్రతుదినయోనిసంభవుడగుచు - కాశిలోపలదివ్యకా
 యమైపెరుగున్ | వాశిపుపనేత్రుడై వహ్నిశిఖమధ్యమున - వాశరహి
 తంబుననుపరమాత్మయగుచున్ || అతడు || పంచకోశమునుధ్యపద్మాంత
 రంగమున - సచ్చిదానందనిశ్చలతమెరయుచును | పంచశిఖలునుపైప్ర
 కాశించగను - పంచవర్ణములతుదప్రణవమైమెరతున్ || అతడు || పప్ట
 కుత్సులుత్రివిధచరణములుగలిగియును - దృష్టిద్యయములపైతీవదీపు
 లను | అష్టప్రకృతులనంటిఆదిమధ్యాంతమున - యిష్టమైమదినితాయ
 నునిగతిప్రబలున్ || అతడు || రవిలిత్రియపహితధారణముమేనిపై - అవి
 రళముగనుపెనగి అంటిమెరియగను | త్రివిధవర్ణములకడదివ్యజ్యోతై

ప్రబలి-వివరించగానతడువిశ్వాత్తుడగుచున్ ||అతడు|| అజపదంబునజం
టహంసలనుసంధించి - సుజనుడై విజ్ఞానజ్యోతియగుచున్ | అజపదంబ
గుతోటనాత్మరామునిగలసి - భజయింపగనతడుపరమాత్మయగును ||
అతడుబ్రహ్మణుడునుమ్మి ||

పోతులూయే వీరబ్రహ్మంగారిభార్య గోవిందమ్మగారు గ్రామ
ములో పోలేరుపాటకములు కనుపించు సమయంబున పుత్రవా
క్సల్యతకలదై మా కొమారులు అయిదిగూరి తెరువురాకుండ
వుంటే తరవాత గ్రామస్తుల పదుగురితోటిపాటు సద్రిపెట్టి ప్రా
ర్థనచెల్లిస్తాను అని చెప్పుకొని వీరబ్రహ్మంగారు సమీపగ్రామ
మునకు వెళ్లియుండగ వారులేని సమయము చూచుకొని సిల
లుబెట్టి పసపుకుంకుమబెట్టి పూజచేయు సమయంబున బ్రహ్మ
ముగారువచ్చి గోవిందయని పిలచి యే దేవతకు పూజచేయు
చున్నావుయని అడిగినంతట స్వామి మనగ్రామములో పోలేరు
పాటకములు వచ్చినసమయము మన కొమారులకు పాటకము
యేమి లేకయుంటే సద్రిపెట్టి ప్రార్థన చెల్లిస్తామని యీదేవత
కార్యము చెల్లిస్తావున్నాను అని జెప్పగ బ్రహ్మముగారు ఆపలు
కులు విని పోలేరుకు భయపడి యింతకార్యము చేస్తువున్నావ
అని పోలేరునుచూడుమ అని ప్రసన్నము జేయించు సమయం
బున గోవిందమ్మకు దైర్యపలుకులు జెప్పినకృతి.

౬౪-రాగం సారాస్త్రియ చాళితాళము.

కుక్కకూనకరిశెననికొమవనీకేలే ||ఏనుగ నెక్కి|| పెద్ద యేనుగనె
క్కి|| పట్టిపిల్లనిదెచ్చిసాలునెయ్యిపోశి ఇంటివారుచాకిరీరితిన | ఎగసివుట్ట
మీదవెన్నది నెటిచాన్ని ఎలుకగరిశెననివెటపునీకేలే ||ఏనుగ నెక్కి||య
జ్ఞమూర్తులనెవెలుగుచేతబట్టికాలవేశినకట్టై కూలగను|మిశిలేనిఆకట్టై
మింగికాలిపోగమిడతపడెననిమెడపునీకేలే ||ఏనుగ నెక్కి|| సప్తకోటిమం
త్రసారముదీసుకసత్యపాతాళముసాధించుక | గుత్తమైనగురుని శేషపా
మునిబట్టితుట్టెపురుగులెక్కిపెట్టనీకేలే||ఏనుగ నెక్కి||వృక్షులపళ్ళులు యీ
రీతినుండంగమలియాజమున్నది వనములోన | వెలయుకోవెలస్వరము

లారాములై నీకు । కాకులకూతలభీతునీకేలే ॥ ఏనుగనెక్కి ॥ బలిమిగు
రుజ్ఞానప్రహరిగోడబెట్టిబృండావనమేళించిందుద్రొక్కి । అందు మాపో
తులూరుటలాడంగాను । సందుదొంగలతోటిరు దుపునీకేలే ॥ ఏను ॥

—*(శ్రీపోతులూరు వీరబ్రహ్మగారిశిష్యులు)*—

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారు చెప్పిన కృతులు.

౬౫—రాగం నాదనామక్రియ - అటతాళం.

పల్లవి.

అయ్యవీరబ్రహ్మనంద ఈశపరాకయేమయ్య ।

అయ్యరామబ్రహ్మనంద రాజపరాకయేమయ్య ॥

అను పల్లవి.

ఏమయ్యయేమయ్యయేమయ్యానమ్మితి ।

ఏమోనామనవియేమాయనయ్యయేమయ్య ॥ అయ్య ॥

చరణములు.

రాత్తిరిపగలుయీరీతిగయేవేళ - భ్యాతిగయెపుడుప్రభ్యాతిగా
నునిన్ను । నిత్యపలుకునాతోనిలచిమాటాడవు-అయ్యస్వాతిమెరుపువలె
జారేవదేమోయేమయ్య॥అయ్య॥ పండినపనసకుప్రజలాశపడినట్లు - స్వ
ర్భముసోకినుముబంగారమైనట్లు॥ కొండవంటిఆశగొడుగువంటినీడ-యుం
టివనుచునిండిపండినేనుంటిగదయ్యాయేమయ్య॥అయ్య॥ కుదురుగురు
సేవగురినమ్మియుంటేను - కదలకుండగంగడచినరీతి । చదరకుండప
ద్దుచిదిరముగాకుండ - ముదురువెన్నెలబైటముక్తియనియుంటిఅయ్య
నదులుగూడినచోటనమ్ముంటినయ్యాయేమయ్య॥అయ్య ॥ దలచినచోట
నునిలచిమాటాడవు-పలుచనగాకుండపదుగురిలోన । కలసిమాటాడని
కారణమేమి-తలచుట్టితిరిగినతనకన్నలేరు । అయ్యతల్లిలేనిపిల్లనైతిగ
డయ్యాయేమయ్య॥అయ్య॥ చెప్పరానిపద్దుచేకూడెనయ్య-ఎప్పుడుగురు
సేవతప్పకయుంటిని । నిప్పువంటివీరప్పయ్యనైతేను - ఇప్పుడునామాట
బప్పుకవిడువను-అయ్యచప్పిడిగాకుండజెప్పిపోరాదయేమయ్య॥అయ్యవీ॥

౬౬—రాగము నాదనామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

ఈపలుకులోపండువెలయంగనేవుండు వెన్నెలాలో ।

అ ను ప ల్ల వి.

పండుభావముదెలనుపరమయోగులకెల్ల వెన్నెలాలో ॥

చ రణ ము లు.

అదినారాయణకు అందమైనపండువెన్నెలాలో - ఇందుశేఖరు
నికియిష్టమైనపండువెన్నెలాలో ॥ఈప॥ కమలగర్భునికాపాడదీపండువె
న్నెలాలో - కమలనాభునికికావలసినపండువెన్నెలాలో ॥ఈప॥ ముగ్గు
గుమూర్తులకుమూలమైనపండువెన్నెలాలో ॥ఈప॥ ముందుగగురుశేవ
మోగించుటీపండువెన్నెలాలో. పంచాక్షరియని పలుకువీరబ్రహ్మం వె
న్నెలాలో ॥ ఈపలుకు ॥

౬౭-రాగం పున్నాగవరాళి - అటతాళం.

ప ల్ల వి.

దగ్గిరయుందదిగోమోక్షము దాపునయుంగదిగో ।

అ ను ప ల్ల వి.

దగ్గిరయున్నదిముగ్గురినడుమను యిద్దరుముగ్గురుయేకంబై తె॥

చ రణ ము లు.

తనలోవుందదిగోఅమృతముతరచేఘనులై తె- తనువెభాండువ
తాననెపెరుగుతనలోకవ్యముతప్పకతరిచిన ॥దగ్గిర॥ సాలోష్యం పెరుగు
తరచగసారూప్యంవెన్న । సామిష్కంబదిపాకముజేయుచు సాయుజ్యంబ
దిసారమమృతము ॥దగ్గిర ॥ కుడియెడమనుతిరిగేకవ్యముగురుతుగకను
గొంఁబెయెడమకుతిరిగెయెడ తెగ కెప్పుడునడినాళిములోనాదబ్రహ్మము ॥
దగ్గిర ॥ నాదమనెటిస్తంభం తనమదిన్ముకుళమనమైతెనాదమెగోష్యం
నాదమెజోష్యం నాదమెవేదాతీతపోతులూరు॥దగ్గిరయుందదిగో॥

౬౮-రాగం ఆనందవైరవి-చాపుతాళం.

ప ల్ల వి.

చిక్కదయ్య బ్రహ్మముదక్కదయ్య ॥

అ ను ప ల్ల వి.

చిక్కదయ్య[2] హ్మభేద్యము చక్కనిగురుపాదపద్మము -

నిక్కముగ నెగనమ్మువారికి చిక్కనేమొకానిమాయకు॥చి॥

చ రణ ము లు.

శాంతయు క్తముదెలియకనుస్వదంతకువిమాయనాదుల- వింత
 వింతడంబకాలకుయెంతమాత్రంబైనచేటికి ॥చిక్క॥ కులమువాసనకలి
 మివాసనకొలిమిలోదిగనూదిమూసన-నిష్కలితులై తెలివొందువారికి
 తొలగకుండునేమొకాని ॥చిక్క॥ తనుపుధనముమనముగురునికి దార
 బొగియిలనుకోశి - అణగి శాంతసమాది బ్రహ్మము ఆనందముఖ్యులకే
 మొకాని ॥చిక్క॥ తెలివిలోపల తెలివిగనిగురు దేవుడనిభావించిమదిలో-
 తలుపుదీరాచోటికినికీలుదెలపినబ్రహ్మదిబ్రహ్మం॥చిక్క-దయ్య॥

౧౯—రాగం ఆనందశైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

శూరులైనవారు-బ్రహ్మనంద-శూరులైనవారు ।

చ రణ ము లు.

అహంకారమిడవలె ఓంకారమినవలె మమకారములన్ని మాన
 వలె । మహిమతెలియవలెమర్తముకనవలె ధర్మసూత్రమున తిగల
 వలె ॥శూ॥ సూత్రలగుడిలోనుపాత్రమెకనవలె నేత్రముతనలోనెవె
 తుకవలె । గురుమాత్మకనవలెగురు తెరిగియుండవలె - గురునిజూపిన
 గురునిగురు తెరుగవలె ॥శూ॥ సంధితెలియవలెఅందిపొందవలెకుందర
 దనజోడుకూడవలె । అందిపరంపదంఅందిపొంది ఆనందులైనవారి
 పొందవలె ॥శూ॥ అనలమురేపట్టికి నేమగాచితానుతనలోనెయన్నా
 చుతేర్చికుడు । అనుదినముతానేకమైనచోటకేకవేశితానుతాకవలె ॥
 శూ॥ వాదమణచియెంతోభేదములేకుండ సాధుగన్నవారెసోధకులు ।
 ఆదిమధ్యముననాదుకుచంబున పాదువీరపంచచేరవలె ॥శూరు॥

20—రాగము సారాష్ట్రము చాపుతాళము.

పల్లవి.

అందరానిమానిపండు-అది-అందిత్రిమూర్తులకళవిగాకుండు॥అంది॥

చ రణ ము లు.

కోమలకులుపూలుకూడివిట్టివీగి మదమత్సరముతోనుమహిమ

చేతి | తమ్ముడుకొడుకాయతల్లిపెనిమిటాయ అమ్మకూతురుచెల్లెలను
భవమాయా || అంద || జ్ఞానుగంగుకౌరువీనులు భేనులుమేనుమరచిమేత
మెయ్యగను | జాణులైనవారుసోధించి తెలియండి మానులోనెమనమ
గ్నుడైనాడు || అంద || పృథ్విమనగయేమివి తనమనగేమికో త్తపూర్వము
యేమిగురుతుయేమి | సత్తుచి తనగేమిసర్వముకక్కడెకాని ఉత్తముడు
న్నదిక్కనవెలుగుచుండు || అంద || చిక్కచీకటిలోనుసిపములేనినాడువ
క్కడెయన్నాడునాడెవ్వడో | మక్కువగురిగనుమాపాలగలిగుంటె అ
క్కడమావీరగురుడుతావుండు || అందరాని ||

౨౧—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

నట్టిఆచారములుకట్టమేమిటికి | చట్టలోపలముట్టుసమనదెన్నటికి ||

చ ర న ము లు

ముట్టెతిననిసతులుమూఢాళ్లుకడనుండి - ముట్టరాదనినీళ్లముని

గిమునిగి | గుట్టుతెలసి తెముట్టుబట్టబైటనెయుండి గట్టిగనీమనసుకట్టి
నేశితెను || పట్టి || ముట్టులోనెబ్రహ్మవిష్ణుజన్మించెను - ముట్టులోనెశివుడు
మూలమాయా | ముట్టులోనెజగముమునిగి తేలుచునుండు - వట్టినీళ్ల
మునుగిముట్టేడపోయె || పట్టి || సపమాసములముట్టుకవగూడిదేహంబు-
శివమాడబాయ్యేటిజేవులకును | బహువినాశముజేయు బహుళకుంభము
నందు - పనిబూనిపోతులురు | బ్రహ్మమేసత్యం || పట్టిఆచారములు ||

౨౨—రాగం నాట శరంజి వికతాళము.

పల్లవి.

ఏలకలుగుముక్తిమార్గము - హరహర | ఏలకలుగువీరశైవము ||

అను పల్లవి.

ఏలకలుగుముక్తిమార్గమేలకలుగువీరశైవ |

క్రమముదెలసి సద్గురుని కరుణజెందలేనివారి || కేల ||

చ ర న ము లు.

మాయలన్నికట్టిపెట్టిమమతలన్నివీడగొట్టి- కాయములోవున్న
గురునికరుణజెందలేనివారి || కేల || అప్రమదములగాచిపెట్టి ఆరుతాళము

లుదెలసి - యిష్టమైనప్రాణలింగయాశునంటలేనివారి || కేల || తమము
లేనిబయలుజేరితన్నుతానుతెలుసుకోని- విమలమైనశ్శోభినడుము నిలు
పలేనట్టివారి || కేల || ఆరుకమలములు దాటిహంసనంటిపరముజేరి-హిం
సకోర్చినట్టివీరస్వామినిదెలియనివారి|| కేల ||

౭౩—రాగం ఆనందజైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

దొరుకునముక్తిదొరుకున-మనన - దొరుకునపడవిదొరుకున ||

అనుపల్లవి.

దొరుకునమావీరగురునిగానకపొట్ట -

కొరకై తిరిగేటి తిరిపెజోగుకెల్ల || దొరు ||

చరణములు.

బాపడచునిగడ్డిచాపలు సంచులుమోపులుగట్టుకమోసుకతిరిగి
న || దొరు || జంగాలమనిరాతిలింగాలుగట్టుక - పొంగుచుబూడిదెపూసు
కతిరిగిన || దొరు || దానర్లమనికొయ్యపూసలుమెడనేసి - దీసుకనామము
పూసుకతిరిగిన || దొరు || వీర్లనెరుంగకమాయపక్షిని - వేషమువేసుకదేశ
ముదిరిగిన || దొరు || యిలలోమహమ్మదువీరగురుసాంప్రదాయకము - మే
లనిమాపోతులూరుగురునిగానకున్న || దొరు ||

౭౪—రాగము నాదనామక్రియ - అటతాళం.

పల్లవి.

బ్రాహ్మణులై తేశరణజేసెదనుబ్రహ్మవిలాసంపలుకరయా |

అనుపల్లవి.

బ్రాహ్మణులనగ్రబ్రహ్మధ్యానపరాయణులై భావించరయా ||

చరణములు.

వేదశాస్త్రములుచదువుచువూరికెవాదములెందుకువదలరయ-
వేదాంతంబగువెలుగుతానెయ్యె వెలగెటిమర్తముదెలుపరయ || బ్రాహ్మ ||
అగ్రకులంబనింటిరాయనఆగ్రహమెందుకుఅణచరయ - నిగ్రహించి
అధ్యాత్మవిద్యసమగ్రమేశీఘ్రమెజెప్పరయ || బ్రాహ్మ || కాలముతప్పకకర్త
తీర్పుటఘనులమంటిరతాళరయ - కాలమకాలమురెండునుదెలియగ

శీలముగదయచేయరయ || బ్రాహ్మ || గాయత్రిజపకర్తలమంటిరాకాదన
గాదిదికలుగునయ - గాయత్రిజపమంతటకలదొగట్టిగమాకదిదెలువర
య || బ్రాహ్మ || బ్రహ్మజాతమనిఅంటిరాయనబ్రహ్మసృష్టికనుపరచకయ -
బ్రహ్మముశ్రీశివపాతులూరుగురువీరబ్రహ్మమేమాడరయ|| బ్రాహ్మణులై |

౭౫—రాగం ఆశంధశైరవి చాపుతాళం.

పల్లవి.

ఏకేవారమూ - దూడేకేవారమూ |

అనుపల్లవి.

ఏకేవారములోకములోపల - పాకమైనదూడేకముజేసుక|| ఏకే||

చరణములు.

ఇంటిలోపలయిల్లుగట్టుక | విడువకముడి దూదిప్పిగుదిపెతో ||
ఏకే|| ఏకాక్షరియనెయేకులుచుట్టుక | పాకమైననూలేకముజేసుక|| ఏకే||
అంగములోప్రాణలింగముచలసుక - కాయములోసున్నకర్తములులే
గ || ఏకే|| దాస్యధర్తముదూషణజేసే | హాస్యమైనగురుదోషకారుల ||
ఏకే|| వీరధర్తమువిఱవిగానునెడ | వాదుజేసెపరవాదులనెల్ల || ఏకే||

౭౬—రాగం కేవారగౌళ.

పల్లవి.

ఏటివారనిజెప్పయేమున్నదయ్యా |

వట్టిబూటకముయిదిమహాద్భుతమువినరయ్యా||

చరణములు.

జలమధ్యమునఅండజలముచేజనియించె - జలమునీజంబాయజే
ప్పనేమి | జలమజలములరెంటి జనితమేజీవియని - అలరుదానికి కులం
బదియేడదయ్యా || ఏటి|| అయ్యబీజమువలనఅయ్యచేజనియించె-అయ్యా
యఅయ్యాయఅన్నితానాయ | వెయ్యారుజీవులనువృత్తులనుగల్పించి-
అన్నివర్నములన్నిఅతడాయనయ్యా|| ఏటి|| ధరశాలివాహనుడుతాజేయు
భాండములు - దనగయిండ్లిండ్లకునుదయచేయలేదా | అరయఘటము
లజలంబన్నిపూర్వంబాయ - అరసిగంగాకులం బేర్పరచరటరయ్యా ||
ఏటి|| శోటిసూర్యప్రకాశితబొందియీశుండు - ఘటముగకులములెన

బదినాల్గుతానాయ్ । కూడస్థుడై య్యుండి కోర్కె లీడర్పినా - ఘటముగ కులములన్న తడాయనయ్యో ॥వటి॥ నెట్టుకొని వేదములుదిట్టముగ బలుకగ - గట్టిగ పోతులూరయ్య తానాయ్ । వట్టి భ్రాంతులెకాని వసుమతిలోకులమేది - గట్టిగ నారాయణుడజవకోట్లాయ్ ॥వటివారని॥

౭౭—రాగం ఆసావేరి ఆటతాళం.

పల్లవి.

సిద్ధిబాంధెననిజెప్పేరు - హరహర - సిద్ధిబాంధెననిజెప్పేరు ॥

అను పల్లవి.

సిద్ధిబాంధెననిజెప్పెరు శివశివనద్గురుని ।

కడ్డులేదోయన్న చోటకలగ చెలిపెవీరగురుని ॥సిద్ధి॥

చరణములు.

మూడుమొసలుదాటిపిమ్మట మేడనడిమిదిమీదిపేటు । మూడుమూడువక్కపై నమూలబ్రహ్మమైనవారిని॥సి॥ ఇంటిఆరింటిస్త ఇంటిలోను ఇంటిమూల । అంటిఅంటకఆటలాడే అంటిఆపోజ్యోతైనవారిని॥సి॥ రూపులుఆగమ్యమైనరూపులొతానొక్కరూపై । రూపులోవేరొక్కచూపై చూపురూపుదాపుగురుని ॥ సి ॥ తనువురోసితన్నుజూచితనువులోనె తానుజూచి । తనువుయెప్పుడుతానెతఱచిత స్థయతారకమూర్తిని ॥సి॥ లాలితశివపరతత్వలోలుడై తాళాలముసనాలలాడుచుకై లాస వరదడు మహాత్ముడువీరగురుని ॥సిద్ధిబాంధె॥

౭౮—రాగం హిందుస్థాని కాఫి ఆదితాళం.

పల్లవి.

ఏలనీమోహమిడజాలవేమే । ఘాలాంతమందుగోవిందగురుడే ॥

అను పల్లవి.

ఏలయీలీలప్రాబాలమాపాలదయచాలగమించిజవజాలిపడకే ॥ఏల॥

చరణములు

లేకయామేకపతిరేకరై మీకు । తలగీకెనూకాకవై నేకమటవే॥ ఏల॥ కన్నుగవసన్నతొలికన్నమిగిలున్న । వెలుగన్నమనిజెప్పుగవిన్నవటవే ॥ఏల॥ పంచశిఖమించిరిపుద్భంచి హరిగాంచిపురి । పొంచివుండేది

బహుకొంచమటవే || ఏల || ఆరుముదమీరమునమేరుసహస్రారమునచే
రివిహరించుటదిభారమటవే || ఏల || నాటముగబాటలో మేటిశిఖిదాటిశి
వ ! కూటమనెమాటచెవినాటదటవే || ఏల || గ్రక్కుననిక్కికొనముక్కు
తువచక్కగ | దిక్కువిహరించుటదియెక్కువటవే || ఏల || మెప్పుగపోతు
లురుఅప్పడై గొప్పగురి | జెప్పినాడికమనసాప్పివినవే || ఏలనీమోహ ||

౭౯—రాగం ఆనందశైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

పలుకుపలికెవినరా - ప్రణవముపలుకుపలికెవినరా ||

అను పల్లవి.

పలుకుపలికెదినుపశ్చమవీధిన-కులుకుచుప్రణవముకూతలుబెట్టుచు || ప ||

చరణములు.

గండ్లుమూసిపట్టి గుండ్లనుతిరుగకుండబట్టి | గండ్లకుపై గనుగుం
డ్లకునడుమను - ఉండజూడుమని ఓంకరించెను || పలు || వింటిమూ
లమింటి - ఆరిటిజంటబాయకుంటి | అంటిఅంటకయింటిలోయుండబం
టరివాడైవైపునగనుగొని || పలు || నెమ్మతితోచూడు-ముమ్మూల-ముక్తి
కమలమండ్రు | ఘుమ్మునప్రణవముఘుమ్మునపలుకుచు | నమ్ముదువీరమ
హమ్మదుసాక్షిగ || పలుకు ||

—*(దూరేకులసిద్ధయ్యగారి శిష్యులు పలుగురాళ్లపల్లె)*—

గోవింద బొట్లుగారి కృతులు

౮౦—రాగం - కేదారతాళం.

పల్లవి.

నన్నుకులమడిగేది న్యాయమతమకు |

కానికులమేలేదు ఘనులుతామైతె ||

చరణములు.

నాదుబిందుకళలనాణెమగునాకులము - వేదాంతరహస్యమున
వెలిగేటికులము | దశవిధంబగునాదుధరణిలోనాకులము-పిపిలికాదిబ్ర
హ్మపీఠమగుకులము || నన్ను || కలదుజీవులయందుకారణంబగుకులము-
కల్పవృక్షమురీతి వెలయుకులము | ఏడేడుభువనములు యేకమైనదికుల

ము-ప్రసాదముగ గురుని ప్రణవంబుకులము || నన్ను || జీవకోటుల కెల్ల జీవ
మైనదికులము-జీవుడే జీవుడని తెలసేదికులము | తెలియని జీవులకు తెలసే
ది గురుకులము-కలసి తెలియుడిసిద్ధకారణమెకులము || నన్ను కుల ||

౪౧-రాగం కేవలగాళ.

పల్లవి.

ఏజాతిబుట్టిన యెక్కువేగాద - ఆజాతిశివజాతియని శృతులుబలుకున్ ||

చ రణ ము లు.

బురదలోపల నెపుడు పుట్టదక మలంబు-మొరప రాళ్లను వజ్రమణిబు
ట్టలేద | జారకాంతకు వశిష్టజన్మించగాలేద-గరిమెవాల్చీ కులదిఘనమై
నకులమ || ఏజాతి || కట్టెలోపల నగ్ని కణగిపుట్టగ లేద-మట్టినను హేమం
బుమహిబుట్టలేద | పుట్టడాశమనకుడు భువి కుక్క-కడ పునను-గుట్టుచెలసి
తెగల్గేయకులమేటికులము || ఏజాతి || సాలెపురుగున పట్టుజన్మించగాలేద
మేలైనవృగమునక స్తురిబుట్టలేద | చాలశివసిద్ధగురుసంగరంబులచేత-
యాలాటిజన్మములు యిలబుట్టలేదా || ఏజాతిబుట్టిన ||

౪౨-రాగం కేవలగాళ.

పల్లవి.

అజవగాయత్రిపరియించు అతడు బ్రాహ్మణుడు |

శివభజననేరని వారు ద్విజులైరిగాకన్ ||

చ రణ ము లు.

ఓంమి త్యేకాక్షరబ్రహ్మమని శృతులుబలుకున్ - అక్షరబ్రహ్మంబు
ఆత్మలోగనలేక | లక్షచదుపుటచదివినందున మోక్షమేమి-లక్షచదువు
లుచదివించచ్చిరింతేకాని | అక్షరంబన ప్రణవమోక్షమెరుగకను || అజ ||
ఆపోవాయుమనెటి శృతులుబలుకగను - ఆపోవాయుమనెటి రూపంబు
గనలేక | వాపోయిచదివితెవచ్చునముక్తి-ఆపోవాయుమనెటి దీపంబు
గనలేక-వాపోయివదిరి తెవచ్చున ఫలము || అజ || బంధశాస్త్రముచదివి
మోదమలరుటేకాని - నాదుబిందుక శనానెమెరుగకను | వేదశాస్త్ర
ములన్ని వైతకిచదువగ నేల-మాధుర్యమనెగురుని బోధచెలియకను || అజ ||
మందూకములరీతిమెందుగ చదువుకొని-గండిదొంగలచేతకనలేకపోయి

రి । పుండరీకమువంటిదండి తేజము నెక్కి - అండబాయకనుండు బ్రాహ్మ
ణోత్తముడు॥అజ॥ కులముశ్రేష్ఠులమనిగునిశమాత్రమెకాని-కులమెం
చగబుష్పలకులమేటికులమో । కలియుగములోయుగ కాయపండినరీతి
కలగొట్లసిద్ధగురు బ్రాహ్మణుండా యో॥అజపగాయత్రి॥

౪౩-రాగము సౌరాష్ట్రము చాపుతాళము.

పల్లవి.

చక్కెరవంటిదిపండు-అది-చిక్కదుయెవరికిచక్కనిపండు॥చక్కెర॥

చ రణ ము లు.

హితవులుయెడ్లురువెతకిరితపండు - మరిసత్యవాదులమరిగియుం
డు । సతులపతులయెందునస్తుతిగయుండు-జాతి లేనిపండుశరణులకుండు॥
చక్కెర ॥ భూమికాశముపుట్టిననాడుచెట్టునైక్కైపుట్టియుండు-నె
ట్టనపువ్వులుపించెలుకాయలుగట్టిగయాపండుచెట్టునయుండు॥చక్కెర॥
చెట్టుమొదలులేదుచుట్టుకావలుండు - బట్టబెలుపుండుభావముండు ।
ధిట్టమాగనాల్గుకొమ్మలైదువుండుపట్టలేనిపండుపైగనెయుండు ॥ చక్కె
ర॥ ఇలలోనయూపండుయింటయింటవుండు-నగులాకుఆరితనవడకుండు ।
వలగిబ్రహ్మాదులవైష్ణులయొద్దను - నాట్యమాడుచుండునయమొప్పుచుం
డు॥చక్కెర॥ ఏడులోకములువెలుగుచుతావుండు-కిళిలందుతపండుకమ్మి
యుండు । ధర్మముజెప్పినదారిమునులవద్ద - ధరలోనుమాసిద్ధగురుడం
నెయుండు ॥చక్కెర॥

—*(శ్రీహేతులూరు ఈశ్వరస్తుగారిశిష్యులు)*—

తిగువీధిబాబయ్యగారు జెప్పిన కృతులు.

౪౪-రాగం నామనాదక్రియ ఆటతాళం.

పల్లవి.

బ్రహ్మానీష్ఠుడైనందుకుగురుతు బ్రహ్మస్థానముదెలియవలె ।

అనుపల్లవి.

తన్మయమునతాతఱచితత్తలొతారకబ్రహ్మమునంటవలె॥

చ రణ ము లు.

చిన్మయరూపముతానైవెలిగె శ్రీగురుమూర్తినిజేరవలె - జ

న్నదేశమునడున్న నిద్రలసిజాతిభేదములుమానవలె | కమ్మనిమీగడపం
చధారవలెసొమ్మనిమెక్కుచునుండవలె | దిమ్మరియైతాదిరుగుచునుండక
సొమ్మసొమ్మననుగలుపవలె || బ్రహ్మ || నిగ్రహించితానున్నచోటుకనినీ
లమేఘమునుచేరవలె - యజ్ఞగుండమున వెలుగుచునుండే హేమతారక
ముదెలియవలె | స్వగృహమునతాసూటిగ నెప్పుడు-సూక్ష్మ ద్వారము
నమెలగవలె - ప్రజ్ఞలపారలక ప్రభువునుగనుగొనినిగ్రహించితానిలువ
వలె || బ్రహ్మ || ధర్మమార్గము వెతకిచూచితా దారికినడుమనుజేరవ
లె | కర్తములోపల అలాగియుండెటి కాంతనుమనసున వెతుకవలె | క
ర్తబంధములుపడుచుటకొరకై కారణగురుపదమందవలె | నిర్మలపద
మనినిజముగనమ్ముకనిర్మలుడై తానుండవలె || బ్రహ్మ || చూపులనడు
మను వెలుగుచునుండెచూపరిదాపున జేరవలె | చూపుచూపుతానేక
ముచేసుకసూటిగనడుమనుచూడవలె | పాపలనడుమను ఆడుచునుం
డెప్రణవసూత్రమదిదెలియవలె | కాపరిగాక చుకన్నులనడుమను క
న్నవానిగురు తెరుగవలె || బ్రహ్మ || ఆరుచక్రములకావలయుండెమేరు
శిఖరమున జేరవలె | తారక బ్రహ్మముతానై వెలిగెవీరగోవిందునిచూ
డవలె | సారెసారెకుయీశ్వరిచరణమున ద్గురుడనిమదిదలచవలె -
సారమైనగురుయీశ్వరిపాదము పరమధర్మమనిపట్టవలె || బ్రహ్మ ||

౮౫ - రాగనాదనామక్రియ ఆదితాళం

పల్లవి.

శివ్రాహంశివ్రాహంసోహంసోహమనరాసంతతము |

హంసోహమనరసంతతము ||

చ ర ణ ము లు.

వీంతుగజాడవలెర-పంతములన్నివిడర- అంతనీవనిబ్రహ్మమనితె
లియవలెరసంతతము || శి || పుట్టినపుట్టుకనర- ధిట్టముగనువిసర- ఇట్టిబ్ర
హ్మమునేననితెలియవలెరసంతతము || శి || రామంనామమనర- నీమము
తోడగనర- రామబ్రహ్మనందరసమునేనరసంతతము || శి || శ్రీధరుడితడన
ర- మోదముతోడనర- ఆదిమధ్యాంతరంగమునీవెకదరసంతతము || శి ||
అంగమునందుగనర- లింగమునీవెకదర- అంగసంయోగలింగమునీవెకద

రసంతతము ॥౩॥ యోగముచేయవలెర-భోగమునందుగనర-బాగుగ
భృమధ్యపరునిగనవలెరసంతతము ॥౩॥ వంచనచేకవిసర-కొంచముగా
దుకనర - పంచభూతములకావల'బ్రహ్మమనరసంతపము ॥౩॥ కోశము
జూడవలెర-వాశిగనిల్వవలెర-ఆశలన్నివిడనాడనివదేరసంతతము ॥౩॥
కంబ్రహ్మమనర-కుంభినిలోనవిసర-కంబ్రహ్మమనినీవెకానంగవలెరసంత
తము ॥౩॥ కంటినేసర - ముక్కంటితడనర - ఒంటిగాడై య్యున్నవై
పెరుగవలెరసంతతము ॥౩॥ పొందుగనీవువిసర - పోతులూరుగనర -
యిందువీరబ్రహ్మవిధమెగుగవలెరసంతతము ॥౩॥ ప్రాపునజేరవలెర-
దాపుననిల్వవలెర । ఇంతైనశ్రీగురుయీశ్వరినిగనరసంతతము॥౩॥

౮౬—రాగము మాయామాళివి ఆదితాళము.

పల్లవి.

కాశికిపోవలెనా-తీర్థముమోసుకరావలెనా ।

అను పల్లవి.

కాశితీర్థముకన్నులయున్నది - బేసికన్నులివకాశైయున్నది॥కాశి॥

చరణములు.

అంగములోపలనుకూడలిపంగముదాపునను । గంగయమున
లురంగుగపారగ - రంగుగనడుమనులింగడుండగను ॥కాశి॥ కోనకుపై
గానుతీర్థస్థానగురియగాను । మేనుమరచికానకతిరొపు - లోనువెతకిరి
వధ్యానముచేయగ॥కాశి॥భావములోపలనుజీవునిదావుతెలియవలెను-
జీవగుణంబులుచిక్కువిడచితా । జీవబ్రహ్మముతావుదెలిసితి॥కాశి॥వాసి
గధరలోను-కాశినివాసుడుండగాను । చెసినపాపముబాసిపోవుననికాశికి
పోదురునివాసునిగానక ॥కాశి॥ పొందుగధరలోను-వీరగోవిందుడుండ
గాను । అందమైనగురుశిష్యిరిపాదములందితైక్త లాసమందేయున్నది॥

౮౭—రాగము సారాఙ్గము ఏకతాళము.

పల్లవి.

నడిమికంటిలోనునారాయణుడున్నాడునాదులారా ।

అను పల్లవి.

మడుగులోదీపముమలయుచున్నాడుమృదులారా ॥నడి॥

చ రణ ము లు.

ఎడమకుడులనడుము వెలుగుచునున్నాడు వెలదులారా । ముడి
బొమ్మలసందుమురియుచునున్నాడుముదితలారా ॥ నడి ॥ ఒడయనిము
ఖమూనపొడమినవాడమ్మవనితలారా । పుడమిలోపలయీపుణ్యనిగా
నరెపూబోణులారా ॥ నడి ॥ నీళ్లు కుండలకాడని క్షేపమున్న దిసీతులారా ।
నీళ్లు మునిగితనవేళ్లుయెంచిసరాదునెలతలారా ॥ నడి ॥ వేళ్లుపారిలోకమం
తనిండినాడు వెలదులారా । గోళ్లు పెంచుకయెంతో గొనగినదొరకడుగు
మ్మలారా ॥ నడి ॥ జంటనాగస్వరము నంటుకయున్నాడుజాణలారా । అం
టితామరనీరంటనియట్లునులతివలారా ॥ నడి ॥ మింటినడుమమిధునశే
షమైయున్నాడు మగువలారా । కంటిలోపలముక్తి కళలంటిపెనగరె
కాంతలారా ॥ నడి ॥ మండలత్రయముననిండియున్న డమ్మమగువలారా ।
పుండరీకమునందుపొందినఘనుడెటపొలతులారా ॥ నడి ॥ నిండివిశ్వమంత
నెగడినవాడమ్మనెలతలారా । పండుపండిలోకపక్వమైయున్నాడుపణతు
లారా ॥ నడి ॥ ఉన్న మన్నట్టగువునికి తెలసినవారికువిదలారా । సన్న బి
లములోనసాకారమైయుండునఖయలారా ॥ నడి ॥ తన్నుతాతెలసిన ధ
న్యులకీపండుతరుణులారా । కిన్నచోటనెయుందికినియనుభవించరెకాం
తలారా ॥ నడి ॥ కందిమల్లయపల్లె మందిరమునయుందికాంతలారా ।
ఇందుధరుడువీరగోవిందబ్రహ్మముఇంతులారా ॥ నడి ॥ అందమైనగురు
యీశ్వరాంబపాదమతివలారా । చెందినవారికిచేదొరుకు యీపం
డుచేడెలారా ॥ నడిమికింటిలోను॥

౪౯—రాగము ఆనందజైరవి చాళుతాళం.

పల్లవి.

అందమైనపూలుగోతామ - ఆత్మయెందుయీశ్వరిపూజచేతామా॥

అను పల్లవి.

కందర్పజనకునియిందిరశ్రీదేవి । బిందువీరమునందుపొందికైయున్నది॥

చ రణ ము లు.

భావాభావమునందుజూతామ-భక్తజనులసంతోషముచేతామ
సేవజేసిరవ్యజేసియింతటనై న- భావములోపాలయేమారకమన॥మంద॥

శ్రీగురుశతదనిదలుతామ- మనచిత్తమందుతటచిచూతామ । ఓమహి
నందనహిమహిమతెలసియుసామజవరదునిసతికిపూజలుమన॥ మంద॥
కమ్మనిమధురముగ్రోలుచు- మనమునెమ్మతీగాపూలుగోయుచు । ఉన్నని
భావములిమ్మనిమదిలో । నెమ్మతిగపూజనేర్పుగనుమన॥మంద॥ అంగము
లోపలజూతామ - భుజంగభూషణసేవచేతామ । అంగములోపలలిం
గముగనుగొని-అంగసంయోగముశృంగారముగమన॥మంద॥ మూఢా
రువాత్సలమూతామ- మనమోక్షద్వారముతలుపుదీతామ । వేడుకతో
పోతులూరునివాసునియాడపింగళనడుమవీరగోవిందుని॥ అంద॥ పట్టితి
మమ్మమీపాదమూ - బట్టిబయిటబ్రహ్మపూజచేతుమూ । గట్టిగశ్రీపో
తులూరుయ్యాశ్వరిదేవిపట్టిననన్నుచేపట్టిరక్షింపుమీ॥అంద॥

౪౯—పున్నాగవరాళి-అటతాళం.

పల్లవి.

బాలనుకృపజూడు-ఈశ్వరిబాలనుకృపజూడు॥

అనుపల్లవి.

బాలనుకృపజూడుమేలుగయిప్పుడు-పాలజలధిమమ్మేలినయ్యాశ్వరి॥బాల॥

చరణములు.

చిన్నప్రాయమునను-శిష్యకుశిశువునుమీదయను । మన్ననతో
డుతచిన్నికొమారునివన్నెమీరగను యొసగినయ్యాశ్వరి॥బాల॥ గండ
దోషములనూ-వేగమెచండివేసిదయనూ । అండపిండబ్రహ్మాండనాయ
కి-గండముగడుపుఅంజయ్యాశ్వరి॥బాల॥ పాదకమలమందు-నీదయకు
పాత్రుడనేనందు - మోదముతోనామొరలాలకించెవేదగోచరనియెన్ను
దుయ్యాశ్వరి॥బాల॥ అంతరంగముననూ-ఆపదచింతనతోడుతనూ॥కాం
తసంహరునిగన్నతల్లిమా-చింతలుదీర్పుముశ్రీగురుయ్యాశ్వరి॥బాల॥ నేర
ములెన్నకుమీ - శిశువునుపారమైనదయనూ । మేరుశిఖరమునవీరగో
వింద-స్వామియ్యాశ్వరిసాష్టాంగంబులు॥బాలను॥

౯౦—మేలుకొలుపు.

పాలుగొనరేలిమ్మలార-పాలుగొనరెయక్కలార । మానకనుసే
విందువారికి-మధురమగుపాలూ॥అమ్మాపాలుకొనరే॥జ్ఞానవిరహులై

నవారికికానరాదుత్రికూటస్వరూప - సోన దేశమునందుచీకటికోసలోపల
నూ । పూనిముప్పైయూరుఆవులుపోసగమేయుచుగగనసమరస - ఐన
జీవన్ముక్తినినుఖసంధానమగుపాలూ॥ అమ్మాపాలు ॥ రెండుకోండలనడు
మకొంచముగండివయ్యనదూరియాభళి-పండువెన్నెలబైటసమరసభా
వమునసమరీ । కండగలబోధాగ్నిశిఖరనుగాచి లెస్సగవడియబోసిన -
దండిరుచులనునెలసినా వేదాంతమగుపాలూ ॥ అమ్మాపాలు ॥ మెడద
భుజగముజూడగైకొనిగడుచుటావులుదాటిమెల్లన - చాయకాలువపం
కత్రోవలగడచివేడుకల తొడసితొడబడివడశిఆవులు - మెడదభుజగ
మువేగపంటలు - తొడసితొడబడిపితికితెచ్చినచోద్యమగుపాలూ ॥ అ
మ్మాపాలు॥సారమగుచుసరస్వతినదిచేయననునొకచంద్రగుండము-తీరము
నమధురసన్నతిధారలుకగనూ । కోరినద్గురువాక్యపద్ధతిదారితెలసిమ
నోజపంబున - చేరినేర్చునపితికితెచ్చినచిక్కనగుపాలూ ॥ అమ్మాపాలు॥
సరసమగుభవరోగములకును-అవుషధంబిదిదీనిగ్రోలెటి । పురుషులకు
మరిజననమరణములెరుగరెన్నడునూ - కరుణతోచెంగల్వపురమున గు
రుడుయీశ్వరికరుణచేతను సరసపదమునడకృపించినసౌఖ్యమగుపాలు॥
అమ్మాపాలుగొనరే ॥

తిరివీధిసాబయ్యగారి శిష్యులు పాడిలెతాలూకాలో

చేరిన గుండ్రసముద్రము కాపరస్తులైన

—*(వేమలక్ష్మీపతిఅయ్యగారుచెప్పినకృతులు)*—

రాగం పున్నగవరాలి - చాపుతాళం.

పల్లవి.

అమ్మేవారము - గిను - నమ్మేవారము ।

అను పల్లవి.

అమ్మేవారముయిమ్ముగనెప్పుడు - కమ్ముకున్నమాకర్తములుతెగ॥

చరణములు.

రాజసతామససాత్వికముల - రమ్యమైనశ్రీరాజుకునుతెగ ॥నమ్మే॥

ఆరుగుణములఅమరబట్టికొని - అలంపూరిలొలంబకునుతెగ ॥ నమ్మే ॥

వైశ్యకులములోవైపుతెలసుకొని - వైసుమదంబులవల్లగనుమే ॥మమ్మే॥

దూఁణచేశేదోషకారుల-పాపాణముతోపట్టువిరగతెగ ||నమ్మె || అంటు
ముట్టుయనెలమితగుణములను-అంటబట్టిఅరకానుకునుతెగ||నమ్మె||చిత్తు
యనియెటిచిల్లరదినసులు-సత్తుయెనసరిలాభముజూచుక ||అమ్మె || అప్త
మదములుశ్రేష్ఠతెరిగిగురు-నిష్ఠతోనుఆకప్తములన్నిటి||అమ్మె|| సప్తవ్యస
నములసండుతెలనుకొని-సప్తగులపైసాకారముకును ||అమ్మె || పంచేం
ద్రదియములపర్వచేయకను - పొంచిపట్టుకొనిపోతులూరులొ || అమ్మె ||
విత్తనంబుమావీరగురుడుహరి-విశ్వములోపలవిస్తరించిమే|| మమ్మె || ఈ
శ్వరిసాదముహితపుతెలియక-హాశ్యముజేసేఅంధకారుల||అమ్మె||వారము||

౯౨-రాగం ఆనందపైరవి-త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

ఆర్యశ్రీబాపనార్య - శ్రీతురిమెళ్లశౌర్యశ్రీదేర్యవర్య ||

అనుపల్లవి.

ఆర్యఅంతర్లక్యమెప్పుడు శౌర్యమునుమంటగలిపిదైర్యము

తోబ్రహ్మపదముదారి తెలిసినిలువెమనసార్య||

చరణములు.

అడవింగళలుకెంఱు-జోడుగయెప్పుడు - బాడనుదిరుగుచుండు-
వాడలోపలనైపుదెలుసుక మేడనడుమనిలచినీవు - వేడుకలొసంసార
భ్రాంతులకూడియుండకెఫాలమునను ||ఆర్య|| హంసలజూచెవిధము-ఘ
టములొయున్న - సంశయముడిగెనయము|హంసనెప్పుడుఆత్మలోపల
హింసలేకనునాశికాగ్రము - హంసటయనెగురునిపాదమునిమిషమైనే
హారకుండవె ||ఆర్య|| చక్కగభద్రామధ్యమూ-మిక్కిలిదృష్టిమక్కువతో
జూచెమూ | చొక్క-మగుచేదాంతసారముఘ్రుక్కుననుజిహ్వనుదీనుక-
వక్కుతెనసోహముననుధిక్కరించక కలియుమనస ||ఆర్య|| పాతకములు
తరిమి శ్రీపోతులూరు-చేతనుగురునినమ్మి | మాతయీశ్వరిచేతయిప్పు
డుఘాతకములొమునిగిపోయను - చేతనైశ్చేశంభులింగస్వామినికనుపో
వెచెలియ ||ఆర్య|| కరుణించిరక్షించెను-శిష్యులనెల్ల-అరమరలేకుండను|
వరములిచ్చెను అజపమార్గము-స్థిరముగశ్రీబాపనార్యులు - వరుసతో
హంసలనునెప్పుడునాలలాడుచువుండుమనెను|| ఆర్యశ్రీబాపనార్య||

౯౩—రాగము సురట చాపుతాళము.

పల్లవి.

పతిమాటినిగురుసతతముయెప్పుడుమతినియున్నది ఆడది।

అనుపల్లవి.

పతిమాటెప్పుడుపరవచేయకనుకనురుగొన్నదొకగాడిది॥

చరణములు.

గురుమాటెప్పుడుగర్వములేకనుగురిగానున్నది ఆడది।మర్తము
దెలియకనిర్మలమెరుగక కర్మమునున్నదిగాడిది॥పతి॥ అండపిండబ్ర
హ్మాండములన్నియునిండియున్నదిఆడది। కండలుబెంచుకమొండికుక్క
వలెచెండితిరిగెదొకగాడిది॥పతి॥ నీమముతోడుతకామముదెలనుకన్నా
మినిదెలశినదాడది-ఏమిదెలియకనుమోముపెంచుకొనికామమునున్న
దిగాడిది॥పతి॥ పురుషులచూచితెపొరలకమనసుసరిగయున్నది ఆడది।
మెరిశెమెపువలెమేనుదిప్పుకొని ఆడుచునున్నదిగాడిది॥పతి॥ పెద్దల
చూచితెబుద్ధిగయెప్పుడునద్దుగనిలచినదాడది। పెద్దగ్రహమువలెరద్దు
జేసుకొనిమొద్దుగనున్నదిగాడిది॥పతి॥ అంగములోపలలింగముకనుగొ
ని సంగతినున్నదిఆడది। చెంగలించుచుపొంగుచునదులను భంగపరచి
నదిగాడిది॥పతి॥ గురుదేవతయనిపరముదెలుసుకొనిసరిగనున్నదిఆడది।
గురునిమనసుననరునిగజూచుకపోరులుచున్నదొకగాడిది॥పతి॥ వడ్డం
ములనుసారముతెలసుక భంగునిగనుగొనుదాడది। వర్గములోపలవగచి
కలసుకొనిసిగ్గులేనిదొకగాడిది॥పతి॥ చతురాక్షరమగుపోతులూరువీర
సతతముదెలసినదాడది- హితవుగతత్తులొయ్యిశ్వరిపాదముమతినదలు
వనదిగాడిది॥పతి॥ మరువకతిరువిధిగురునిమంత్రమేమారకయున్నది ఆ
డది। కారణగురునిసారముదెలియకమిరిపోయినదొకగాడిది॥పతిమా॥

౯౪—రాగము సావేరి చాపుతాళం.

పల్లవి.

శివశివయనియెమంత్రముచెపులకుస్థిరముగదెలసేదెన్నటికో।

అనుపల్లవి.

శివనామమునాడిహ్యాయెందునసిద్ధమునుండేదెన్నటికో॥

చ రణ ము లు.

జాగ్రత్తపైనున్నపుడు దెలసిజాగ్రత్తనుండెన్నటికో - అగ్రజన్మమొందుట దెలసుకొనిస్వగృహమెరిగెదెన్నటికో || శివ || భర్తనిమదిలోబాగుగనమ్మకవర్గముదెలసేదెన్నటికో - మొగ్గకకామునియగరగొట్టినేస్వతెలనుటదియెన్నటికో || శివ || అరుగుణములనుఅరగనమ్మకొనిమేరుయెక్కేదెన్నటికో || శివ || కోరికలేకనుకామగృహములోచేరువతెలసేదెన్నటికో - ధరణిలోపలధర్మముదెలసుకథాతనుగూడెదెన్నటికో || శివ || కుండలిస్థానమునిండుకయుండెకూర్తముదెలసేదెన్నటికో - మంత్రేటిఅపోజ్యోతినిజూచుకమరణముదెలసేదెన్నటికో || శివ || స్వాతిమెరువలెపోతులూరుగురుభృతిగజూచేదెన్నటికో - పాతకములుపోతరిమెయ్యాశ్వురిమాతనుతెలసేదెన్నటికో || శివ || మరువకతిరువిధిబాపనార్యులనుమనసునదలచేదెన్నటికో - హరహరయనినామనసులోపలవిజిగబలికెదెన్నటికో || శివ || శివశివయనియెమంత్రము ||

—*(వేమాలత్తుణాచార్యగురుస్వాములవారిశిష్యులు)*—

చుండూరు రాఘవయ్యగారు జెప్పినకృతులు.

౯౫-రాగం పున్నాగతరాగి చాపుతాళం.

పల్లవి.

అంబాననుబ్రోవవే-శాంభవిరావె-అంబాననుబ్రోవవే |

అను పల్లవి.

అంబాననుబ్రోవుడింభనుతభక్త |

బంభాపాలనబింబోదరీరావె || అంబానను ||

చ రణ ము లు.

బిందూ-బీజమురెంటి సందు-పొందియున్నా-వందూ-డెందముగనుగొందూఁ ఇందుముఖినిన్నెందుజూడవర-మందువెలుగుత్తులందువిందునమ్మ || అం || వాణి-విద్యకుమూలవేణి-నిర్నయరాల-రాణి-నిజమెరాజధానీ | సన్నుతించమొరలెన్న నీకన్ననాకున్న దేమివేగ విన్నవించితిల్లి || అం || శూగీ-శైత్రసంహ్వరీ-పరముకోరు-వారీ - ప్రణవమూలకారీ | దారినీవెసర్వధర్మములకుపర-దేవిరావెభక్తదరులు జూపవెతల్లి || అం || క

రుణీ-కారణముక్తాభరణీ-చరమశేష-స్థరణీ-జేర్పకథర్మపురినీ । పరమ
కల్యాణినీమరుగుజూచ్చినమూల-మెరిగిచిన్నయనుఖురుదుజూపవమ్మ ॥
అం॥ అంబీ-అంబరవీధిబింబీ-శంభురాల-గంభీ - జయముపలుకుడింభీ ।
అంబుజనేత్రివిడంబములకీర్తి-గంభీరమగురక్షణంబుజేయవమ్మ॥అం॥ రస
నీ-రాజయోగపసనీ-రసికులకెల్ల-వశినీ-రాగాదూలకసినీ॥పసనీవెపరమ
నివాసదాసహృదయ-రసతీలరాగాదెరాఘవేంద్రమొర ॥అంబ॥

౯౬-రాగము నాదనామక్రియ అటతాళం.

పల్లవి.

అన్నపూర్ణరావే - నాడుకన్నతల్లివీవే ।

అను పల్లవి.

అన్నపూర్ణనీకన్నతరులెవరున్నరనుచుమది నెన్నిదలంచెడ॥అన్న॥

చరణములు.

చిన్నవాడననుచు - నాపైయెన్నవేరు గడుచు । ఎన్నివిధంబు
లవేడినందుకా - పన్నతధక్తులనాదరించవే ॥అన్న॥ సర్వరూపివైన -
నన్నిపుకరుణజూడవైన । వరములనుచునీమరుగుజూచ్చిగురు - పరము
జూపుమనిప్రణమిల్లితినే ॥అన్న॥ దుష్టసంహ్వరాది-దేవి సృష్టిపాలమో
ది । అప్తకమలమందిప్తయోగసదృష్టినిలిపినాకప్తముదీర్చవే ॥అన్న॥కరు
ణజూడమనుచు - దేవికోరిమదినిదలతు । అరుచక్రముల కావలయుం
డె - నీరువీతముననిండివెలింగెడి ॥అన్న॥ బిందువీతమున-దేవి పొందిక
మరియున్న । సుందరాంగినీవెందుయున్ననా - హృదయమందుపదమం
దిగణించెడ ॥అన్న॥ జ్ఞానయోగమున-నీదుగాసమమరియున్న । పూని
నీదుశరణన్నవారికను - వీణెతుదంబరఘనస్వరములతో ॥అన్న॥ ఏలనే
లకమ్మ-తల్లిమూలరూపివమ్మ । లీలవేయుకమలాలరాణిఫల మీయువి
కుంతపరసుఖమునకై ॥అన్న॥ ఎన్నివేడుకొంటి-తల్లినిన్నువిడువనంటి ।
ఎన్నిజన్మములకెన్నిదుఃఖములొ - ఎన్నియిడుములేనోపజాలనిక॥అన్న॥
ఎంతచిత్రవతివె - నన్నిపు యెంతజేర్పవటవె । పంతమేల నిన్నంతరంగ
మున - ఎంతుదలంతుభజింతు నెప్పుడు ॥అన్న॥ కాశి అన్నపూర్ణ-నీకు
తోశిల్పియున్న - దాసుడనుచుపర దేశినై నకృప । జూచిపిలచినను

వారికి నేలవె ||అన్న|| యోగమందిరమున - తల్లిబాగువెలసియున్న ।
రాఘు వేండ్రునికిరాజ్యయోగపదభోగమొసగిననువేగమెకావవె||అన్న||

౯౭—రాగం శున్నాగపరాళి చాళుతాళం.

పల్లవి.

నిను కడితితల్లిననుబ్రోవవె-అంబరావె-నినువేడితితల్లిననుబ్రోవవే ।

అను పల్లవి.

నిను కడితితల్లిననుబాడవై తివి-ఘనపాపిననుచునీ కరుణధూరమేమొ||ని||

చరణములు.

పాలనజేసినీభక్తులరక్షించ । జాలముజేతేవులోలాక్షిరోనేడు||నీ||
చేసేతప్పలురాశిగొప్పదేమొ - చూచికరుణజేసిదాసినేలవమ్మ ||నిను||
కొంబలగూడినేతంటజేసినదోష । మంటికాలునిచేవిల్లంటబడగలేను||
నిను|| స్త్రీలమోహములొచిక్కుపడుచునాదు । మూలమెరుగలేకము
నిగిపోతినయ్యో ||నిను|| పెద్దలదూషించిబుద్ధిలేసిదోష । పెద్దొయముని
వద్దగుద్దులోర్వలేను ||నిను|| పేదలబట్టినేబాధలుబెట్టిన । వ్యాధులుబ
డలేనుపాదముజేర్చుకొ ||నిను|| నమ్మకపలుకుల రమ్మనిసాధుల । సొమ్ము
దొంగిలిచిరొమ్ముదట్టినదమ్మ ||నిను|| పరులద్రవ్యముకోరినరులకష్టపెట్టి
కరుణలేనికర్తమరణమేమొతెలియ ||నిను|| బాలభావమున లీలదెలియ
నట్టి । బాలులచెవృధకాలముగడిపితి ||నిను|| పెక్కు-గుణములందు పి
క్కుటిల్లువిషయ । సొక్కు-దెలియలేక చిక్కుపడితినయ్యో ||నిను|| దార
పుత్రాదులగారవంబుజేశి । చేరినిన్నుగొల్వ దారిదెలియనైతి ||నిను||
ఎన్నితప్పలున్నమన్ననజేశినీ । కన్నబుడతలేగినన్నికేజేర్చుకొ ||నిను||ని
గమవేదిరావెయోగపదముజూపి - రాఘవేండ్రుమొర వేగరక్షింపవై||

౯౮—రాగం ఆనందవైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

దేవినిన్ను విడువజాలనె - అతినేగరావె

భావమందు వదలజాలనె ।

అను పల్లవి.

దేవినిన్నువిడువజాలకావదేవికరుణబాల ।

రావదేమినిలువజాల-భావమేమొదెలియమోల ॥దేవి॥

చ రణ ము లు.

సతిపతులన్యాయమందెగతినిమనముపొందఁట్లు । రతినినీదుది
వ్యపదమువ్రతనిజేసినిలువవచ్చు ॥దేవి॥ రేయుపగలునీమసేవ-జేయుచుం
డనాకువరములీయకుండువిధముయేమొచ్చెయ్యివదలబోకువచ్చు ॥దేవి॥
యుక్తియూహలనుబుధులురక్తిజేసినీదుదివ్య । ముక్తిపదముపొందిరట్టి
యుక్తినాకుజూపగదవె ॥దేవి॥ నీమచింతనాదుహృదయ పాదుచేసుకొ
న్నవేద । వేదిరావెమోదమేదవేదసారరూపిగదవె ॥దేవి॥ చంద్రవదన
మునులుయోగనందమందుబిందుకన్య । పొందుజేసిగొందిమోక్షమం
దిరందునిలుపగదవె ॥దేవి॥ కాళినాదుబిందుకళలలీలమితములునుజే
యు । మూలతల్లికల్పవల్లియేలరాచెకరణలేదె ॥దేవి॥ తారకాద్రిశిఖ
రమునధారజారియేరుబార । చేరిజలకమాడినీదు-పరమదరిశనమునుజే
తు ॥దేవి॥ కొండబిలమునందునీమనిండుకళనుతెలసుకొని । పండువెన్నె
లందుపరమబండనమునయుందునచ్చు ॥దేవి॥ రండముండలందుకొలుపు
నుండచేయమనములేదు । చెండినీదుఅండజేరిమొండుసుఖముగొందునచ్చు
॥దేవి॥ వేయుకంబములమేడబాయరానిదేవకన్య । జేయుకొలుపుకూట
మునజేర్చిబ్రహ్మవిద్యనొసగు ॥దేవి॥ హృదయకర్మి కాంతమధ్యచదరుచే
శిమిగిలిమనము । కదసిప్రణవరవములందుకుదురుజేశినిలువవచ్చు ॥దేవి॥
పంచభూతములనుబట్టిఎంచిమొకటిజేసినట్టి । పంచధారమొసగినీదు పం
చజేర్చియుంచవచ్చు ॥దేవి॥ రావెసర్వలోకజననిరాఘవేంద్రమొరను
చూచి । బ్రోవకున్నదిక్కులేదెభావమందుమరువలేనె ॥దేవినిన్ను॥

FF—రాగం కేదారగౌళ.

పల్లవి.

గురుకరుణచే గగనకుంభకంబుననిలచి ।

గురిలేనిహేమపదగుహ్యమునమెరతున్ ॥

చ రణ ము లు.

చిరునవ్వుముఖముచేచిన్నేత్రమధ్యమున - పరమగురునుజ్యోతి
ప్రజ్వరిల్లగను । అరుదుగురువీక్షణములంతరాళముచించి - అరసిక్తవ

ల్యప కమమితమై మెరతున్ || గురు || కోట్యార్కులునుమిరికోమలంబైన
త్రి కూటమధ్యమునందుదివ్యలింగమునన్ | పాటించిబ్రహ్మపదపరమ
హంసి నేను - ఘటియించినిరై బృటకదసివెలుగుదునూ || గురు || అసిప
దంఁ గునిర్కలానందపదమునై - భసితనేత్రమునందుపరమాత్మయగు
చున్ | వచియించరానిచిదవహ్నిజ్వాలకుమధ్య - దశలక్ష్మణార్యగురు
ధర్మమునమెరతున్ || గురుకరుణ ||

౧౦౦—రాగం - శేవరశాశ.

పల్లవి.

ఇహ సరములునుమిరి నెలయుసహస్రారమున |

మహాలింగరూపమై మహిమ మెరయుదునూ ||

చ రణ ములు.

దేవాదులకు నెల్ల స్రీవృష్టమైనట్టి - దేవాంతమునయెపుడు తేజరిల్లు
దునూ | భావిచిబ్రహ్మబిజము పునికెలుగందు - గావించినత్పదముఘన
మునై మెరతున్ || ఇహ || ఆద్యంతములులేనియమితమాపోజ్యోతి - నా
ద్యంతములునిండనదియెపరమగుచున్ | అధ్యాత్మడగుగురుని ఆదిప్రణ
వాంతమున-తేద్యమై నీలీలయెపుడు వెలుగుచునూ || ఇహ || మండలత్ర
యములకుమహానీయపరమగుచు - మంగళమండలిజ్యోతిమర్త సేవము
నన్ | మెండుకొని వెలిగేసి మెలగులక్ష్మణగురుని అంబ గాయకచిదానం
దమునమెరతున్ || ఇహ సరములును ||

౧౦౧—రాగం శేవరశాశ.

పల్లవి.

మలినమింతయులేక మగ్నమిహిమచేత |

అలగుజగముల కల్ల అతిపతీయునై తిన్ ||

చ రణ ములు.

సూర్యచంద్రులమధ్యసరినీటిభావమున - చర్యనగ్నములై సనూ
టిదెలసితిని | శిరముద్వారముదూరిశిఖికళినుగలసిరిం-అరయప్రణవము
నై య్యహాయిజెందితిని || మలి || శ్రీగుణభావముమిరిదీపస్వరూపమున-
గగనముద్రలోయలుపుకారణంబయన్ | భాగ్యలక్ష్మినిగూడిభోగరా

ముడ నేను-సౌజ్ఞద్వయమధ్యమునసంపుమెరయుదునా || మలి || పరగ
నామృతమైనపోతులారీశ్వరి- పురబాపనాగులుపురిమిపై మెరయు || వ
రవేమలత్తుణులవాక్యంబునమరిచే- పునసనందమున సుధవాలలాడితిని ||

౧౦౨ — రాగము శారంగౌళ.

పల్లవి.

ప్రేమమహిమనెచిత్రాసనమునందు ।

యోగప్రణవజ్యోతి వెలయుచుండుదును

చ రణ ములు

పామరయలును జీరఁ దాననము చేసి - పరమ భవిస్థిర్న భావమొ
దమరి । పామనయనాగ్రమున ప్రజ్ఞతో నీపించి- పరమభక్తుల కెల్లవదవి
యేసగురూ || శ్రీగు || జలజమధ్యమునగుజయభేరిమోవగను-మలయు
సుఖ స్వోనేమహానీయమగుదున్ । అలరుపుష్పజ్యోతిఅంబరంబనువీధి
చెరిగిమోక్షిజ్యోతిరక్రమున మెరతున్ || శ్రీగు || అగ్ని తేజంబై నయమిత
పోతు ౧౦౩-ధన్వంతరీత్రైవిక్రముగఁ బంచయన్ । సర్వముల నైదిశము
విజృంభింపఁ గురుని-స్వర్గానందమున మై మెరతున్ || శ్రీగు ||

౧౦౩ — రాగం శారంగౌళ.

పల్లవి.

సూక్ష్మరాజయోగంబునుండి రంజితస్థి- అకిలంకి మనకనంగ తేజమునన్ ||

చ రణ ములు

ముక్తికాంతనుయేనుముంగటనువునుచుకోని - భక్తియోగము
దాల్చిచొందుతావేన్ । ముక్తిపరముగూడి చురయునహస్రారమున -
రక్తప్రణవజ్యోతిరమృతమై మెరతున్ || సుఖ || బ్రహ్మరుద్రాదులుభ్రమజెం
దికిడలేని - నిర్మలాహాస్యోతినీత్రమధ్యమునన్ । హుమ్మనుచుహంస
ఊర్ధ్వము చేచినిర్మల - బ్రహ్మాంధమునందు ప్రజ్వరిల్లుదునా || సుఖ ||
సురరాజుల బై నశిగభిపోతులగు స్థిరనాదజ్యోతిసారము బాబుమెర
యన్ । పరమనీత్రాహస్యోగం విలక్షణగురుని - పరమబైటనునిరాపర
మునై మెరతున్ || సుఖ ||

౧౦౪—రాగం కేవలగౌళ.

పల్లవి.

ఇదియెవరమానందమింపుతోజూడశివ ।

పదవికై వల్యమున ప్రబలుచుండుదును ॥

చ రణ ము లు.

కన్ను దెరచియుగురునికరివీర్యముననిలచి - ఎన్నశివపదమునందె
పుడు వెలుగుదునూ । పన్నగంబునులేప్పి పై కుండలితుదను సన్నుతించగ
సర్వకూన్యమున మెరతున్ ॥ ఇది ॥ జోడువాంసలబట్టిజూడనెపోవగ - నిండు
పున్నమబయలుదండి తేజమునన్ । అండకొనివరమాత్మనతితుర్యపద
మునను-మెంకునుఖవాద్ధినై మెలగుచుండుదును ॥ ఇది ॥ శృంగాటమున
నెపుడునువర్నబీజముకడను-మంగళప్రసన్నమైనమహిత తేజమునన్ । సం
గతిని దెలిసినేసారాంశవీర్యమున-సంగై నలత్తుకా ర్యాంగమున మెరతున్ ॥

౧౦౫—రాగం ఆనందభైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

ఎందులకుగురునిసాదమెఱుకనుండవే - మనస!

అను పల్లవి.

బంధెలకులోనుగాక పరముగోరవే ॥

చ రణ ము లు.

సుందరాంగిజూడజూచి చొక్కియుండవే-మనస-కందునతోబ్రహ్మ
పదముక్రమముదెలియవె॥ ఎందు॥ జాతిభేదములుమానిజన్మమెరుగవె-మ
నస-సాతకములుద్రోలిగురునిపంచజారవే ॥ ఎందు॥ నాశముననమరియు
న్ననాదమెరుగవే-మనస-చాలువేయు స్తంభములచవికెదూరవే॥ ఎందు॥
అష్టదశవీర్యముననమరియుండవే-మనస-నిష్కర్మకొన్నగురునిదృష్టివ
దలకే॥ ఎందు॥ కుంకుమపువ్వుచాయకుదురుగురుతుదెలియవె-మనస-శం
కలేకపరమబైటచేరితిరుగవే ॥ ఎందు॥ కొలనుగలదు మెళుకు వతోకళను
దెలియవె-మనస-అలశినచిత్తుఖరసమనుభవించవే॥ ఎందు॥ చక్కనిచొ
క్కందుతనుపుచిక్కమరువవే-మనస-మిక్కిలి వైకల్యపదముమెక్కుచుం
డవె ॥ ఎందు॥ జూడపోతులూరుయీశ్వరిమేడజేరవె- మనస-నేడుకతోతి

రువిధిబాబువెంటనుండనే॥ ఎం॥ అసిపదబోధందు మోక్షమమరియుండ
వే-మనస-విశదపరచులక్ష్యకార్యుల చేడుకొనవే ॥ ౧౮౦ ॥ రాఘవేంద్రు
మొరనుకొనిరాజినొందవె-మనస-యోగమార్గవలనజేరిభోగమందనే॥

౧౦౬-రాగం పున్నాగం రాళి గాపుతా ౮

పల్లవి.

బ్రహ్మబోధతెలనుకొనవోయి-ఓయోగిచంద్ర-నవ్వి కచేపరముగనవోయి

అను పల్లవి.

బ్రహ్మబోధతెలనుకొని నమ్మకచేపరమగనుట -

నెమ్మతినసోహమున్నది - ఇమ్మునమం॥ ॥బ్రహ్మ॥

చ రణ ములు.

అందమునువ్యక్తమల - మందుబిందువీతమున - సుందరిపర
కన్యయున్నది - పొందినవారి - కందిసుఖము శెందియున్నది ।
చిద్బిందుగాదె - మండబుద్ధితేకయున్నది - పొందినఘనులె - బం
ధమువిడనడినాశమందిరమనజేరుకొని - శెందినసద్బోధవినపైయి -
అందమెకాదా॥ బ్రహ్మ॥ ముప్పరిముమ్మాలలోన- నొప్పిగొప్పసర్వమొక
టి-తెప్పనపశ్చమవీధిని-ఘుప్పనలేచి - అప్పసహస్రారకుండలిసి - మె
ప్పగమంచి-అప్పడుండెడ్రణవవీధిని-జెప్పినజోధ - కుప్పించివేదసార-
చొప్పనజిహ్వనుగ్రోలి-కప్పినమైకాముజెందోయి-ఆరెప్పవిడక॥ బ్రహ్మ॥
ఆరిటిమూడిటిదాటి - కారుబాగులనుమీటి - ఏరులుమూడేకమనవో
యి-పరమార్థమందు-జేరిబ్రహ్మతలుకువినపైయి-ఆరెంటిమధ్య - ఎ
ఱుకమూలమెగుగరాదోయి-ధరప్రతులూగు-జేరిబాబులక్ష్యకార్య-దా
రిదెలసిరాఘవేంద్రు-దూరిపల్కి-నట్టిపరమూనూ-ఆరూఢమిదే॥బ్రహ్మ॥

౧౦౭-రాగ కాంభోజి ఆదితాళం

పల్లవి.

పలుకూ ప్రణవమెస్వరములులుకూ-దశవిధనాదం ।

పలుకూప్రణవమెస్వరములులుకూ॥

అను పల్లవి.

పలుకుబలుకుగురుతలుకునేత్రమున - లులుకుచిదంబర

కళనుదెలసిన - ద్విలమునందుఘనసారమువెలసిన ||పలు||

చ రణ ము లు.

ఆశా-పాశాములనురోసి - దేశికుమండె-దాస్యాధర్మముమదిని
దెలసిన || పాసుడైనపరమేశ్వరదేశనము - జేశిత్రికూటము-రానినున్నపగ
దేశమందుకళభాసితరసమది ||పలు|| గంగాత్రయమూలువెలసినట్టి -
గంగనవోటు - శృంగాటమందుకలసినట్టి - లింగపురానయిగిత
మలమస - సంగపలుకులునుద్వర్జిల్లుచు - అంగలింగమధ్యనుభము
వెలసిన ||పలు|| చాలాసంసారమూలొమేలూ - పొలకున్నచోట - కీ
లూ దెలసినసుఖమురాదూ - అలగుసుఖమూ ధారముబట్టుక - వెల
యుప్రళయకాలాంతపదముగురు - డలగునాహమదిహంసప్రకాశము||
యోగామూలాముపోతులూరు - భిన్నుడెవెలుగు - యోగితిహవీధిగాప
నామ్య - సాగనుమీరశ్రీలక్ష్మణగురువు - సాగరాంతముననమరసము
సగిన - రాఘవేంద్రునికీరతిపదమది||

౧౦౮—రాగం ఆనందశ్చైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

బ్రహ్మకులమువారిచిన్నది - మంచిచూపుమధ్యనువెలుగుచు

అనుపల్లవి.

ఇప్పునకుండలిముమ్మాలలోన - సత్త్వికచేవెలుగుచున్నది

చ రణ ము లు.

సాధుసజ్జనులకుచిన్నది - మంచిచేసారములుచూపుచున్నది ||
ఆధారములుదాటి ఆనందవాగ్ధిలో - అమితస్వయముగలిగియున్నది ||
బ్రహ్మ|| సూదిరమైయున్నచిన్నది - మంచిచూపుమధ్యనువెలుగుచు
న్నది||బిందువీరమునపొందినోవలీల-అందిమువెలుగుచునున్నది||బ్రహ్మ||
రూపులోరూపై నచిన్నది-మంచివాగున్నవారికన్నది || పరమీశుని
ధ్యాయే శాంతనశ్చమనవెలజేనిదీపమునున్నది|| బ్రహ్మ|| సూక్ష్మదాసు
నందుచిన్నది-మంచిసుఖరూపమైవెలుగుచున్నది || సాత్వికాధిగన్నస్వ
జ్ఞులయందు-సర్వముతాననియున్నది ||బ్రహ్మ|| పూరికమూలమైనచిన్న
ది-మంచిచేగులేక వెలుగుచున్నది || సూర్యేంద్రాక్షికూటసాగ్రాజ్యపదము

స-సారథార్థనైయున్నది- ||బ్రహ్మ|| అతీరబ్రహ్మమున్నది- మంచిఅ
తీస్వరూపమైయున్నది । దీక్షిత్రయముమీరిదివ్యజ్ఞానలకు- మోక్షప
దమేనేనన్నది ||బ్రహ్మ|| జ్యోతిరూపమైనచిన్నది-మంచిపోతులూకీర్వరి
నన్నది । ఖ్యాతిగతిరువీధిబాబులక్ష్యాన్య-కారణపడి మేనేనన్నది|| బ్ర
హ్మ|| సంగీతమైయున్నచిన్నది - మంచిశృంగాటవనములొయున్నది ।
అంగలింగసంగిబంగారుకొలనులొ - గాఢమేంద్రగుండియున్నది||౬౩||

౧౦౯—రాగం నాదనామక్రియ- ఆదితాళ

పల్లవి.

గురునిభరించవెళుమైద - గురుపరిముచేకొందువతుమైద ।

అను పల్లవి.

సూదళముననుండితుమైద - నీవుసూటిదప్పుకజూడుతుమైద ॥

చరణములు.

గురుసేవజేయగలుమైద - నీకుగురుతుదెలుపుగదెతుమైద । ప
రమపరముత్రోహతుమైద - మూలప్రణామమంత్రమేకదళుమైద ॥గురు॥
మనసునిలిపి తేనితుమైద - యోగమర్కదేశమునందుతుమైద । దినకరు
ప్రబలునెతుమైద - దివ్యతేజమందున్నదళుమైద ॥గురు॥ దుద్రవీర్యమ
దితుమైద - బుద్ధిపద్ధిసోచూడుతుమైద । చిగ్రూమునవెలుగుతుమై
ద - సర్వభద్రమైయున్నదెతుమైద ॥గురు॥ అనిలమూర్తమునతుమైద -
హంసకటలాడుచునుగుడుతుమైద । పూనితోటలీలతుమైద - దివ్యపుం
జమైప్రబలునెతుమైద ॥గురు॥ ఇడపింగుమధ్యగుమైద - బ్రహ్మనాడిప్ర
బలుచుండుతుమైద । కుండల్పి కెల్లితుమైద - అంతుకుమనుజేసినిలు
వుతుమైద ॥ గురు ॥ ఇష్టవాద్ధినుండిగుమైద - తేనెఅష్టరేకులజారుతు
మైద|స్పృష్టిభావముదోలితుమైద-పిహ్వశ్రేష్ఠమైగ్రోలవెతుమైద ॥గురు॥
గురుకీర్తయరెకదతుమైద - నేరెగురుతురీకవెలుగుతుమైద । సుర్యమై
యున్నదెతుమైద - సర్వపరిపూర్ణమున నిండుతుమైద ॥గురు॥ పంచకో
శములతుమైద - తుదమించివెలుగుచుండుతుమైద । ఎంచి త్రికూట
ముతుమైద - నీవువంచనచేయవెతుమైద ॥గురు॥ జన్మదేశమునతుమై
ద - నీవుచూయించుచుండవెతుమైద । తనయమరెకదతుమైద - నీకు

తనివిత్తినబోధతుమైద ||గురు|| సిరిమించుయీశ్వరితుమైద - చెలగిచే
రితిరువినిబాబుతుమైద | కరుణబోధించిన తుమైద - లక్ష్మణార్యులపద
మందునుమైద ||గురు|| రాఘవేంద్రమొరతుమైద - అదిరాణించిచూ
డనెతుమైద | యఘములుబాపునెతుమైద - రాజయోగమార్గమునం
దుతుమైద ||గురు||

౧౧౦—రాగం కమావ్ - ఆదితాళం.

పల్లవి.

తరుణగుండంతటివాడే |

అనుపల్లవి.

ఎంతటివాడేయెంతటివాడు ||తరుణి||

చరణములు.

గురుసాదములముగ్ధులెట్టితీ - గురుసేవపూజలుజేసితి | హరుని
వరములియ్యకోరితి - వెఱపులేనిపదవిజెందితి ||తరు|| తీర్థప్రసాదములి
చ్చెనే - తెలివితొననుదయజూచెనే | భూతిబూసిజోకోట్టెనే - పుణ్య
స్థానమునందునిలిచెనే ||తరు|| మంత్రపిండముననుజేసెనే - మాయపిం
డముమంటగల్పెనే | తంత్రవాదితలద్రంచెనే - ధర్మబయలం దుంచె
నే ||తరు|| జన్ముతేనెలపంచధారకూ - ఎన్నశభ్యముగానిరుచులకు-
కన్నచోటనుండుధారకు - కలిగిమాగురుడిచ్చినందుకూ ||తరు|| పున్న
పువెన్నెలచెంతకూ - పుడమివిలక్షణబోధకు | సన్నదిడ్డదూరినందుకు-
సంతోషమరయుపనందుకూ ||తరు|| అఖిలస్వరూపప్రదీపము - ఆత్మ
రామునికొలుపుజేసెము | వికసితయీశ్వరిసాదము - విఱివిసమ్మియున్న
వారము ||తరు|| పాలనజేసినధర్మము - బాబులక్ష్మణులయోగము-మే
లుతెలసిమదిఘాచెము - మెలగురాఘవేంద్రవాక్యమూ ||తరు||

౧౧౧—రాగం కమావ్ - ఆదితాళం.

పల్లవి.

తరుణేనద్గురుబోధే |

అనుపల్లవి.

సద్గురుబోధేనద్గురుబోధ ||తరు||

చ రణ ము లు.

కలికిముద్దులగుమ్మకోరినా - కనుచూపులో మేలుచెలసినా | సు
లకనసుక్షేత్రమార్గము - సూటిదప్పక జూచుచుండునా ||తరు|| పండు
వెన్నెలబైలుపంజరం - బల్సుందరము చిలుకపల్కులుం | గండుతు
మ్మెదలరోదనం - కడువిచిత్రమైనచోటునా ||తరు|| కప్పకోడికూతకూ
శినా - కరకంతునెళవెరిగియుండినా | అప్పుడుండుప్రణవస్థానము -
అలరుచుండుసుఖమందినా ||తరు|| పొలితిచెయ్యిపక్కయుండినా - పొం
దుజేసినమేలుచెలసినా | వలపుమరుపులేకయుండినా - వాడెవరయో
గనుకుండినా ||తరు|| దర్శినుండు ధర్మమార్గము - తనలోమెలగుగు
రుసూత్రము | చెనువులేనిగుడ్డతీర్థము - చేరిజన్మగ్రోలమోడము ||
తరు|| నక్కజిత్తులుజేయుచుండినా - నాగసర్పముబట్టియుండినా | కు
క్కనుగురి బట్టిజూచినా - కులుకులాడియెదుటనిలచినా ||తరు|| ఆల
నపాలనజేసినా - అఖిలస్వరూపముచెలసినా | హాలమంగు దృష్టినిలి
పినా - పరబ్రహ్మమనుచాయపొందినా ||తరు|| బాలకస్కినరసముతా
గినా - బల్కైపులూచాక్కుచెందినా | లీలపోతుయగుతెలసినా -
లాలితంబగుస్వయమందినా ||తరు|| పరమబాబులక్షణగుణలే - పద
పులిచ్చినసుఖరూపులే | అరయరాఘవేంద్రుపల్కులే - ఆనందమగు
ముద్దుధారలే ||తరుణిసంగురు||

౧౦౨ - రాగం తైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

మొరచిన్న నొకఁటుందిమోదించినవనలె మొరచిత్రమవునురరామా -

అనుపల్లవి.

కరుణనిదయపుండకంటిమధ్యనుమేలు కనుగొంటినెకటిరరామా ||

చ రణ ము లు.

చిత్రకూటంబదియుచిద్విలాసంబులును చోద్యమైయుందిర రా
మా | పాత్రమునపైనుండుసూత్రమెరిగినవారి గాయత్రిమూలమదిరా
మా ||మొర|| ముదితవిహంపరములకుమూలనీజముపైని మెలగుచున్నది
సౌజ్ఞరామా | సదమలంబె నట్టి సాయుజ్యపదమునది సారిమైయుందిర

రామా మొర॥ బ్రహ్మనులకునెల్లభేదింపరానట్టిబ్రహ్మసూత్రంబదియు
రామా అముకొనిసర్వలోకములనునిండితా - నెమ్మతినివెలుగురరా
మా॥ మర॥ ప్రకృతివిజంబునదిప్రజ్వరిల్లుచుశక్తి బ్రహ్మాండములునిండి
రామా । వికృతివ్యాకులములనువిఱ్ఱినిగుచుకామవిషయసుఖములనెస
గురామా॥ మొర॥ మాయమర్తముదెలక మగ్నులైపామరులు మరిచి
క్కులనదిగిలిరామా । హయితేనట్టిసముదాయనరికములంది - అలన
కింగు యిలనురామా॥ మొర॥ పరిమవితకణంబమరిపదిచునపురుష
వీజమె కలుందిరరామా । అరియనుజ్యోతి బయలానందస్వయమయ
ము సురినెలుగుచునుందిరామా॥ మొర॥ రాజమైరవ్యమైరాజ్యుచు
సురాజయోగమైయుందిరరామా । భవింపరానట్టిపరమాత్మసూక్ష్మ
తిపదమునై వెలుగురరామా॥ మొర॥ ధీరులునుశూరులునుదివ్యజ్ఞానులు
పరమవేశమునశేరినిరామా । హరిషమగుఆనందసరిసమగుసుఖవా
ర్ధివగపమునమునిగి రామా॥ మొర॥ అమితమైఅమలమై ఆనందపద
మునై అమరియున్నదిగైలురామా । హేమతారకబిందువెలయుసహ
స్రాబిమునాయేనుగనుగొంటిరామా॥ మొర॥ అతిసుగ్రహమైనట్టియమి
తిపోయియీ అలగుచున్నదిసుఖమురామా । పతితపానన్యై నపరిమా
తినిపేధిబాబుపదలన్మృతాంశురేరామా॥ మొరచిన్న॥

౧౧౩-రాగం ఆసావేరి అటతాళం

పల్లవి.

రసముచిల్లురా - రామరసముచిల్లురా ।

అనుపల్లవి.

రసముచిలికిరచిని నెలసి - మనలుచున్నమహిమనొందిరస॥

చరణములు

రెంటిమధ్యనూ - కమలనుగటిజూడనూ । బంగళతేనెగీతినున్న
జంటబాయకనుప్రణవ - ఘటనాదమందుకళలు మింటిపగటిశాలలో
న॥రస॥ పుండరీకమూ - నందుదండితేజమూ । అండబాయకను ప్ర
చండభాస్కరులకోటి - నుండుతేజనుమరికంపండువెన్నెలబైలులోన॥
రస॥ నాడిద్వయములు - మూలనాడిపూడనూ । నాడిద్వయములను

బ్రహ్మ - నాశమందునమరజేసికోడెతానుపడిగెలేనిన్ను శైరచికమలమధ్య ||రస|| అనలఅనిలమూ - గూర్చిఅమలయోగము । ప్రాణమునుబట్టిశశ్వహానదిశనులేసినహాస - స్థానమునసోహపరము సారమమరియున్నగృహలో ||రస|| అమృతబీజముల్ - రెండు ఆకారూపముల్ । సమరహస్తాభ్యాంబులసారమండలముజెంది - యమిలశునియపదమునందియలకుబ్రహ్మకమలమందు ||రస|| జయమునున్నదీ - భక్తిస్వయమునన్నదీ । నయనభాగమునవెలుగు - మయముబాబలక్షణము - బయిలుబోనమోహపరివిబయిలుపరిచినట్టిబ్రహ్మ ||రసము||

౧౧౪—రాగము సారాస్త్రిము ఏకతాళము.

పల్లవి.

గురుమణియున్నదిగురుతుడెలియపెమనసకూడియుండనూ ।

అను పల్లవి.

కరుణవడసినభక్తప్రసంగులకుయిదిమూలకలిమియుండెనూ ॥

చరణములు.

కల్పవృక్షమాధగిసునులకుధర్మముకలిగియున్నది । అల్పవాతులకెల్లయునుధమాకలనిలయున్నది ॥గురు॥ పరముజేరచోర పడియున్నమాన్యమువృక్షకొండి । సులసిగురుమూర్తిసెలప్రసాదకొనిజేరుకొండి ॥గురు॥ చింతప్రముఖమునవికపలుకులందుచిత్రమున్నది । పరకౌశలియదానిసామాములోమేలుసోహమున్నది ॥గురు॥ కమలమధ్యమునందుఘనశత్రువివసించకనునెలియుడి । అమలపరంజ్యోతి ఆనందరూపమై ఆడుకొండి ॥గురు॥ యలలేనివెలుగుయేగుచుక్కున్నది వెతుకుకొండి । అల్లమాప్రభుగాయుడెడిపిమునఅమరుకొండి ॥గురు॥ సుఖమున్నచోటునసూర్యప్రభనుమీనుజూచుకొండి । యఘములుబాపిన యాత్మరామునికొలుపుయెరుగుకొండి ॥గురు॥ చింతమానిలోనుచీకటిమధ్యనుసిరినియున్నది । వత్రిలేనిజ్యోతివెలుగు ప్రబలమైనసత్తుయున్నది ॥గురు॥ నడులుమూడుబేరినాశమందునపరమునమరియున్నది । బుధులకెల్లకోటి పూజ్యనదులఫలముపొందియున్నది ॥గురు॥ ఆదిపోతులూరు నమరియీశ్వరీపదమునధికమున్నది । బోధించుతిరువీధిబాపనార్యులయొద్దబోడె

యున్నది || గురు || యోగీంద్రులైన శ్రీచేమలక్ష్మణాచార్య లొద్దయున్నది ।
రాఘవేంద్రునికి రాజిచ్చిన రాజయోగమన్నది || గురుమణి ||

౧౧౫—రాగం కల్యాణి చాపుతాశం.

పల్లవి.

పరమగిరిమార్గంబుపట్టుకపరుగులెత్తుచునుండెరా ।

అనుపల్లవి.

కూరసర్పమునెదురుకొనిపైఘనవిషంబులువిసరెరా ॥

చరణములు.

గరిడనవుచుధమిచ్చివేగమెకాలునికడఁజొచ్చెరా । పరమునిడుకొని
నిద్రులుశ్రీగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే ॥౧॥ కలుగుదూరినియెలుకనుచు
స్థిరముకలుకుచునుండెరా । పలుకునమరినబ్రహ్మరాయడుపట్టాని
విధించెరా । సులకననుసూవాద్ధిగోవగచెలగమనుగోతుండెరా । పరు
కునలుగునవేనెల్లగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే ॥౨॥ పరిశ్రమసూచన
మృగువునపరికలుకుచునుండెరా । కొంగరపుస్సినకారుదున్నలుకొలు
వొప్పుచునుండెరా । యెంగిలమృలముయెలుకలెలసికయోగవిప్రులబాడ
లూ । మంగళప్రసన్నులగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే ॥౩॥ పరణా
కపంచమృగములజగతిదివ్వుచునుండెరా । వేదభాషాసూత్రమువొనిగి
నొప్పుచునుండెరా । అయచంబులెల్లభూషణులగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే
॥౪॥ భవునరిగిసరముశ్రీగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే ॥౫॥ సునిజల
నదిమీనమొక్కటినుకరిగిరమునుదృంచెరా । అదికలంగికిచ్చెనది
టిఅయిదుపాములమ్రుంచెరా । యెంచిపామువేసిపిల్లదివ్యాధిగురు
దిగమ్రుంచెరా । మంచిమర్కముచెలియశ్రీగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే ॥౬॥
గురుచికున్నదిపేనుమేలువుచదలికముననాచెరా । సచులగురుల
నిగొట్టెదిచంద్రగిరికబళించెరా । కడసిపృథకమన్నగముకలసికొని
నగిసులూ । పదపడికై నల్యమునగురులక్ష్మణాచార్యదయానిధే ॥

౧౧౬—రాగం ఆనందవైరవి ఆటతాశం.

పల్లవి.

కొట్టరా-భేరికొట్టరా-గురుమండలీలా-కొట్టరాభేరికొట్టరా ।

అనుపల్లవి.

కోట్టరఅంతస్సులోపలకట్టరయ్యామననుచువుడు ।

పట్టరపద్మంబులోపలపట్టితిబ్రహ్మాంబుననుచు ॥కోట్ట॥

చరణములు.

మూటిమీదనుముక్తికాంతనుభాటదప్పకధక్తిచేతను । సూటి
గనురులంతజేరినబోటుదెలసిసాటెదనుచు ॥కోట్ట॥ నిశ్చములారిటిమీరి
యావలకళనుదెలసిబిలములోపల । వెలయుసహజారబిందువువెలుగు
చుండెనాదజ్యోతని ॥కోట్ట॥ హాయికినిగాయత్రిమంత్రముస్తాయిజేనుక
రెంటిమధ్యను । బోయిఆపోజ్యోతిబ్రహ్మకాయమెత్తిరమనుచునెప్పుడు॥
కోట్ట॥ అండపిండబ్రహ్మాండములుతానిండుకొనియేకంబుచిత్కళి । పం
డువెన్నెలబయలుగనినేనండబాయకనుంటిననుచు ॥కోట్ట॥ జయముపో
తులూరియ్యాశ్వరిమయముబాబులక్ష్యజాచ్యుల । నయముదీనుకరాఘ
వేంద్రుడుస్వయమునందానందమందెని ॥కోట్ట॥

౧౧? - రాగము మోహన ఆదితాళము.

పల్లవి.

సురదాగవలెరా - సునిరమతులై - సురదాగవలెరా ॥

అనుపల్లవి.

సురదాగవలెరసారమునలియవలెర -

ధారణయోగులకుల్లధర్మమైపదవి ॥ను॥

చరణములు.

కోనయన్నదిరా - కోనకునడుమవనయన్నదిరా - వనముమధ్య
నువిమలమగువరజ్ఞానజ్యోతైవెలుగుచున్నది - మేనుమరచిమూటిదెల
సితానుతరచిధర్మపదవి ॥సుర॥ ముయ్యేటిలోనూ-ముచ్చైస - తియ్య
నిజలమూ - వేయిశేకులవీధినుండివెలయుచునుదిగజారమధ్య - అయ్య
లందరుదృష్టిచదరకసయ్యనీపానంబుజేసె ॥సుర॥ కోటయన్నదిరా - కో
టకులోన - పేటయన్నదిరా - పేటలోపలపుట్టతేనెలుబట్టెవానిదిట్టనె
రిగి - పట్టగనందున్నయీగలుఘట్టిగకాటందకునుతా ॥సుర॥ వృక్షము
న్నదిరా - వృక్షమునందు - పక్షులున్నదిరా । పక్షులురెండేకమైతెరపిరి

రైవేలినాడు - చక్షుస్థానమునందుమరిప్రత్యేక్షమైప్రవహించునట్టి ||
 సుర|| రామరామనుమీ-పృథివినందు-ప్రేమతోవినుమీ | సామజంబు
 లుయొమిదింటిసోమసూత్రమునందుగట్టి-ప్రేమతోభుజించినట్టి రా
 మమైముజెందినట్టి ||సుర|| అందమైనదిరా-నాశమనందు- ఆసోజ్యోతి
 యుం | బృందనాదముఘోషచేమరిజెందిపశ్చుషవీధికెగళి- పొందిన
 హంసామంతునందమగుహంసోహమనెడి ||సుర|| భక్తికైనదిరా- భా
 వమునందు - ముక్తికైనదిరా | భక్తిముక్తులుపరముతానైశక్తితోవె
 లుగించుచుండె - రక్తిమాగ్ధముచేతజిహ్వలిరక్తిధారనుజురైనట్టి||సుర||
 పోతులూరునురా-ప్రాభవమైన-మాతయీశ్వరిరా- జ్ఞాతలగువరగాబు
 లక్షజనీతిదెలసినధన్యులకుమరిపాతకములుపడగ జన్మిపరమపదమును
 జేర్చినట్టి|| సురదా ||

౧౧౮-రాగము తోడి అటలాశం.

పల్లవి.

అంతనీపుబ్రహ్మమయమెగ-సద్గురుమూర్తి - వింతలాయమరికిజూడగ||

అను పల్లవి.

అంతనీపుబ్రహ్మమయమె-అమరికమలమండనోత్తి -

విమలమైనదృష్టికుదిరివిధముకెలనుకొన్నవారి||కంత||

చరణములు.

వాచబ్రహ్మమనుటయేమిపదగదదియువస్తుగాదు - వాళిదశమ
 నేత్రములోపనగుబాలతెలసువారి ||కంత|| జూరచోరులన్ని మదినిసర్వదృ
 ష్టినొకటిజేసి - మేరుపదమునంటుకోనిమెలగుసుఖముగన్నవారి ||కం|| కా
 మముచుబట్టినిష్కాములైనవారునాభి-కమలమధ్యవెలుగుచున్న కళిను
 దెలసుకొన్నవారి|| కంత|| భక్తియోగముననిలచిరక్తిమాగ్ధమునదలచి-
 ముక్తికన్యపొందుజేసిముదముజెందియున్నవారి ||కంత|| ఆరుచక్రముల
 హంసజేరితిగుదారిదెలసి - మేరుకుండలినహంసమలయుసోహమమ
 రెవారి||కంత|| వెలుగుపోతులూరుపదమువెలుగు యీశ్వరాంబకళలు-
 వెలుగుబాబులక్షణార్థు వెలుగుజూచుకున్నవారి||కంత||

౧౧౯—రాగం భైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

రసముపానముశాయవలెనూ-మనసుచింతెలనిమగ్నపడవలెనూ

అను పల్లవి.

రసముపానముజేసి రామధ్యానముయెప్పుడ -

పోసగిముమ్మాలలొమునుకుదీసియమృత || రస||

చరణములు.

అంటిఅంటనిపడవికోగి - ఆరెంటినడుమనున్పుష్టికుదిరి - కం
 శుగాంశినుబట్టికోటి మధిఁంచి మదివెంటదిగుచు మెప్పుడుయేకాక్షర
 ముగూఢి || రస|| గండిలోపలగండిజెందీ - అఖండభాగముచాలపొంది -
 మెండుగ వెలిగేటిమేటిసగ్గురుపదము - అండబాయకయెప్పుడుఆనందచా
 గ్గి || రస|| స్త్రీలుపురుషులుగూడుకోనీ - నడుమస్వకర్తనుదెలసుకో
 నీ - చల్లమీదనునిగ్గుసఖయదీనినయల్ల - మెల్లనేయారీతిమెలగుచును
 మతియెందు || రస|| పోతులూరిలొనీతిపొంది | ఆమాతయూర్వరి పాద
 మంజి-పతితపావనులై నవాబులత్కృతపడవి - మతిరాఘవేంద్రుడుమరి
 గ్రోలుచున్నట్టి || రసము ||

౧౨౦—రాగం ఆనందభైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

ఏటికేజన్మమేటికే-కాటికిగాక-ఏటికేజన్మమేటికే ||

చరణములు.

కోటిపాతకములదూరికాటుబడుటెగాక శ్రీ - మేటి సద్గురునిపద
 ముపాటబాడలేనిజన్మ || మేటి || గాలమునజిక్కినట్లుకాలయమునిచేతిపట్ల -
 ఘాలమందునబ్రహ్మసూత్రముమేలుదెలియలేనిజన్మ || మేటి || బ్రహ్మవేత్త
 లమనుదులోకభ్రాంతులువిడువంగలేక - నిర్మలనుజ్యోతిపాశనిలకడలే
 నట్టిజన్మ || మేటి || కుమతుబుద్ధులుచాతబట్టుకకులముగురుకులవారమను
 చు - నమరినానయనసూత్రము నాణెముదెలియనిజన్మ || మేటి || అం
 గలింగముమధ్యవెలిగెయమితమాపోజ్యోతిదెలియక - దొంగముచ్చల
 వేషములబింగిపలుకులబలుకుజన్మ || మేటి || సాధుసజ్జనపలుకులుకడుమో

దము కెంచంగలేక - వాదభేదములచేతవదులుచుదిరిగేటిజన్మ || మేటి || స
త్యపోకులూరుయూశ్వరిసారముతిరువీసిబాగు - నీతిదలిపెలత్తుణ్ణుల
నిష్ఠలియలేనిజన్మ || మేటికేజన్మమేటికే ||

౧౨౧-రాగం పుళిపి-అటతాళం.

పల్లవి.

శరణుజొచ్చినవాడగుడుడనామొరవినుమాడుసెప్పితిన్ |

అనుపల్లవి.

పరమపావనభక్తివరదప్రేధరనుతి వెఱపుటకుకిబ్రావన్ |

చరణములు.

కిరిరాజుచందనన్నరమరజేశేవు - కిరణజూషమయ్య కలిగినభ
యము || ౧ || జారదోంగుణధానికైనెకాలమెరిగిలిరుగైనెఱిసొ - గు
ప్పర్తిమెరుగి కురులనూపించినగ్వంధుమ్మలగితో - అరివిందినే
త్రసర్పాదిరించుటకు - పరమపావకినసపాలిచ్చెన్తేభా || ౨ || పువరి
నగధరపుణ్యకేషివైనపూజశాయనెలిసొ - పరిపొంచుకై వల్య శ్రీలక్ష్మీ
తోపండనీవించమరిచితిసొ - కిరణమాలినవానిగాచిరికించుట పర
మార్థిగానిభవ్యప్రకాశపు || ౩ || సుగదరకారసీపందనములుయివిగొ
లించునునుక్రమే - బంధనమగుయోగిండు - ముననందితనను
కావలె-రద్దులేలనీవొక్కరినవగమద్దొక్కినుజీసికొనిచ్చెన్తే || ౪ || అరి
యపోకులూరుయూశ్వరిగురుదేవి పరభావనాన్యైకే | పరియోగు
లైన ప్రేమలక్ష్మి శాస్త్రకురుణచేసనుబిలచిరి - పరమపావనమూర్తిసొ
లించిననువేగ పరమపదమెసుఖబ్రహ్మమైవలసిరి || శరణుజొచ్చినవాడ ||

౧౨౨-రాగం నామనాద్రయ అటతాళం.

పల్లవి.

ఏపూరయ్యమీదేపూరు |

అనుపల్లవి.

అల్లతావునయున్నదిమాపూరు ||

చరణములు.

సంధిసందులకుమాపూరు | అదిజెందిచేకొన్నది మాపూరు || ఏపూర ||

కోటిసూర్య కాంతిమావూరు | అదికోమరౌష్ణుచున్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 సన్న బిలములోనమావూరు | అదిపున్నత మైయ్యుండిమావూరు || ఏపూ ||
 ధారపాత్రమయ్యమావూరు | అదిధర్మముదెలిసేరుగావూరు || ఏపూ ||
 కుక్కగుణములకుమావూరు | అదికోక్కరించునయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 రెండుఇండ్లనడుమమావూరు | అదిమెండుగవెలిగేదిమావూరు || ఏపూ ||
 చిన్న చిటుతలకుమావూరు | అదిచిక్కేదికాదయ్యగావూరు || ఏపూ ||
 పూర్వోద్ధమయ్యమావూరు | అదిధన్యులుయెరిగేరు మావూరు || ఏపూ ||
 అంటిఅంటకుండుమావూరు | అదిఅంటి తెముక్తిచ్చుమావూరు || ఏపూ ||
 సాటిపోటిలాకుమావూరు | అదివోజెరుగరాదయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 అగ్నిగుండమయ్యమావూరు | అదిఆర్యులుదెలిపిందిమావూరు || ఏపూ ||
 నిష్ఠ తీనివారిమావూరు | అదిబ్రహ్మజేసునయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 సోమసూర్యలనడుమమావూరు | అదిసోమరసమెకదమావూరు || ఏపూ ||
 మింటిమంటినడుమమావూరు | అదివొంటుగవెలిగేదిమావూరు || ఏపూ ||
 మునులసంగమయ్యమావూరు | అదిమొనసివిస్తరిల్లుమావూరు || ఏపూ ||
 దీక్షిత్రయములకుమావూరు | అదిమోక్షపదమెనయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 హరిహరాదులకెల్లమావూరు | అదిఆధారమైయ్యుండిమావూరు || ఏపూ ||
 యండనీడలేనిమావూరు | అదియేగుదెలియరయ్య మావూరు || ఏపూ ||
 వత్తిలేనిజ్యోతిమావూరు | అదియెత్తునయన్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 యక్కడయన్నదిమావూరు | అదిదిక్కుదెలియరాదుమావూరు || ఏపూ ||
 వేదసారమయ్యమావూరు | అదివేద్యులుయెరిగేరు మావూరు || ఏపూ ||
 నదులుసూచుచేరిమావూరు | అదినాణెమైయన్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 ఏమియెరుగదయ్యమావూరు | అదిఎఱుకకు తెలియదుమావూరు || ఏపూ ||
 చిక్కుకోసలోనమావూరు | అదియెక్కువైయన్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 రక్కసులకెల్లమావూరు | అదిచిక్కనిపదమయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 రాజహంసలురెండుమావూరు | అదిరాజీనదిరుగునుమావూరు || ఏపూ ||
 కాలసర్పమయ్యమావూరు | అదిఘనులుబట్టేరయ్యమావూరు || ఏపూ ||
 బిందుపీఠమునమావూరు | అదిపొందికయన్నదిమావూరు || ఏపూ ||
 బయిలూకుబయిలైనమావూరు | అదిబయిలైబహుమయ్యమావూరు ||

సారపాతులూరుమాపూరు! అదికార్థబాబయ్యమాపూరు || ఏపూరు ||
రక్షణపదమదిమాపూరు | అదిలక్ష్మణగురుడయ్యమాపూరు || ఏపూరు ||
రాఘవేంద్రునికిమాపూరు | అదిరవ్యమైయున్నదిమాపూరు || ఏపూరు ||

౧౨౩—యాలలు.

నాకన్నవాడనినిన్ను నే-చేకొన్నసద్గురుడదము | ఆకొన్ననిర్మల
జ్యోతి - ఓలక్ష్మణార్థ - నీకన్నజేర్చెవా రెవరురా || ౧ || రెంటిమధ్య
వేలు చున్నదంటినాపాజ్యోతిజూడ | మింటిగాయత్రిస్థానమురా - ఓల
క్ష్మణార్థ - అంటిసోహమందెసిలిచేరా || ౨ || శెల్లనికొంగ మెక్కటివుల్ల
మలనికొలనుజేరి | అల్లమేరువెక్కిజూచెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - కొల్లలు
గనుముజెందెరా || ౩ || గురుమల్లెతోటలోపలహరుమల్లెహంసలురెండు |
సారమల్లెవాసనదెలిశెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - పరమావత్సదియెనిలిచేరా ||
౪ || సద్గురేనిపెద్దయేటివద్దనుందిసర్పమొకిటి | బుద్ధిమంతులైనబట్టేరూ
ఓలక్ష్మణార్థ - కర్కశర్పమందె నిలచే || ౫ || పారవారమని యేటి
స్వరముజేరి పరమబైట | నీకొడినిండి ప్రబలేరా - ఓలక్ష్మణార్థ - అ
రయపూర్ణ భావమిదియేరా || ౬ || ధర్మపురిలో బయలున్నదిమర్తమె
వరికళవిగాదు | ధర్మరాజు దారిజూపెనూ - ఓలక్ష్మణార్థ - నిర్మల
మెనీలజ్యోతిరా || ౭ || శునకమొకటిపరుగుబాళి - మణికేశ్వరిరావుజేరి-
సోనగురి యస్థానమమరెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - తానులింగమయమైప్ర
బలేరా || ౮ || ఆకులేని మాకుమీద సూకరము ఊర్ధ్వమెరిగి | ప్రాకట
భక్తిని నిలచెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - రాకపోకిలందెగట్టెరా || ౯ || వాడ
గజము మహిమమీరి - సుదతిపొందుశాయగాను - ఉదితమోహజ్యో
తిప్రబలేరా | ఓలక్ష్మణార్థ - వేదవేద్యులని బలెరా || ౧౦ || పుట్టుగి
ట్టలేనిచోట పుట్టినబ్రహ్మాండమంత | పట్టణం తె పసయేలేదురా - ఓల
క్ష్మణార్థ - ఇట్టిమహిమ లేన్నసశమెరా || ౧౧ || సాటిలేని ముద్రిమీద
కోటిసింహములున్నావి | మూటిబట్టనన్ని నిలచేగా - ఓలక్ష్మణార్థ -
పేట్టుపైన నేనేమెరిశెరా || ౧౨ || పండుపండిపమిడిభరిలుండగా దనః
జేరి | పండురసము పానమందెరా - ఓలక్ష్మణార్థ - యుండుజగము
న్నిమరిశెరా || ౧౩ || అన్నరాశీపోతులూరు - విన్నరీపగురుని-కన్నా

రయ్యాశ్వరిపదమునూ - ఓలక్ష్మణావ్య - మన్నార క్రూటభావమూ ||
౧౪ || మూలాధారమూనబాబు | కీలుడెలిపె లక్ష్మణగురుడు | ఓలబ
యిలై పరమూడెలిరా | ఓలక్ష్మణార్యమూలలునీన్నవింపెరా || ౧౫ ||

౧౨౪—మంగళహారతి.

అంబనీకుయిదుగొమంగళం - శంభునిరాణి దేవినీకుయిదుగొ
మంగళం || అంబనీకు మంగళముడింభను పరివేయ కమల- రాంబ్రబ
హపదము నందాంబ ఆనందశోభి || అంబ || సుందరాంగి చూడ హోద్య
మూ-శతవరషమూలు - బిందురాంతరాళ మధ్యకిమ-పొందలేకనిన్న
బ్రహ్మనంద తపము నరసిమూల | మంతునాభి కవలమునజెందిజూచె
నీప్రకాశ || అంబ || రెంటిమధ్య వెలుగుచున్నపు - కడినాళమందు నాటి
బిందు ప్రబలుచున్నపు | జంటనాగ స్వరముతోడ బుంటిపరమ హంస
నా - రింటిచక్రదళములను నాటిప్రజ్వరిల్లుదేవి || అంబ || రూపమలొ
రూపమైనపు - నిరూపమందు - రూప సర్వసూన్యమైనపు - రూపనా
దజీజకిం రూపకళలు విస్తరిల్లి | రూపసర్వలోకములకు రూపదీపమైవె
లంగు || అంబ || అగ్నిబీజమ మరియున్నపు - గురుపోతులూరు - భర్తొ
నిగమసారిమన్నపు - భక్తుబాబు సహస్రయోగ స్థితిమందు లక్ష్మణా
వ్య | మమగుండు పరముడెలిపె - స్వర్గసారనాక్షియనగ || అంబనీకు
యిదుగొ మంగళం ||

౧౨౫—లాలిపాట

లాలిమగ్గును వర్ణలాలి జగద్యా - లాలిశ్రీలక్ష్మణాగ్యలపదివి
నెల్లా || లాలి || చూడ హోద్యంబైన సుందరపుమేడ - గండిలోపలక
మలమధ్యమునజూడ | పండువెన్నెల బయలుపరము రంజిల్ల - పొగ
డుచుండురె భక్తవరులుల్లసిల్లా || లాలి || సీతాంశుపీతమున శ్రీలక్ష్మీతో
ను - ఖ్యాతిగ గుగుమూర్తికలసియుండగను - వీతవర్షంబుననుప్రజ్వ
రిల్లిగను - ప్రియముతో చెలులెల్లచేరి కొల్వగనూ || లాలీ || సురలోక
ముని వర్ణసూక్ష్మరూపమున - సర్వమును వెలుగుదువె సాక్షిరూపము
న - మొరసేయు శృతులందు మొదటి రూపమునా - మెలగుచుండు
వెబ్రహ్మనాళ పరిపూర్ణ || లాలి || నాడిద్యయములమధ్య నాటకునిజా

చీ - నామచండగ హంసలీలను తెలసీ - పక్షియున్న కుండలినిపై కత్తి
నొల్ల - పరమ సుజ్యోతిరసపదవి జరాడీ ||లాలి|| దేవాదులకున్నెల్ల
దేవ క్రియ్యున్న | బేవియ్యాశ్వరి పదము తేడమైయున్న - భావింపతి
యీ బాపనార్యన్నా - పదవిలక్తు గురుడుప్రబలమైయున్నా||లాలి||

౧౨౬—మేలుకొలుపు.

జీవనీనచ్చినతావు తెలసుకొన్న జీవబ్రహ్మైక్యమునీవెకా - జీవ
చిక్కులేని దేవభావమందు జీవితేశ్వరుడ వీవెకా ||జీవనీవెకా|| అనం
దజంధిలొ వాలలాడుచున్న - ఆపోశ్యోతికళనీవెకా - జ్ఞానాంజనము
చేత కనుగొన్నవాడికి - కుండలిస్థానమునీవెకా ||జీవనీవెకా || ఇడపిం
గళచుధ్య విరివిగ వెలుగొన్న - జాడనీవెయని అంటిగా - యేడుమేడ
లమీద యేకమైయున్నట్టి కోడెతాసుమీద వీవెకా || జీవనీవెకా ||
కొండలేడు దాటమండలత్రయమున మండుచుండెటి జ్యోతిసీవెకా -
అండజేసవారి కానందనాథిలొ అంబరవీధిని వీవెకా ||జీవనీవెకా ||
సర్వధర్మముల సారమైయున్నట్టి - సర్వేశయాబ్రహ్మనీవెకా - కరు
ణచే భక్తులగాచి రక్షించిన కరికిత్రపాదసవీవెకా ||జీవనీవెకా|| పం
డువెన్నెల బైటపరమునై వెలిగేటి - భానుమండలపతినీవెకా - మెం
డుగ త్రికోణబ్రహ్మమండలమందు - నిండుకొన్న వెలుగువీవెకా ||జీవనీ
వెకా|| సాధనముల కెల్ల సాధనమైయున్న సాధుసజ్యోతి వినీవెకా||భేద
మెరుగనట్టి బ్రహ్మవేత్తలకు బ్రహ్మనంద పదవివీవెకా ||జీవనీవెకా||అం
దుయిందు చాలయెందుజూచినను పొందికై యున్నాది నీవెకా - మం
దారవీరము మహిమనుండుబిందు - మర్క్తిదేలసిన వీవెకా||జీవనీవెకా
సాహసమునజూడ సన్న బిలములోన - సోహపదమైయున్ననీవెకా -
మోహములేనట్టి మోహజ్ఞానులకు మొరలీడుచున్నట్టివీవెకా || జీవనీ
వెకా|| యజ్ఞకుండమందు | పజ్ఞాన బ్రహ్మము సుజ్ఞానమైయున్ననీవె
కా - భగ్గోదేవశ్యని పలుకువేదములు | పరమైనవారికి వీవెకా|| జీ
వనీవెకా|| ఆదిపోతులూగు య్యాశ్వరిపదమున - అమితమైయున్నాది
నీవెకా - భేదించిబోధించుబాబులక్ష్మణార్కు బ్రహ్మబోధయెందువీవెకా||

౧౨౭—మేలుకొలుపు.

మేలుకొను సురలోకవర్య - మేలుకొను క్షీలక్ష్యణార్య - మేలు
 కొను నాదివ్యదృష్టిని మేలుకొనవయ్యా ||గురుపతీమేలుకొనవే||బ్రహ్మ
 మూలమునంటి కమలము ప్రజ్వరిల్లగ సూర్యవృక్షాకీట - యిమ్ముననుశత
 కోటిభాస్కరువిధమునను వెలుగున్ | హుమ్ముకొని జలవార్ధిమధ్యప్రప
 న్నులు దియముచిత్రచోద్యము - సన్ముతిని గైకొన్న ప్రమథులసార
 మండలమూ ||గురుపతీమేలుకొనవే|| చూడఘనపది చంద్రమండల
 లండి నెకమార్గంబుజేరుక - నుండుగిరిపై మెండు పములునిండిమో
 వగనూ - అండకొని ఆరెంటి మధ్యను పుండరీకమునందు హంసము-
 దుండిప్రణవజ్యోతి వెలిగే తారమండలమూ ||గురుపతిమేలుకొనవే ||
 మమజ్యోతి ప్రజ్వరిల్లెడి పదమునందమరాది మునివరుల రషబలము
 లనేత్రధారలు యమితమును గురియన్ | వరుసపంచాక్షరికిమూలము
 వేదవేద్యంబై న సూక్ష్మద్వారమున ముదమందిచెలగెధారమండలమూ
 గురుపతిమేలుకొనవే || తారకాద్రిశిఖరమున కళతరుచువురుములుమె
 రువుచిత్కళ - లరుదుఘనచిత్పదమునందు నయమితమై మంక్ష-పర
 మసుఖరసభరితమగు ప్రాసూర్యపదమై నిండివెలగెడు గురుకులోత్త
 ముల మరియుండిన జ్ఞానమండలమూ ||గురుపతిమేలుకొనవే|| అలరు
 గురపదమలరు సద్బిలమలరు నిర్బయిలందువెలిగే|కులుకుప్రణవజ్యోతి
 లిక్కునకలికి వికసింజెన్ - తళుకుబెళుకులు తారతమ్యములులుకుచు
 పువరాద్భిగొనమెళుకువను గైకొన్నసిద్ధలమహిమమండలమూ||
 గురుపతిమేలుకొనవే || సన్నదిడ్డిపున్నతంబగు పున్నపేన్నెలనందుగు
 మిరుకొన్నది చిద్బిందు చిన్తయమన్నితాసింజెన్ - యన్నశివపదము
 న్నచోట ప్రపన్నుల ద్వయభావమదిచే | కొన్నతన్తయ మోక్షమగు
 త్రికొనమండలమూ ||గురుపతిమేలుకొనవే|| అంతరంగమునందు వెలి
 గేయమితపోతులూరుయీశ్వరి - ఖ్యాతిగ వెలుగొందుతిరువిధిభావనా
 ర్యాశ్రిగ్ - మతముమూలము మహిమదెలిపిన మద్గుగుండగులక్ష్యణా
 ర్యుల - వ్రతముచే వివహరించు నిర్మలయోగమండలమూ ||గురుపతి||

—*(చుండూరురాఘవయ్యగారిశిష్యులు)*—

పూర్వానందస్వామిజెప్పినకృతులు.

౧౨౮—రాగం నాదనామక్రియ ఆటతాళం.

పల్లవి.

కనుగొంటినయ్యా - మద్గురుపాదం - కనుగొంటినయ్యా॥

అనుపల్లవి.

కనుగొంటినయ్య యాకమలనాభునినాదు -

హృదయకమలమందువుప్పొంగుచున్నట్టి ॥కను॥

చరణములు.

ఆదిఅంత్యములేని ఆకాశమునుజేరి - మోదమలగుచునము
కిస్థానమునందు ॥కను॥ చంద్రసూర్యనాడుల్ సహజముతో దిగుగ-
అందుజేరినే నానుదమునుపొంది ॥కను॥ సోహభావమొంది సొలయగ
పవనుని - కుంభకస్థానానగూడి తన్తయమందు ॥కను॥ అనుమెట్లు
దాటి అంబరమునుజేరి - ముగురుమూర్తులకు మూలమైనప్రణవం ॥
కను॥ సగుణనిర్గుణములకు సాక్షితోనున్నట్టి - నిగమాంతవేద్యమునిం
డినచోటనే ॥కను॥ అనస్థలమూడిటికండకవేరునై సహస్రరేకులభణిఘ్న
ముననిలచినే॥కను॥రూపునామక్రియలురూపింపరానట్టి-విశ్వమంతయు
నిండి వెలగించిన్తయమొంది ॥కను॥ సుందరమగు పోతులూరులోవెల
సినయిందిర యీశ్వరియినుకోటితేజము ॥కను॥ ఫాలభాగమునందుగౌ
బులక్షణపదవి - రాఘవేంద్ర గురురాయుడుండినచోటు ॥కను॥

౧౨౯—రాగం మోహన త్రిపుటచాపుతాళం.

పల్లవి.

యోగినేపరమయోగినే - అద్వైతవైభవ । యోగినేపరమయోగినే!

అనుపల్లవి.

యోగినేనాధారకమలమునన్నియునుదాటుకొని -

వేయురేకులవీధియందువెలగుసోహముగన్ననిర్గుణం॥యోగి॥

చరణములు.

చెందితీ నాలోపొందితీ - చిన్తయ బ్రహ్మము - జెందితి-నాలో

పొందితి । జెందిచిదాకాశమునచిన్తయరూపమునందు - నిండివెలిగె
ప్రణవముననేనండజేరియేకమైన॥యోగి॥ఉంటిని-నాలోనేకంటిని-ఆనం
దమయుని-వింటిని-నాలోనేకంటిని । పుంటినిఆకాశముననిర్విషయమైన
మాయదాటి - అంటినిపోజ్యోతికిశనే నందునై కృణుగన్నచిన్తయ ॥
యోగి॥ అందమూ-చిదానందమూ-పరిపూర్ణబోధ - అందమూ-చిదా
నందమూ । అందముయిందిందు లేకనన్నిదిక్కులుయేకమైతా - పొంది
వెన్నెలలోనయీశ్వరిబాలనుకనుగొన్న కేవల ॥యోగి॥ ఏకమూ - బ్ర
హ్మవలోకమూ-అద్వైతమందు-యేకమూ-బ్రహ్మపలోకమూ । ఏకము
తనలోనెప్రకాశమై వెలుగొందుకుండలి - పాకమెరిసిబాబులత్తుణపదవి
నందానందమొందిన॥యోగి॥ ఆయనే-తనలోతానాయనే-స్వయంజ్యో
తి-ఆయనే-తనలోతానాయనే । ఆయనేపరమాంతరంగస్థాయనే గురు
రాఘవేంద్రు - డాయనేపరమార్థమిదినాకాయనేయానందమొదవిన॥
—(చుండూరురాఘవయ్యగారిశిష్యులు రంగమ్మగారుజెప్పిన కృతులు)—

౧౩౦—రాగం కాంభోడి త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

ద్వారకపురమందుఘోరనై వెలింగేటిరాఘవేంద్రా ।

అను పల్లవి.

దారిజూపినన్నదరిజేర్చరతంద్రీరాఘవేంద్రా ॥

చరణములు.

మోహపాశములమోసపోయిమునిగితిరాఘవేంద్రా । మోహ
పాశమూలుమొదలంటవృంచర రాఘవేంద్రా ॥౧॥ సంసారమునజిక్కి
చాలకట్టించేనురాఘవేంద్రా । కంసవిభంజనకరుణనాపైనుంచు రాఘ
వేంద్రా ॥౩॥ కుదురుజేసినమనసుకూడుండమంటెనురాఘవేంద్రా । పొ
దలుచుదుగ్గణభావమూలదిరుగురాఘవేంద్రా ॥౩॥ నీరజనేత్రుడ నీరూ
పుగనుఁజ్ఞురాఘవేంద్రా । కరుణదయానిధేకాచిరక్షించవె రాఘవేం
ద్రా ॥౪॥ సారములేనిసంసారమీదలేనురాఘవేంద్రా । హంసరూప న
న్నుఆదరించవయ్యరాఘవేంద్రా ॥౫॥ అల్పభావములుఆరువర్గములురా

ఘనోదా | తామ్రనివృత్తలచిర్ఘ్నీంచరి రాఘవేంద్రా ||౬|| నిగ
 మవేక్షణనిరూపుగనుటెల్లురాఘవేంద్రా | యఘములుబాపినీయద
 టపుంజయ్యరాఘవేంద్రా ||౭|| మాయలోనజీహ్మసలుచునున్నాను
 రాఘవేంద్రా | మాయలోలగజేసిహయజూపయ్య రాఘవేంద్రా ||
 ౮|| కొనలోనీవుండకొలుపుకూటమునాకు రాఘవేంద్రా | కానిశక్తిము
 గాను సుఖచెలివ్వరాఘవేంద్రా ||౯|| పశ్చిమవీధినపగులు బెల్లెగ రా
 ఘవేంద్రా | ముచ్చటతొబిలచి మురిపెముజూపరాఘవేంద్రా ||౧౦||
 ఘాలరాగమునలీలచెల్పరితండ్రిరాఘవేంద్రా | లీలలోమూలము మేలు
 నెలస కొందురాఘవేంద్రా ||౧౧|| స్త్రీని సన్నిపృష్ఠలోయంచేపు
 రాఘవేంద్రా | మానమెరుగ రేగుమర్యాదలోభలు రాఘవేంద్రా ||౧౨||
 మోహపాశకలుమోసముదలచేరు రాఘవేంద్రా | సీసాహసమనవారి
 చొక్కజేయవయ్యరాఘవేంద్రా ||౧౩|| వ్రతముభంగిరచునారాలబ
 ట్టక రాఘవేంద్రా | వాతినీద్రించిన దు మయముజూపవయ్య రాఘవేం
 ద్రా ||౧౪|| తిల్లితండ్రులన్నదిమ్మలెందరున్న రాఘవేంద్రా | కల్లెల్లిక
 లేగాచిరిపించు రాఘవేంద్రా ||౧౫|| చిక్కుపరచియెంతోచీకాకుజేసేపు
 రాఘవేంద్రా | మక్కువలోనన్న మర్యాదజూడవెరాఘవేంద్రా ||౧౬||
 నమ్మినభక్తులనలచటబెట్టాకు రాఘవేంద్రా | ఇవ్వహిలోపల యిదికీర్తి
 గాదయ్యరాఘవేంద్రా ||౧౭|| దిక్కులేనిదానలోడెవ్వరున్నా రురాఘవేం
 ద్రా | పక్కబాయకనుకట్టినిబ్రోవవెరాఘవేంద్రా ||౧౮|| తనువుధన
 మునునముప్రాణములాదీగ రాఘవేంద్రా | యనయనీకీర్చినయెటుకజూ
 డవయ్యరాఘవేంద్రా ||౧౯|| విషయసుఖములెంచవేడుకీ లేదయ్యరాఘ
 వేంద్రా | కసుగుకల్పిషునిరకకుపములేతాని రాఘవేంద్రా ||౨౦|| దు
 ఘలద్యంచినాకష్టములబాపురాఘవేంద్రా | యస్థిముతోనెన్నువేడెగ
 నాస్వామిరాఘవేంద్రా || ౨౧|| రాజయోగమందు రాజువై యున్నాను
 రాఘవేంద్రా | రాజయోగ సుఖరాజమివ్వర తండ్రి రాఘవేంద్రా ||
 ౨౨|| తప్పులెన్నియన దలచకుమా తండ్రిరాఘవేంద్రా | ఒప్పుల
 గుప్పనాతిప్పలుదీర్చవెరాఘవేంద్రా || ౨౩ || ఎన్నివేడిననుయేదిరినీద
 యరాఘవేంద్రా | పన్నతమొదిన భక్తులరక్షించురాఘవేంద్రా |

౨౪॥ రాఘవేంద్రగురురావయ్యమొరవినిరాఘవేంద్రాచంగను చేపట్టి
రక్షించుటకీర్తిరాఘవేంద్రా ॥౨౫॥

౧౩౧—రాగం కేదారశాళ.

పల్లవి.

ఇంతదయగలగురుని యెడబాసియులలొన-

ఎంతమాత్రంబైన యేనొర్వొజాలా ॥

చ ర ణ ము లు.

ఫాలమందున గురుడు భసితరేఖయుదీర్చి - మేల్తైనమంత్రంబుమె
లగునది బలికె - కాలత్రయంబులకుకడభాగమందున్న - చాలశివ
నేత్రమున చెలగుమనిబలికె ॥ఇంత॥ గురుడు తీర్థప్రసాదములిరువుప
రచినను - మరుకేళినహాసారమర్తమెరిగించె - అరుదునాహాత్యోతి
యంతరంగమునందు అరలేనిమోక్షపదమదిదెలిపినాడు ॥ఇంత॥ నడి
నాళముననుండు నాదరూపముపైని - యెడలేనిసుఖవార్ధియెపుడునం
దుంచె - కడురమ్యమైనట్టికై వల్యపదమునను - కడురాఘవేంద్రగు
రుకరుణరక్షించె ॥ఇంతదయగలగురునియెడబాసి ॥

౧౩౨—రాగం ఆనందభైరవి అటతాళం.

పల్లవి.

చిక్కునాదురుపామరులకూ-ధారదక్కునా జ్ఞానశూన్యులకు॥

అను పల్లవి.

చిక్కున అమృతముసిరియున్న నెళవెరిగి -

మక్కువనుగురుపదము మహిమదెలియగ్రోల ॥ చిక్కు॥

చ ర ణ ము లు.

ఆగువర్గములపోవిడచి- నిర్మలానందబయిలుతాతఱచి । మేరుశి
ఖరమునందుమెరసిమెలగుచునుండె - సారమైనసుధధారగ్రోలినసుఖ
ము ॥చిక్కు॥ కాననమ్ముచునరికవలెనూ - మనసుకోనయెందుననిలుపవ
లెనూ । తానుతానై యుండితనుగుణమ్ములుపదలి- పూనికతోపుష్ప
సోనతీర్థముగ్రోల ॥చిక్కు॥ బిందువీతమునందునిలచి- పరమచందరాం
గినిపొందుగలసి । పదియింద్రియమ్ములదిపటుతరంబునువిడచి - పదవి

బ్రహ్మాండపరముజెందినసుఖము ॥ చిక్కు ॥ తఱచిరెండింటిమధ్యమునా-
ధర్మపురవాసునేత్రలింగమునా । మురిశిముష్ణాలలొమ్మాడు నడులు
నుకిలియ-వసనతలసియాత్మవాలలాడినసుఖము ॥ చిక్కు ॥ గురుధర్మ
మరిసిరినిలచీ మదినిగురురాఘవేంద్రులనుదలచి । నీగుపాపలమధ్య
నిటల కాగమనది పరగిరంగమ్మకు పడవినిచ్చినసుఖము॥ చిక్కునా॥

౧౩౩ - రంగం ఎరుకులకాంబోడి శ్రీపుట వాపులాళం

పల్లవి.

ఇందియములారిమీరె-దులకుభాకి గురుమందిరముననిలునకే ।

అను పల్లవి.

పోలనిగమాయింటప్రబలమగు గురుమూర్తిప్రజలొసరించువ్యాళా॥

చరణములు.

బ్రహ్మాండములనెల్ల పేరినేత్రమునందు ప్రబలం నెడిస్వామిని -
నీమముననవరతి నికసింజన్వనముచిత్తతోనచటచననీ । బ్రహ్మాదిసురు
లైన ప్రతిదినముకొనియాడెప్రసన్నప్రసచ్చటసనునచీ స్తిమితముననంబెం
గిత్తెలమునగులమ్మాత్రిశ్చానమొసరించువ్యాళామీని ॥ ఇంద్రి ॥ పూ
ర్వచంద్రునిగాలు ఘోరతోత్తమునినొరుటభూతిపుగ్గమధిరిచీ కా
రణచాక్యకకమన్యమెన్నిగోగుగంధముధరించి । కన్యయుగములయెం
దుకనకకుండలములును సుందరలలికిమునదీ- పరగగులమ్మాత్రిశ్చానమొ
గకరదాక్షిణ్యనమాతెలొసరించువ్యాళామీని ॥ ఇంద్రి ॥ భగవదనుమరశే
టిధాత్రిభరేంద్రునకుధపభిరబరముధరించి- అగనిగంధములమితపరిమ
ళాదులుగూర్చి అలరుదివ్యాగమనకు । నిగహంతపేద్యుడగునీరబా
క్షునకిపుమనీలాదిపతకములును - అగణితరబగురత్తహారములుమెరియ
గహరికినవర్తించువ్యాళామీని ॥ ఇంద్రి ॥ పహాద్యముబోలుగ్రేగురుస్వామికి
నిచిరుగాడెటినడుమునా వివలమగువల్రబులునిల్లెలొఱ్ఱాణములవా
రిజాల్లరిశిరమున । కోమలంబగుకోటిసూక్ష్మలమించినఘనకిరీటము
ధరించి - సామమూర్తికిడీవత్నముల పుంగరమరమ్యముగ నునుచు
వ్యాళామీని ॥ ఇంద్రి ॥ గంగయముసలమధ్యఘనముగ వలికేళి-పుంగపు
నిరణములకు- శృంగారమునమచిసువన్న పుష్పాదులనుచాలగపూజ

జేసి మంగళహారతులు భుజంగభూషణుని కిని అంగాంగములకునిచ్చి-ఇం
గితంబలరుపరిశుద్ధభోగాన్నములవినియోగమిచ్చువ్యాళామీరు॥ ఇంద్రి॥
సకలోపచారములు సాంబళివమ్మూర్తికిని సర్వసంతోషమమరి-అకలంక
మైనగురు తీర్థప్రసాదములు నెలమినాత్మనుగ్రహించి- సకలాత్ముడగురా
ఘవేంద్రపదపద్మములసాష్టాంగమమరజేసి - ప్రకటితముగ నురంగపద
మనుభిమునుపొందిపావనంబలరువ్యాళామీరు॥ ఇంద్రియము॥

౧౩౪—రాగం ఆనందజైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

ఎంతోచిత్రముజేసెనే-నాగురుస్వామి-ఎంతోచోద్యముజేసెనే॥

అను పల్లవి.

ఎంతోచిత్రముజేసెయింతితయనరాని-

అంతరంగమునందు ఆత్మజేషముదెలిపి ॥ ఎంతో॥

చరణములు.

మర్మదేశముదీసెనే-సద్గురుస్వామి-కర్తలిఖితముబాపెనె॥ రమ్మ
ఫాలముననుమ్ముభూలిరేఖ-లిమ్ముమంత్రముచెవులోనమ్మియుండుమని॥ ఎం॥
ఏకాంగినైరమ్మనె-శ్రీగురుస్వామి-జోకతోనియమించెనె॥ అంకించిరెం
టిమధ్యనుశంకలునుదీర్చి-బాంకించిబిందువీరమురంకవేయించి॥ ఎంతో॥
ఆధారమనిలె-నే-మద్గురుస్వామి-భేదములిడిపించెనె- వేదివేదమూ
లకాదిపాదుజేసి - నాదిఆపోజ్యోతినొదిచిత్క-ళదెలిపి॥ ఎంతో॥ మాయ
జేసిరమ్మనె-శ్రీగురునాథు-స్థాయిజేసిలెమ్మనె॥ మాయలోనిమాయమయ
ముజేసినాడు - మాయదీసిగురునాయజేసినాడు ॥ ఎంతో॥ శిరమునస్త
మునుంచెనె-సద్గురుమూర్తి-కరుణచేరక్షించెనె॥ ఆరుదశముల్లపైమేరు
కొలనులోన - చేరదీశగురుసారమిచ్చినాడు॥ ఎంతో॥ హంసనటనదెలిపె
నె-సద్గురుస్వామి-హంసోహమునుజేసెనే॥ హంసలోనిగట్టుహింసలేనిప
రమ - హంసబయలుజేసి - సంశయముడిపినాడు॥ ఎంతో॥ స్థిరమునమ్ము
నెనె - మద్గురుస్వామి-గురుసూత్రమిదియనెనె - హరుడురాఘవేంద్ర
గురుడురంగప్రభు-పరుడుపరమసుఖవరములొసగినాడు॥ ఎంతో॥

౧౩౫—యాలలు.

తలపతల్లితండ్రిని వెఱాతడై వమైననీవె - నిలకడతోనమ్మినానూరా || ఓ
రాఘవేంద్రా || ఉల్లములరసన్నభోవరా ||౧|| పాశబంధములుగోళి-ఆ
శపాశలానుదీసి-నీదాసకోటిలోనునిల్పరా || ఓరాఘవేంద్రా || వాళిగల్ల
పేకుగల్లురా ||౨|| మూటిపైన వెలిగేగురుని-మూటలోన దెలుపువయ్య
సాటిపోటిలాకుగాదురా || ఓరాఘవేంద్రా || పట్టుగానీపదమునమ్మితి ||
౩|| మోహంధ కారముఁ మ్మి - సాహసమునజేరదీశి | సోహరాజుకొలు
వునుంచరా || ఓరాఘవేంద్రా || ఓహూనెపుడుదలచుకొందురా ||౪||
అంటరాని యెరుకపదవి-రెంటిమధ్యవెలుగుచుండె | జంటబాయకనుని
ల్పరా || ఓరాఘవేంద్రా || రెంటిమధ్యమేలుకొందురా ||౫|| ఎందుజూ
చినాంహూను-లందును మోక్షపదము | జెందియుండెఱాపుజూపరా ||
ఓరాఘవేంద్రా || అందముగఅందేయుందురా ||౬|| రేపుమాపు లేకవె
లికె-ఆహార్యోపాపుకోరి | నీదాపు శిరోహేదకుంకిరా || ఓరాఘవేంద్రా ||
ఓపకతోనమ్మి భ్రోవరా ||౭|| దామాలురెంటికిమూల-దారియున్న బిలము
గోన | పేసితక వెలిగేమూలామూ || ఓరాఘవేంద్రా || పారజూచి
నమ్మవుంచవే ||౮|| భ్యాసోపాసూరీశ్వరి - నీతిబాబులక్ష్మణాద్యు | శ్లో
కము మైవెలుగుచుండగా || ఓరాఘవేంద్రా || రీతినాకు దెలుపగదవ
య్య ||౯|| సార్వస్థానగ్నహములోన-ధీసలెవగువరములిచ్చె | రారరాఘ
వేంద్రా || ఓరాఘవేంద్రా || కిరూనుసగిరిక్షీంద్రా యీ ||౧౦||

౧౩౬- -యాలలు.

బాటామంచిపసుగానుంది - మేటిత్రికూటమునందు | కోటిసూ
ర్యకాంతియున్నాదీ || ఓరాఘవేంద్రా || అంటినినందముకంటని ||౧||
అన్న చిన్నకోనలోన-వన్నెకెక్కి-రెంటిమధ్యపున్న వవెన్నెలగాయురా ||
ఓరాఘవేంద్రా || చిన్న బాలుడుదియమాయరా ||౨|| మధ్యదృష్టిమ
హిమగలిగి-వర్జితో సేవగాను | ముద్దుగుమ్మకొలువై యున్నదీ || ఓరా
ఘవేంద్రా || సుద్యలన్ని బలుకుచున్నదీ ||౩|| పశ్చమవీధినబోయి-హొచ్చి
సహస్రారమున | అచ్చపుదృష్టినినిలువగా || ఓరాఘవేంద్రా || మెచ్చు
ప్రణవరవముమ్రోగురా ||౪|| కుండలి పైకెత్తి సేత్ర-దండి తేజమందులిపి

యుండుసోహరాజుగంటిరా||ఓరాఘవేంద్రదా || యండువేడుకతోనుంటి
రా ||౫|| అండపిండబ్రహ్మాండముల-నిండనిండివెలుగుచుండె | యండు
ఆపోజ్యోతిగంటిరా||ఓరాఘవేంద్రదా|| అండజేరిఅచటనుంటిరా || ౬ ||
పంచభూతములనుబట్టి కొంచపుగృహలోనదీసిసంచితముపీడగొట్టెరా||
ఓరాఘవేంద్రదా||పంచామృతమారగించరా||౭|| ముచ్చాలకొలనులోన-
యిమ్మునెకకమలమధ్య | తుమ్మెడరొదలుజేళెరా|| ఓరాఘవేంద్రదా||తమ్మి
తేనెచొక్కులాయరా||౮||వేదాంతసారరూపమై- వెలుగురాఘవేంద్ర
గురుడు-బొందితోకై వల్యమొసగెరా||

—*(తరికొండ వెంగమ్మగురుజెప్పిన కృతులు.)*-

౧౩౭—ద్విపదార్థములు.

శ్రీకరంబై నట్టి శ్రీగురుకరుణచేకొని కర్మసంచితమనుభవించి |
సాకారగుణముల సన్నతజేసి || ఆకాశాతీతుడందురే - ఆనందమవ్వా||
లోకానతేయుచుందురే - జోకతోచూపుమనసు యేకముజేసిలోని -
వాకిలిదీసి సత్యలోకానుజూచిచిత్క-ళాకాశాతీతుడందురే ఆనందమ
వ్వా-లోకాన జేయుచుందురే||... ..

అంజలులై రియ్యాయజ్ఞానమనెడి - పెంజీకటినిజక్కి-పెనుగుచు
తుదను - కంజాక్షుడగుగురుని - కరుణోదయమున || కంజదళాక్షుడం
దురే - ఆరెంటిలోన - కంజములానుజూచిరే - రంజిల్లుచునుపాపపుం
జములోను వెడలిచి - రంజీవులవలెనేని-రంజనులై నముద్దు || కంజద
ళాక్షుడందురే - ఆరెంటిలోను - కంజములానుజూచిరే || ౨||

ఆదినిత్రివిధప్రసాదమొనరించి | భేదవాదంబులభేదించి తత్త్వి
వేదాంతనిష్ఠచె వెలసిన బ్రహ్మ || నాదవినోదమందిరే - సంతతముల
నాదిబోధనుజెందిరే - మోదమలరహంసపాదుతెలసికొండ - మీది
త్రోవలో అంతర్ - వేదిలోపలవేణు - నాదవినోదమందిరే- సంతత
ముల - నాదిబోధనుజెందిరే|| ... .. ౩||

కర్మమార్గంబునకడగానలేక|కర్మపరిత్యాగకారణయోగ|మర్మ
జ్ఞులై చిత్తమూఢిచేపూర్వ || కర్మమూలముగందురే - విజ్ఞానమార్గని-
ష్కర్మభావమునజెందిరే - కర్మాకర్మములరెంటిమర్మమెరిగిజీవ- కర్మ

మింతాయనని - నిర్మలమైనదేహి || కర్మమూలముగందురే - విజ్ఞాన
మూర్తిని - మూర్తిభావమునజెందిరే || ... .. ౪||

కామాదిగుణములకలిగి సంసార, పామరంబులచిక్కు - పడనియక
చిత్త || మేమియుకోరక మేలైనకోన || నీమలజూచుచుందురే - నిత్య
నిత్య - రామూనిసేవజేతురే - నీమములొచండమామదేశముయేలు -
ధానిమచుచుమోక్ష - కాములుండేటికోన || నీమలజూచుచుందురే -
సత్యనిత్య - రామూనిసేవజేతురే || ... .. ౫||

ఎన్నిజన్మంబులవందిచూచినాను | తన్నుతాడెలియని తాత్ప
ర్యముగను | తిన్నగనాసాగ్రగృప్తచేపండు || వెన్నెలజూచుచుందురే -
చిన్నిరిముద్దు - కన్నెల కాపాడుచుందురే - ఉన్నతమైన పంచనన్నచిలు
కలగాడ - దన్నిసాయ్యేటిజాడలన్ని - శోధించిపండు - వెన్నెలజూచుచుం
దురే - చిన్నిరిముద్దు - కన్నెల కాపాడుచుందురే || ... .. ౬||

సావధానముగనుసదసద్వివేక సేవవిచారంబు చేయుచుఁగియ |
కేవల కుంభకక్రీడనలుపుచును || జీవునితావుజేరిరే - విశ్వాత్మానాది -
దేవునిమాయతెలసిరే - భావాభావముల గెంటిభావమెరిగిన - భావ
మింతాయనని - పావనమైనపరమ || జీవునితావుజేరిరే - విశ్వాత్మానా
ది - దేవునిమాయతెలసిరే || ... .. ౭||

కపటమార్గంబున కడగానలేక అపరోక్ష రహస్యర్థలనుభవమున
కు | ముషపముతొతరికొండ నేప్పునజేరి || తపముసాధించబాద్యేరే -
ఓంకారగురుని - కృపగల్గి నిపుణులయ్యేరే - విపరీతమైనవిషయచప
లములణచిమంచి - ఉపమాతెలసిజన్మ - సఫలమయ్యేటిశాంతి || తప
ముసాధించబాద్యేరే - ఓంకారగురుని - కృపగల్గి నిపుణులయ్యేరే || ౮

౧౩౮—కందార్థపదవులు.

సిరిమించునట్టి గురుపద | సరిసిజముగభక్తినిలిపిసాధనచు సనిబ్బ
రుడై | సజ్జనసంగతిగని | పరమనిసద్భక్తినున్న * వారే బ్రాహ్మణులూ
ఎవరైనగాని వారే బ్రాహ్మణులూ * అరయప్రకృతివికృతులనుబాసి
పేర్చి | పరమార్థమని యాశపడకనిలచినట్టి వారే బ్రాహ్మణులు * ఆ
త్ముగన్న వారే బ్రాహ్మణులు || ... .. ౧||

బిందువునాత్మనురెంటినిపొందుగగగనంబునంబుపొసగగనూ
 ర్చనందమున । బొందిసతతము । వందనులగులోకిమలకు వారేబ్రా
 హ్మణులూ * బ్రహ్మమునున్న వారేబ్రాహ్మణులు * సంఘములుడిగారా
 విందములారిటి । క్రందుపరచి యాపైకేవలాత్మగన్న । వారేబ్రాహ్మ
 ణులూ * ఆత్మనుగన్న వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౨॥

పిండాండముబ్రహ్మాండము । రెండునుఖండిం పగలుకేయుచునొ
 కట్టె । నిండుశివయోగపనుడై । పండితసద్బ్రాహ్మణనివలురుజేదము
 లూ * ఆత్మనుగన్న వారే బ్రాహ్మణులూ * గంభీరగురితచండ
 భాస్కరకోటి । నిండుతేజమునందునిలచి తన్మయమందు * వా
 హ్మణులు * బ్రహ్మమునున్న వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౩॥

పంచాక్షరందుశివుని । పంచమహాభూతిమలనుపరివేషించక ॥
 పంచాసనములు యేర్పడ । నంచనములు శోకచేయు వారేబ్రాహ్మణు
 లు * ఆత్మనుగన్న వారే బ్రాహ్మణులూ * పంచశోకములువృంచిమో
 దమునవ । చిందకిను భూతివశముబెందినట్టి । వారేబ్రాహ్మణులూ * యె
 వరైనగాని । వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౪॥

ద్వారములుతొమ్మిదిటిని । నేనుపుతొమ్మాసిన్, నిక్కలఘుమలైభీష
 లు । సరిపద్వివేకాచార్యులు । యెవరైనగాని । వారేబ్రాహ్మణులూ *
 బ్రహ్మమునున్న * వారేబ్రాహ్మణులూ * ఆరూపితరికొండకీగుపగ
 ములు । నేనుపుతొచాలసీమగల్గినట్టి । వారేబ్రాహ్మణులూ * ఆత్మను
 గన్న వారేబ్రాహ్మణులూ ॥ ... ౫॥

౧౩౯—రాగం కాపి - ఆదితాళం.

పల్లవి.

సోహమనరాసంతతము - హంసోహమనరాసంతతము ॥

అను పల్లవి.

సోహం సోహంసోహంసోహమనరాసంతతము ॥

చరణములు.

మానకషడ్వర్ణములుఖండించీమాయలోమాయగనరాసంతతము॥

సోహ ॥ అరియగభూమశోక్తింగిరమునను । ఘుమ్మనినాదులోనాను

సంసంతతము || సోహ || ఈషణత్రయదూషణములకు | మదిరోపప
డకు | సంతతము || సోహ || అలరగసుఖమ్నాంతపుమధ్యమున | బిందులో
బిందుగనరా సంతతము || సోహ || అంబరపీఠనిజాచుచుజూచుచు | ని
రాంబమెకసరిసంతతము || సోహ || ఆదిత్యానలచంద్రుల శామృతి | వార్ధి
నిమా యదిమాయమనరాసంతతము || సోహ || కలగనిమేల్కనిలోనిదా
నిగా | వెలుగులో వెలుగుగనరా సంతతము || సోహ || అరియగ్రీతరి
కోకనృసింహులై శంకరచార్యుల నరాసంతతము || సోహ మనరాసం
తతము || సోహ ||

గళం—రాగం ఆశంబురైరివి అటతాళం.

పల్లవి.

కలగనిమేల్కనిలోనిదాని - సగ్గురుదేవ - కలగంటికలగంటిని ||

అనుపల్లవి.

కలగంటినిలోని సరిగంటిచూపున -

కనుకలగంటినిలోని సగ్గురుదేవ || కల ||

పదములు.

ముఖపక్షాదీని - బంగారుమేడ-మకరలోరమెగంటిని-
అదిలంకమెగంటిని - సగ్గురుదేవ || కల ||
అనుదీక్షలమీదను - బుట్టిచేము - ఆడుచుండగంటిని-కారుమేఘ
ములుగునన్ను - సగ్గురుదేవ || కల ||
సముగంటిని - అట్టిగంటిని - నాదమెగంటిని - విష్ణుదాయబొచ్చియా
నందవాగ్ధిలో - రిజములుగంటిని - సగ్గురుదేవ || కల || పండువెన్నెలపైట
సూ - పూలబ తిచెందు ముగంటిని - దండికోటిరిగిగొడిమీదనే
క్కిపండుమెగంటిని - సగ్గురుదేవ || కల || అకులేనితీగపై - ఇరువైయ్య
యిదు - శాఖలుగంటిని - మేకకాకిగొడు యేకమై పరతిత్వ లోక
మేలగంటిని - సగ్గురుదేవ || కల || సేదనాదములేకనూ - బ్రహ్మానంద-బో
ధగలిగియుంటిని - ఆదిమూలాధార మానందవాగ్ధిలో - నాదమెగంటిని
చుంటిని - సగ్గురుదేవ || కల || అంగనమణులందరూ - గుమిగూడి - మం

గళారతులివ్వగ - గంగసహోదరుడైయేలునట్టిశ్రీ - రంగధామునిగంటిసేనస్థుడుచేవ || కలగంకికలగంటినీ ||

౧౪౧-గురుశిష్యసంవాదంబగుయాలలు.

శ్రీమానిసీమణినిన్నెంతో-ప్రేమమీరగనుగూడే - నీమముమాగురుడుదెలిపెనే || ఓముక్తికాంత || నేనునిన్నుకూడియుండెనే || ౧ || శ్రీమహితమైనపరమశివయోగాభ్యాసముననీవే - నీమమునజేసివాప్రాయీ || ఓయోగిచంద్ర || నీనిజమెల్లదెల్పువోయీ || ౨ || ఆరుగురిపొందుమిడిచీ ఆరుకాణామూలేగడచీ - ఆరుగురిలోనేకలశీతి || ఓముక్తికాంత || ఆరుగురికివరముదెలిపితి || ౩ || తెలిసినవాడవైత్రేసిచేహము - యుండెమహిమ - సలితముగానాకుజెప్పరా || ఓయోగిచంద్ర || సమృద్ధుగనిన్నుపొందేనా || ౪ || అంచలంచలాపద్మము లారున్నావివాటికవలా - మంచిలేనెకొలనుయున్నాచి || ఓముక్తికాంత || పొంచిపవనుకొలనుగన్నచే || ౫ || మిన్నులైదువాటిపంపు - వెన్నెలజూడగనందు - కిన్నెరరవమదేమిరా || ఓయోగిచంద్ర || కిససిదాసిలోనేముండురా || ౬ || ఓహూదినమాకిన్నెరాలొంకారస్వరూపమైన - సోహమనెభావమున్నచే || ఓముక్తికాంత || సాలసిపవనుడందెయున్నాచూ || ౭ || ఈవిధానవుండే - పవనుయరుగడలనడచిలసె - తావులిధానించిజెప్పరా || ఓయోగిచంద్ర || తప్పకందకనేమెప్పరా || ౮ || పుండరికపమునకెగువ - కొండదారినుండెనీలా - మండలమధ్యమునగలసునే || ఓముక్తికాంత || మానసమచ్చటబాలసునే || ౯ || ముదముమీరగనుపెద్ద - నదులు గెండుకలసివచ్చి - కుదురుగకూడెచోటదీరా || ఓయోగిచంద్ర || గురుతునిధానించిజెప్పరా || ౧౦ || తన్నయమునగంగయమున - తారకమండలముదాటి - చిన్నయపాత్రలోనిండునే || ఓముక్తికాంత || శిముషదానినకుమనుండునే || ౧౧ || బ్రహ్మనందబిందునందే - పద్మములొనిండియుండె - బ్రహ్మమెకారణమైవెలుగురా || ఓయోగిచంద్ర || బ్రహ్మజ్ఞానివైతెదెల్పరా || ౧౨ || బ్రహ్మనందబిందునర్వ - ప్రపంచకారణమగుచు - బ్రహ్మరంద్రమున వెలుగునే || ఓముక్తికాంత || బ్రహ్మమెసాక్షిగ వెలుగునే || ౧౩ || మంచిదైతెయింకమొక్కమర్మమునేనడిగేగాని - పంచభారనగయేమిరా || ఓయోగి

చంద్ర || పట్టుగాని వాదిదెల్పరా || ౧౦ || పంచభూతములనుతనలో-
గాంచి అయిదునుకటిజేసి - మంచిజవుడవుతరించితే || ఓముక్తికాంత
పంచధారననగప్రఖ్యాతే || ౧౧ || సంసారశక్తినివిడచి సకలశత్రువులగడ-
చి - హంసరూపుయెందుజేరురా || ఓయోగిచంద్ర || ఆరహస్యమిపు
డెదెల్పరా || ౧౨ || మూడుమూడుమూడుదాటి - మూడొమేడజేరిఆ-
త్మ - కూడిఆనందింపుచుండునే || ఓముక్తికాంత || కుదిరినరహస్య
మింపనే || ౧౩ || భావసహితముగనన్ని - భావములొదెలసినావు- భావ
రహితమేదొదెల్పరా || ఓయోగిచంద్ర || భావభావములొగల్పరా || ౧౪ ||
పొంగుగాను మేరుశిఖరమంది ఆవాలగలయజూచి - అందుభావ తీత
మైననే || ఓముక్తికాంత || అంతటనేనిండియున్నానే || ౧౫ || ధీరనీవుత-
రికొండనారాయణగురుడవైతే - రారనేనునీకుమ్రొక్కేనూ || ఓయో-
గిచంద్ర || రమణమీరనీకుదక్కేనూ || ౧౬ ||

వేంగమ్మగారు దిగుడుభావి త్రొవ్వించు సమయంబున

జలముపడకుంటెంగంగను మొరజేసినకృతి.

౧౪౨—రాగం మోహన త్రిపుటచాపుతాళం.

పల్లవి.

ఓతల్లిగంగభవానీ-రావె -

అను పల్లవి.

ఖ్యాతిగయిచటికికపటముమాని||ఓతల్లి||

చరణములు.

హరిపాదమునబుట్టినావు - పురహరునిజటాజూటముననిలచినా-
వు | పరమపవిత్రవైనావూ- మాపాలిటవెలసిపూజలుగైకొన్నావు|| ఓ-
తల్లి || హరికర్పితముగ శ్రీతులసి - వనమడలనార్చుతొనిన్నుగావింపవె-
లసి | తరుణిదిపెంచినమెరిసి - వున్ననరలేకరావెశేషాద్రితొవెలసీ||ఓ-
తల్లి || వాశిగనినుచాలనమ్మి- చిన్నవాండ్రకాదరువుగవున్నసొమ్మమ్మి |
చేశితినిను పనినమ్మి-చేయనిరవుగయిచటికిబిరబిరరమ్మి||ఓతల్లి|| తరికొం-
డనరసింహుడైనా - చాలగిరివాసనేవేళకీర్తింపుజ్ఞానకరుణనాపైనుం-
చుశాస- మమ్మకడతేర్చెభారముకల్గినదాన||ఓతల్లి||

—*(దత్తాత్రేయులవారు జెప్పినకృతులు)*—

౧౪౩—రాగం శేషారణ్య.

పల్లవి.

ఇంతదయగలగురునిపడబాసియులలోన-యంతైనతాళగలనాలలనా ।

అను పల్లవి.

చిత్రాననమునుంచి నొనటివ్రాతయుడుడచి భసితము

గభసితరేఖయుదీర్చనెచెలియా ॥

చరణములు.

ముదమునను శిరనుపైకదసిహస్తమునునచి - ఇదిగొసాయు
జ్యమనెనెచెలియా । గురుడనుచుతావచ్చిసరిమోహమునచెవులొ - గు
సగునమని చెలిపెనెచెలియా ॥ఇంత॥ తరుచైనవిషయేంద్రియములన్ని
కడకదచి - తారకముగురిజూపెనెచెలియా । అంతరంగమునందుఆ
నందభరితుడై - ఆత్మశేషము చెలిపెనేచెలియా ॥ఇంత॥ అనుదినము
మనముననునెరిగొని పెనుగొని - అతివరమ్మనిపిలచెనేచెలియా । కన
రానినుజ్యోతికమలమునకళచెలిపి - కనిపెనగియుండుమనెనెచెలియా
ఇంత ॥ ప్రాయంబురూపంబుపైనిండ అలుదుకొని - పాపములుతెగ
టార్చనెచెలియా । మాయమీదికి దండుమహిమతోతావచ్చి - మం
త్రానవిడిపించెనేచెలియా॥ఇంత॥ పట్టరానటువంటిపంజరంబునుదెచ్చి-
పట్టిముడివిడిపించెనేచెలియా । గుట్టులొఅతిరహస్య గోప్యమంతయుదె
లిపి-గుణముగలిగుండుమనెనెచెలియా ॥ఇంత॥ రెండుకొండలనడుమనిం
డుప్రణవరవము-మెండుకొనిమ్రోగించెనేచెలియా । వండిబిలములొజొ
చ్చిగుండ్రుపై నెక్కి - ఉండమని ఊర్ధ్వవీధిన నిలిపెనెచెలియా॥ఇంత॥
సంతతముశివగణాధీశ్వరులతోపాండు - సాకేతపురమందుచెలియా॥పం
తమునదత్తగురువంశబ్రహ్మాండ్రునకుపట్టిదాసీనై తినెచెలియా ॥ఇంత॥

—*(శివగంగువారికీర్తనలు)*—

౧౪౪—రాగం శాదశామత్రయ అటతాళం.

పల్లవి.

వినశెప్పరయ్యా - తత్వార్థము - వినశెప్పరయ్యా ।

అ ను ప ల్ల వి.

వినశేష్వరయ్యమీరనుకూలముగనర్ప -
మునుబ్రహ్మమనెటిసజ్జనభావమెల్లమా ॥కిన॥
చ ర న ము లు.

అరివర్గములను పోదరిమినిజానంద - పరిపూర్ణులై తాముపద
విశేందినరీతు ॥లిన॥ పుట్టుమొదలుజాడబట్టిలోపలిమాయ - బట్టబయి
లుజేసినట్టి భేచరిమాగ ॥ మిన॥ మండలములదాటెఱుండనమాధిప-
పండువెన్నెలలోననిండియుండినభావ ॥ మిన॥ నిదురలోపలిదృష్టిచెద
రకజేవుని తుదమొదలెరిగి - తత్పదమైనవిధమెల్ల ॥విన॥ రంగుమీరిన
శివగంగలోపలను చెలంగుచుండెటిగురులింగనిమహిమమా ॥కినజపు॥

౧౪౫—రాగం కాంభోజి ఆదితాళం.

ప ల్ల వి.

బ్రహ్మపువడేశమైతినమ్మ - నిర్గుణపర-బ్రహ్మపువడేశమైతినమ్మ॥

అ ను ప ల్ల వి.

బ్రహ్మనందముతో బ్రహ్మార్పణంబుజవ -
బ్రహ్మైక్యమునసోహంబ్రహ్మమనెటిపర ॥బ్రహ్మ॥

చ ర న ము లు.

మూడుకాలలగూడునమ్మ - జోడుగమూడు - ఆరుచక్రాలమే
డలమ్మ - మూడునదులపాలిచేడలతోనుగూడి-ఆడుచునున్నపిన్ననాడు
ఆత్మానుపర॥బ్రహ్మ॥ అన్నిటవెలుగుచుండునమ్మ-అక్షరాతీతమన్నివిధము
లాయనమ్మ - భిన్నాభిన్నముగప్రసన్నమయ్యేటిజ్యోతికన్నులుదెరచిపం
డువెన్నెలలోనపర ॥ బ్రహ్మ ॥ భేదాభేదములేదోయమ్మ - సోధించిచూ
డ - నాదాతీతమున్నదమ్మ - మోదముతోడ తత్వనాదులకెల్ల మా
య - పాదుజేసినప్రకృతి ఆదిఅనాదిపర॥బ్రహ్మ॥రంగైనమునుల సంగ
మమ్మ - పొంగుచుశివ - గంగలోహానిసంగమమ్మ-శృంగారముగ ప్రా
ణలింగఁగఁకారగురుని చెంగటజేరి అంతరంగమందునపర ॥బ్రహ్మపువ॥

వశంతులవారి కీర్తనలు.

౧౪౬—రాగం కల్యాణి త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

మానపుష్పరసామృతమూ -

అనుపల్లవి.

భ్యాసులకు నెల్లజీవనము భగవద్దాసులకు - ఐహోల్లాసమూ॥

చరణములు.

వస్తుసాక్షాత్కారణమూ - దివ్యవస్తువన్న విశేషణము - వస్తులొ
పాలివస్తునికరము - ప్రశస్తమైపరః స్తుతేనాది మాస ॥ కారణతీతి
మైయ్యున్నదీ - విశ్వధారాణామగుమూలమైయున్నది - మీరినిగిమా
చారులకునధి - కారులకు మనోహరమైనది॥మాస॥ ఘండరికాక్షునిక
రువైనదీ - అతనిఅండనెడబాయకున్నదీ - అండపిండప్రహ్లాండ్కోలుల
నిండనిండియఖండమైనది ॥మాస॥ అన్నిరూపములై యున్నదీ - బుధు
లెన్న అన్నిటబరిగినదీ - కన్నవిన్నట్టిసునులకు పదహారువన్నెలై బరిగి
యున్నదీ ॥ మాస ॥ అంతరాత్మమైయ్యున్నదీ - లక్ష్మణాచార్యగు
డానందించినది - అంతరంగమునందు కాద్రు - సంతగురుడుప్రస
దించినది ॥ మాసపుష్ప ॥

౧౪౭—మేళకొలుపు.

తేనెగొనలేయవ్వలూ - తేనెగొనలేయక్కలూ - మానిత
పలకూడి పెట్టినమధురమగు తేనే ॥ అవ్వ - తేనెనరే ॥ జుంటితేనెయ
జురుకుతేనెయు ఎంతతెలిసినసంలకష్టము - జుంటియూగలుఅంటి
ట్టినజాజులగుతేనే - సూటయెసేపిడికోటియూగలుకూటములలోకూ
పెట్టిన - పూటపూటకునొగుచుంటిపుడకయూతేనే ॥ అవ్వతేనే
నరే ॥ పెండుకోండలనట్టినడుమనుగండితలలోపడుతేనెయు - నిండుగ
ముసనిచ్చనెక్కుకెక్కుదీసినదీ - దండితత్వములలుపునిలిపియుధరహ
యూతేనెగ్రోలిన - సంతతిలభగవంతుమెచ్చునుభాగ్యమగుతేనే ॥ అవ
తేనెగొనలే ॥ పెరియుపెరియటిపుడయవగులను - పెరియకొండల నె
నడుమను - గరిమయూగలుతిలసేపెట్టిన ఘనములగుతేనే - అరసిం

తేనెభవించిన ఆత్మలను పరమాత్మ మెచ్చును - శరమగరిడిలోజొచ్చి
మాకరే సారమగుతేనే || అమ్మాతేనెగొనరే || చింతమానితొరటలో
పలకెంతవెంటల ఈగలున్నవి - ఎంతకాలమునుంచిపెట్టనుయెక్కువగు
తేనే - అంతరంగమునందుకాద్రవసంతిగురుపరుడాదివేల్పుగు - చెంత
యన్నచేతనాడులజీవనముతేనే || అమ్మాతేనెగొనరే ||

—*(చెన్నరాయలవారికి ర్తనలు)*—

౧౪౮—రాగం ఆనందచైతన్య అటలాళం.

పల్లవి.

చెడుగుకుయెంతబోధించిన - తననడువకవిడుచునయమున ||

అనుపల్లవి.

కడవెడుపాలలోకడిగినబొగ్గుకు - విడుచునమలినమునిడుగుండుగాని ||చ||

చరితములు.

రసములతో యెంతకలసినా - కరివికినుమండ్రినరుచిగెలినా
రసికుచిచరితమురసికుచెరుగుగాని | కనురుగుండెమనుజుపానమేవగు
ను || చెడు || శోభిధనముయన్నయెంచుకా - శోభామాలసిజములేగు
దుకు - పూటపూటముమ్మాటికి యీవెనిగాటయోచగవుగాటవెం
బుగాక || చెడు || గుడుకుండకు సీగునిలుచునా - ప్పూటపూటకారా
నిలుచునా | పెటలుపైదిరజుంటియూగంజేసె - నాటినాటికించియి
టబుచ్చినరీతి || చెడు || కుంతునపనులుచెట్లంగురా గుటకుంటనన్న
మన్నకుందురా | పంటవిషము కల్లపాము కల్లకుపాలంటతోశినిమునుపు
టంటలవిడచున || చెడు || పుల్లికోపుకుశాపబుట్టినా - గుండపియెలుకలపొం
చిబట్టినాపుల్లసముగజనులెల్లపుల్లస్సెల్లములోనాటపల్లచెన్నరాయ||

౧౪౯—రాగం నాదనామక్రియ అటలాళం.

పల్లవి.

తగచెల్వరయ్యా - పెద్దలుమీరు | తగచెల్వరయ్యా

అనుపల్లవి.

తగచెల్వరయ్యమీరగణితమైనట్టినిగమాంతవేద్యము

నిండియుండినచోటు ||తగ||

చ ర ణ ము లు.

నిటలమధ్యమునదుర్గతమైనమాయమి - క్కటమైతోచినదే
 మొవటబీజమాత్రమై ||తగ|| గిరిమీదనొకచింతతరువుకొమ్మనుజుచివి
 రులుబూచినదే మొనింతలాయమాకు ||తగ|| డెల్ల టిడియడములమించు
 సడిమినూదినదేవ గురియున్నచోటు శ్రీగురులైనవారు||తగ|| పురము
 లకెల్ల గోపురమైననైకుంత - పురమేదోశ్రీలక్ష్మీపుండ్రదేవమాకు||తగ||స
 దులుగూడినచోటుకుదురైనవరదివ్య సదనమధ్యమునందు మిథునతా
 రకమేదో ||తగ|| పన్నుగవెలిలోనపరిపూర్ణమైనట్టి - చిన్నకొమ్మరశ్రీ
 చెన్నుడున్నట్లు ||తగ||

౧౫౦-రాగము ముఖారి ఏకతాళము.

పల్లవి.

అనుభవమునజూడుడి - బ్రహ్మవస్తు - ఘనములెలియరానిది ।

అనుపల్లవి.

అనుశయముగురుసాదవనజాతములెనమ్మి -

తనుతానుగనుగొనితన్నయయుక్తన ||అనుభవ||

చ ర ణ ము లు.

అనెనంతెఅనరానిది-చెవులకునిండ-వినెనంతెవిసరానిదీ । కనె
 నంతెకనరాదుమనసుకొనితెను - దినమణిమధ్యసందీప్యమై య్యున్నా
 ది ||అను|| చెప్పిచూపరానిదీ-గొధించితె-గొప్పకురుచగానిదీ । ఇప్పుడ
 వృషభనకయేర్పాటులేకుండ- గొప్పగుగరాకుండనూత్నమైయున్నాది||అ
 ను||క్రియలకుచిక్కనిది- కించిత్రయినఇలన్యాయముగానిది|భయభక్తి
 తాత్పర్యభావములకువేరై - బయలులోనెబయలుబ్రహ్మమైయున్నా
 ది ||అను|| అతిసూక్ష్మమైయున్నదీ-సృష్టిసర్వగతపూర్ణమైయున్నదీ|
 మతమూలజెండకప్రతమూలకుంగక-సతతముశ్రీరంగ పతితానై య్యు
 న్నాది ||అనుభవమున||

—*(కుళ్లూరువారికీర్తనలు)*—

౧౫౧-రాగం ఆసందజైరవి ఆటతాళం.

పల్లవి.

• క్కడున్న శివరాత్రి-వకాంతపరులకు-వడనున్న శివరాత్రి ।

అనుపల్లవి.

ఎక్కడున్న శివరాత్రివేదఘోషంబైన ప్రణావం -

అదితొలసగొవిన్న అంతరంగపరులకు ॥ఎక్క॥

చ ర న ము లు.

కంటిమింటిగెంటినడుమనంబగులసిమెలసితనలో । జంటబాయ
నికర్తములుయికనంబకుండజేయువారికి ॥ఎక్క॥ అంబరమధ్యమునందు
సంభ్రములుజూచిని । రంబముననిజసన్తార్థముకనుగొన్నవారికి ॥ఎక్క॥
చూడ మృశివరాత్రిసంపుతోననలోతెరిచి । పోడిమిగుళ్లురిశివబ్రహ్మ
ముకనుగొన్నవారికి ॥ఎక్క॥

—*(కృష్ణావహూతశిష్యుడు గోనంగిపెన్నిన నీర్తన)*—

౧౫౨—రాగం సారాస్వతి ముగ్ధావతాళము

పల్లవి

తాలెల్లెల్లెల్లెల్లె - పదితాలెల్లెల్లెల్లె

అనుపల్లవి.

తాలెల్లెయనిదశతాళగతులలో - కోల్లెయనకొమ్ముఘోషించగ ।

మేలల్లనాకత్తిమెరుపు మొసలమీద హల్లెల్లెయని పండులాడితిరాలింగ ॥

చ ర న ము లు

అతాళవిధినితర్కించు ఘోష చేకొనిగురుకిరణచేజాలరా ।
కొబ్రహ్మమానివెలుగందుచూపుల - రాకపోక చెండినూడితిరాలింగ ॥తా॥
కామాదిదుర్గుణస్తామములనియేటికా మేరవేటల వెగనరికి । తామసమ
నెదున్నతలదృంచిమిక్కిలి - నేడుకతోచిందు లాడితిరాలింగ ॥తాలె॥
చూస్తీరతేజమువేస్తీరకేకాటుచిస్తుకొమ్ముకత్తిముస్తీబుతో । దస్తుతపు
కుండదరువునసాట్యము - అస్థినపురములోడితిరాలింగ ॥తాలె॥ బడ
లుకొమ్ముచేసివనరసుఘమ్నము - నడినాళముకొమ్మునాదమురా । యె
డమకుదులవంకయగనూదుదిగనూదు - నడిపించుయికొమ్ము నాదా
మురాలింగ ॥తాలె॥ ఈకొమ్ముఘోషముఇందరిప్రాణముఈకొమ్ముఘో
షముయీశుడురా । ఈకొమ్ముఘోషముయించుకలెలసీతె - శ్రీకంఠ

డితడటసిద్ధమురాలింగ ||తాలె|| వంటనిఆరిటికుంటెనమూటిని గెంటించి
కుమ్మరనాకొమ్ము|రెంటిలొరెంటిటినిఅంటజూచినవాని-బంటుకుబంటుకు
బంటానురాలింగ ||తాలె|| లోకాలుమునిగేమిలేకుండినప్పుడు - ఆకుపై
కృష్ణావధూతాడుతా | ఏకమైకొమ్ముతోలోకాలుగల్పించి ఆకొమ్ముతో
చిందులాశవలెరలింగ ||తాలె||

—*(నాసరమహమ్మదుశిష్యులుజెప్పిన కీర్తనలు)*—

౧౫౩—రాగం కల్యాణి త్రిపుటతాళం

పల్లవి.

ఒకరిజోలికిబోనెల్లాము - మం ।

అనుపల్లవి.

మొకరన్నరనిచింతనెల్లాము||

చరణములు.

మట్టుమీరితిరిగిమతదూషణముజేసి మాటలాడబోనెల్లాము -
నెట్టానగురుపూజనీతి మార్గముదప్పినిందెలుశాయబోనెల్లాము । కట్టిడి
తనమునక్రమముదప్పికూరకసువులు యెన్నబోనెల్లాము- ఇట్టిమాయ
తిపతియంబెరుమానారుపట్టి తిరువడిఘట్ పతనజేసినజాల్ ||ఒకరి|| దా
నధర్మములేక ధరణికర్మాదులదోషములార్జింపనెల్లాము - దీనత్వమున
పొట్టకొరకు తిరిగిబొంకి । దినములుగడువబానెల్లాము - దీనరక్షకుహ
రిదినముదలుపనట్టి దినమొక్కదినమైననెల్లాము-మానకయంబెరుమా
నారుదిక్కని । మానకమతియెందుమరువకుండినజాల్ ||ఒకరి|| వేపచీ
రెలుమొలవీపూనగూర్చుకయెల్లునుగొల్వబోనొల్లాము - కపటవేషము
నకలవెరినువ్వాలకప్పుగంతులువెయ్యనెల్లాము । ఒప్పైనగురుకులవల
సినంతయుచాల - ఒండ్లపసుపుబుయ్యనెల్లాము । తప్పుకమాతిరుమం
త్రములోరుచిచప్పరించి చవిచూడగలిగినజాల్ ||ఒకరి|| అంగములో
ప్రాణలింగాముదెలియక అంగాలుసేయబోనెల్లాము - శృంగారముగ
మేనమెరుగులుబెట్టుక । సంగతితిరుగబోనొల్లాము -భంగముగఆలుబి
డ్డలవిడనాడిబెంగారులై తిరుగనెల్లాము || రంగుగానుశ్రీరామానుజార్యు
లరంగరంగశ్రీరంగడన్నజాల్ ||ఒకరి|| ఒడలభూతిబూసిపల్లజడలుదా

ల్పివ రాంకరించబోనెల్లాము - నీళ్లుమునిగిమునిగినొట్లుగట్టుకోనిరా
 ట్లెవెన కబోనెల్లాము - అల్లారుగమాహరిదాసులగూడిఅల్లారుమున్న
 గతిడుచుండినజాల్ || ఒకరి || పరతత్వభావముపలుకనేరనిమూఢపామా
 రులై - పుగనెల్లాము - పరతత్వవిషయముబట్టిలోకములొ | పరిశ్రీల
 కునొ మెల్లాము - పరమపుణ్యడుమహమ్మదురామానుజపరవీరబ్రహ్మ
 మైపలకుచుండినజాల్ || ఒకరిబోలికి ||

—* పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారిశిష్యులు గోసంగిగారికీర్తనలు)*—

౧౫౪—రాగం సారాఘ్రిము చాపుతాళం.

పల్లవి.

తాలెల్లెల్లెల్లెల్లా - శివతాలెల్లెల్లెల్లెల్లా |

అను పల్లవి.

తాలెల్లెల్లెల్లా తాలెల్లెల్లెల్లా తేరకాడురదేముడురా -

వగమీరవచ్చేటివాడవీరయోగి-పగవైచలపాలిమండడురాలింగ || తాల ||

చరణములు.

కోమ్మనబుట్టెఁఘుమ్మననాదముకుమరాయము కోమ్మగుంపులా
 కు | ఎచ్చుమలొడులకుయినివాయయాకోమ్మ అక్షయమన్నది యీ
 కోమ్మరాలింగ || తాలె || నాసాగ్రపీఠిననటియింతునాక శ్రీనాలూగుయు
 గలదినామమరా | నామముయొక్క త్రిప్రళయమనమలాప - అనుం
 దునివభక్తిలాకులింగ || తాలె || పంటనిలదికకుం శుభమునాని గంటించి
 పొడిచారనాకోమ్మ | పంటనికంటికిఅటవీనవానిబంటు కుబంటుకుబం
 టనురాలింగ || తాలె || మదములుఅగణనముకోదువలేకుండముమమితేత
 వాటిముంచుదుగ | కోమలనాటిసర్వకోమ్మనకట్టి - హృదయన నా
 గుడుడుపుష్పాంగరాలింగ || తాలె || శ్రీకృష్ణభావసచేసి శ్రీకృష్ణ తిగాచిందు
 పెక్కుమతములన్ని వక్కటిగ | ఇలలోసనివ్వడోహీనజాతికుక్క-పదము
 తన్నెననిపలికెగదలింగ || తాలె || అరుమతములకులంగుశ్రమైనాదిపంకజ
 నాభునిబంట్లమయా | చేకోన్న యొక శ్రీ చేతనాసులకు-పంకరించిన
 వానితయవద్యంచను || తాలె || ఆగమారెముదిహనుగుంతు శుక్లము

అరుంధతికులముమాయమ్మనుమి । పారమార్థికప్రజ్ఞురిల్లుకుంట - వీ
రగురుడిచ్చిందియికొమ్మురాలింగ ॥ తాలెల్లెల్లెల్లా ॥

౧౫౫—రాగం నాదనామక్రమ త్రిపుటతాళం.

పల్లవి.

హరినామస్తరణజేయకుంటె ఆవలగతియేమి

చరణములు.

అన్నదమ్ములెడబాయకమునుపే - ఆలునిష్ఠూరములాడకమును
పె । కన్నకొడుకుదండించకమునుపె - కాయంవ్యాధులచిక్కకమును
పె ॥ హరి ॥ నృద్ధాభ్యంప్రాప్తించకమునుపె - ఉత్సాహంబలిముడుగ
కమునుపె । నిర్దనులైదిగులుపడకమునుపె - నేత్రాలుపారగప్పకము
నుపే ॥ హరి ॥ దవడలులోనికి పోవకమునుపె - దంతపటుత్వముతిగ్గకము
నుపె । చెవులకు మందముదగలకమునుపె - చల్లబోవనడవజాలకము
నుపె ॥ హరి ॥ కర్రబూనుకొని తిరుగకమునుపే - కంఠధ్వనితిగ్గకమును
పే ॥ అష్టముందరికివంగకమునుపే - అంగంతలవణికించకమునుపె ॥ హరి ॥
అప్పులవారుకదియకమునుపే - అన్నమొకరుతినుపించకమునుపె । దొ
ప్పలోనుచెయికడగకమునుపె - దోపతిబలునై తోచకమునుపే హరినా ॥

ఈశ్వరమ్మగారిప్రథమశిష్యులు బంగారుసుబ్బయ్యగారి వచనములు.

౧౫౬—రాగం కేదారనాళ.

పల్లవి.

ఏమిస్తానము సంధ్యయేమిజపతపమా -

సోమసూత్రమునందుస్వామి నెరుగకనూ ॥

చరణములు.

పామరముచేడిక్కిపరునిగానగలేక - తామసపువ్వుత్తులనుతగిలి
తగిలి । సోమయాజులమనుచుసొక్కరంభకుజిక్కి - కామాంధులైత
న్నకానకనెపొయిరి ॥ ఏమి ॥ వాసనత్రయములనుగాసిపడుటేగాక - దేశి
కులచేరకను యీశుగనగలడా । పాశబంధములచేపట్టువదిలితెగాని -
బేసికన్నైన శివకాశిగనగలడా ॥ ఏమి ॥ ఇప్టలింగమునున్న హితవుదెలి
యగలేక - సృష్టిలోపలమేము శ్రేష్టమనుచు ॥ నిష్టలునుబొరలుచు

నునీళ్ల ముఱుగుటగాక - దృష్టివడుమునున్న దేవుగనగలడా॥పమి॥లిం
గాంగములురెండులియ్యమైతరచితా - గంగస్నానముజేయసంగతెకు
గకనూ । భంగమైపోయివుడు బింగిరాళ్లకుమొక్కి - బంగారుమేడలొ
ప్రభువుగనగలడా॥పమి॥ ప్రణవసోత్రంబైన వీరగోవిందగురు-అణురే
ణుపరిపూర్ణమైయ్యుండగాను । కనరానిపరతత్వమైనయీశ్వరిపాద-క
మలమే మరకిపుడుకనితిరుగరాదా॥పమిస్తానము॥

౧౫౭—రాగం కేదారగాళ.

పల్లవి.

ఇదుగొంగాయాత్రఇది తెలియరయ్య ।

పదిలముగ సాధించి బ్రహ్మమనరయ్య ॥

చరణములు.

కదిసిభ్రామధ్యమునకన్ను దెరిచినయపుడె - ఉదితమాపోజ్యో
తియున్న తావుననూ । చెదరకను బిందుకిశచంద్రమండలమందు- వద
లకనుసేవించెవరయోగులకునూ ॥ఇదు॥ అనుకూలమైన బ్రహ్మనందిజల
ధిలొ - దినకరుండై వెలగుదేహమునను । అనుమానమైనమోహాంధ
కారముబాసి - దినదినమువర్తించె దివ్యయోగులకూ ॥ఇదు॥ చలము
తోపమాని శాంతస్వరూపమై - కులమునీరుగచేరిబలములోపలనూ ।
కలకంఠిగోగూడి కళలంటి పనుగుచును - జలకమార్చనజేయుజాణ
యోగులకూ ॥ఇదు॥ అంటిముట్టగరానిఅగంగనదిలోన- రెంటివడుమ
నుతానెంటిగాను । నంటివెలుగుచునున్న నామహాప్రణవంబు- నంటిసే
వించునక్షువంటి యోగుకూ ॥ఇదు॥ విలవిగపోతులుగువీరగోవిందగు
రు - కరుణనమ్మినశివశరణులకును । వరములునుచ్చేరివసుధలొయీ
శ్వరి - చరణమేమరకున్న సేవ్యులకునెల్ల ॥ఇదుగొ॥

దూదేకుల సిద్ధయ్యగారి శిష్యుడు

—*(మామిళ్లదొరువునారయణకెడ్డిగారికీర్తన.)*-

౧౫౮—రాగం నాదినామక్రియ ఆదితాళం

పల్లవి.

౧౦ష్టాయరా - గుగుడ పెండ్లాయరా ॥

అ ను ప ల్ల వి.

ఇంద్రనడుమగుండ్లుద్రిప్పి - గండ్లనడుమగెండ్లలోనె ||పెం||

పరతత్వమనే పందిటిలోనే - హరషమైనఅరుగువేళి నెరసినన
ద్దురువాక్యము సరసముతో శాసలుబెట్టి ||పెం|| ఓప్పుగఓంకారనాధంవ
నరుగజోడుమేళముల - తప్పకసూత్రస్వరమూన మెప్పుగశోభనములు
పాడి ||పెం|| నీతిమార్గమనెయిల్లుభ్యాతిగ అలికిపూశి - భ్యాతిగమంచ
మువేళి | ప్రభ్యాతిగగూర్చుండినపుడె ||పెం|| మేలుమేలుప్రణవరము -
కీలుతెలసి లోనుచూచి | మూలమంత్రసారమూన మురయుచుతలం
బ్రాలుపోసి ||పెం|| మూలాధారమనెబువ్వ - నాళమనెపల్లెరములో |
చాలగగూర్చుండి రందరు - మేలుగబోంచేసినపుడె ||పెం|| దండిగఅ
ఖండజ్యోతి ఉండచూచిపండినట్లు - కుండలిశోధించినపుడెదండిబాణ
బురుసులుయెగిరి ||పెం|| పద్మగనిజధారమునకన్దని దానిలో కలసి-పగ్గు
మానిసిద్ధగునినిసాక్షాత్తు సద్గురుడనితెలసి ||పెం|| డ్లాయరా ||

—*(పరశురాములవారికీర్తన)*—

౧౫౯—రాగం శైరవి చాపుతాళం.

ప ల్ల వి.

విక్రయించెటిపండుగాదమ్మ - ఇదివిశ్వమందునతెలియలేరమ్మ ||

అ ను ప ల్ల వి.

విక్రముడై నట్టివిభుడుడప్పగురు - ఆక్రయమునదెలిసి

అమరితీయనిపండు ||విక్ర ||

చ రణ ము లు.

దృక్కులలోపల దృశ్యమైనపండు- ముక్కుతుదనుయుండెమూ
లమైనపండు | చిక్కించుకునెనంబువక్కదు ఆపండు - ఎక్కడవెతకిన
వక్కటయినపండు ||విక్ర|| ఆకుపువ్వుపిం దెలేకయున్నపండు - ఆకాల
మికాలమేకాలమాపండు | ఆకాశతీతమై అంటిఅంటనిపండు ||విక్ర||
ఆలుమొగనినందు అనుకూలమాపండు - ఫాలభాగమందులయించి
నపండు | కాలూనిగూతలకడకుఁ మైటిపండు ||విక్ర|| గురువుఁ ఘృతకు
కూటమనపండు - గురుతుచేసుకజనులు కొనరుద్రాక్షపండు|పరశురా

ములవారిక రుదై నదాపండు - సరసింహయోగికినమ్మికై నపండు విక్ర
యించెటి ||

—*(నరసింహదాసుగారి కీర్తన.)*

౧౬౦—రాగం పున్నాగవరాలి ఆదితాళం.

విత్తోయమ్మవిత్తు - ఈఘటమెగురునికివిత్తూ || విత్తువిత్తుయని
మత్తులకెల్లను - నెత్తుగునీరైయెత్తుగ మొలచిన || మొలకోయమ్మమొ
లక - ఈమోహమెగురునికి మొలకా || మొలక మొలకయనినిలువుగ
పరచినతలకపునొదుటను ఫలవృక్షంబగు || చెట్టోయమ్మచెట్టూ - ఈచి
త్తిమెగురునికిచెట్టూ || చెట్టుచెట్టుయనిపట్టుగవిడువని - ముట్టుగుంట
కొకనంటదలంచిన || తీగోయమ్మతీగ - ఈయర్థమెగురునికితీగే || తీగతీ
గెయనుకోంగవాంఛఘన - సాగుభోగవిధించిన || మొగ్గోయమ్మమొగ్గ
ఈమోహమెగురునికిమొగ్గ || మొగ్గమొగ్గయనిసిగ్గువిడచినిలమొగ్గమీ
దనెకతగ్గుగనిలచిన || పువ్రోయమ్మపువ్వు - ఈపుణ్యమెగురునికిపువ్వు
పువ్వుపువ్వుయనినవ్వుచు నిలచిన - కేవగసాత్తియూచివ్వునబుట్టిన||పిం
దోయమ్మపిందే - ఈపిండమెగురునికిపిందే || పిందెపిందెయనినుండరమ
ణులకు - నిందెలుబాపను ముందుగబుట్టిన || కాయోయమ్మకాయ -
ఈకాయమెగురునికికాయ || కాయకాయయని మాయనుదెలియగ-
రేయమరించినతోయజాక్షులకు || పండోయమ్మపండు - ఈలండమె
గురునికిపండు || పండుపండుయని కొండలేడుపై - మెండుగనిలచిపల్లం
డజాక్షులకు || పరమోయమ్మపరమూ - ఈయర్థమెగురునికిపరమూ||ప
రముపరముయని సరయగనిలచిన - నరసింహదాసునికిరువై యుండిన||
విత్తోయమ్మవిత్తు - ఈఘటమెగురునికివిత్తూ ||

—*(మువ్వల బాలయ్యగారు కీర్తనలు.)*

౧౬౧—రాగం ముఖారి చాపుతాళం.

పల్లవి.

కలగంటినమ్మా - నద్దురుని - కనుగొంటినమ్మా||

అనుపల్లవి.

కలగంటినే నెక్కకమలమధ్యమునందు

కలసిమెలగుచునున్నవిలసితంబుగనేను॥కల॥

చ రణ ము లు.

నేన్నదిడ్డిదూరిసాకారమైయున్న - వెన్నెలబయిటనువెలుగుచు
న్నగుచుని ॥కల॥ మేఘైసకోసలొదీటుగయున్నట్టి - పాటించినేనిపుడుఆ
టలాడెగుచుని ॥కల॥ ఫాలభాగమందు లీలతెలసుకోని - వాలలాడుచు
నున్నమూలమైనగుచుని ॥కిల॥ ఆరుకమలములుఅరసిచూచినయెట్టి మే
రుశిఖరమునందుమెరయుచున్నగుచుని ॥కల॥ ఏడులోకములవెలుగుచు
పున్నట్టి - జోడుబాయకనున్నమేడలోపలగుచుని ॥కమల॥ కందిమల్ల
యపల్లెమందిరంబునయున్న - యిందిరయూశ్వరివందనంబులుజేసె॥కల॥
హరుడేరతిరువీధివరబాపనార్యమె - శరణజేసితినియ్య వరములివ్వమని॥
కల॥ వామభాగమందు వేమలత్క్యణార్కు - నీమముతోడుతథామునితె
లసిన ॥కలగంటినవ్వు ॥

—*(కందుకూరి సోమయ్యగారిశిష్యుడుజెప్పినది.)—

౧౬౨—రాగం కల్యాణి చాపుతాళం

పల్లవి.

శ్రీకరంబుగకనకమేడలొసాంపుతోగూర్చుండరా -

అనుపల్లవి.

మూకగుంపులగొట్టి మణులహరములుధరియించెరా -

చ రణ ము లు.

ఏకుచుక్కవలెనునీవు వెలుగుచున్నదేమిరా - జోకతోడుతకం
దుకురిసోమేశలింగదయానిధే ॥౧॥ వీధిలోనెనిలచిచూడగ వింతపలు
కులుపలికెరా - ఖ్యాతిమోదముగొట్టి జీవకీలుతెలసియుండరా । సాధ
కుండవై తెప్రహవముసారెసారెకుమ్రోవరా - వాసులేలరకందుకురి
సోమేశలింగదయానిధే ॥ ౨ ॥ ఏటినడుమనునిలచి చూడగ వెలుతురా
యనదేమిరా - మాటిమాటికి నిక్కిచూచితెమంచిమెరుపులుమెఱచె
రా । కోటలోనెకజ్యోతియున్నది కొల్లలాడుచునుండరా - మాటలా
డవుకందుకురి సోమేశలింగదయానిధే ॥ ౩ ॥ జుటనేత్రములంటిచూచి
తెజాజుపువ్వులుపూశెరా - మింటిత్రోవనునంటిచూడగ మేఘవర్షము

గప్పెరా - కంటిలో నెఱుంగువెన్నెలకాయుచున్న దేమిరా - వంటిపాటు
నకందుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౪ || కనమదగ్గరకాంత పెద్దమకా
వలున్న దేమిరా - వెనకచూడకయెదుర్కొనియెదుయేనుగనుబలిబెట్టె
రా - భానుతేజాండుదయమాయను పరమగురునికంటిరా - కన్నుకొన
లనుకందుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౫ || ఆర్దురిపులజయించినంతట
త్తదెలసియుండరా - అరుకమలములందునీపు అండజేరియుండరా -
మిరిసహస్రకమలమందున మేతలాడుచునుండరా - ధీరుడగుమాకం
దుకూరుసోమేశలింగదయానిధే || ౬ || గంగయమునలనడుమనీపుపొంగు
చున్నవదేమిరా - అంగనతోశరాటలాడుచుఅంతరంగమునుండరా -
మంగళప్రదమైనకన్యతో మాటలాడుచునుండురా - రంగుమీరగకం
దుకురిసోమేశలింగదయానిధే || ౭ || ధరణిలోపలకందుకురికరపట్టణంబు
నవెలసెరా - స్తిరముగ వేదాంతరహస్యముసాంపుతోరచియించరా -
కోరిఅప్తపతులుజెప్పినకోటిసూర్యులుభంగిని - వేరుజేయకకందుకురి
సోమేశలింగదయానిధే || ౮ ||

—*(శ్రీనరసింహులవారిజెప్పినది శీర్షన)*—

౧౬౩—రాగం దన్యాసి ఆదితాళం.

పల్లవి.

చల్లజలికె శరణునతులకిదినదగ్గతియిదిగొఫలమమ్మ -

అనుపల్లవి.

ఉల్లములోపలనమ్మినవారికి అల్లిబిల్లిదోవినవమ్మ -

చరణములు.

కల్లగాదు నాముచ్చటనిజమని గైకొనుడిదిగోఫలమమ్మ - ఎల్లు
గొన్నమావేల్పురి నరహరివిఖ్యాతిదుగో వినరమ్మ || చల్ల || వేదాంతంబు
నెగోవుల చాలా వెతకి వెతకి తాసాకవలె - ఆదిని తత్వంబుని యే
క్షిరాలందులొబాగుగ పితకవలె - వాదుకొన్నతన దేహంబునియె
టిభాండములోపలపోయవలె - వాదించకజ్ఞానాగ్నిచేతనెవడిలేకుం
కగకాచవలె || చల్ల || సారపునత్సద్గతియనియెటి చక్కని మట్టునని
లపవలె - తోరపువేట్కనసాత్వికమనియెటితోడింటప్పుడుబెట్టవలె

మీరిననిశ్చయమనియెటి స్తంభం మిక్కిలిదృఢముగఁబాంపలెన్ | తన
చుగనుఘన్నాశముకవ్వము వనదగవేట్కతొ చేయవలెన్ || చల్ల ||
కేళిమితోముఖరెండుబంధములు కిందటితాడుగజేయవలెన్ | ఆలోలం
బనెయిడపింగళలు ఆకెతాడుగజేయవలెన్ | మేలిమిలోడుతజాలంబ
నియెటిమీదటితాడుగజేయవలెన్ | అలరినదృష్టులు కంఠమనతమనిజ
హస్తంబులుగజేయవలెన్ || చల్ల || కనుగవలనియెటిహస్తంబులచే కద
లకుండతాపట్టవలెన్ | తననిజదైర్యంబనియెటిపూతను తరిమి పెరుగు
తాతరుచవలెన్ | తరచితరచితాతరచేటప్పటి వురుత బిందువులరయ
వలెన్ | జిజజిజిపెరుగదితరచేటప్పటి బెరబెరవము యెరుగవలెన్ ||
చల్ల || కరిగి కరిగిక్రిమ్మించెటిశోడశకళలతి నెమ్మతిచూడవలెన్ | శైర్
లుతెరులుగ ప్రణవంబనియెటిసరసజలంబులచిలుకవలెన్ | స్థిరచిత్తం
బునతీసి నన్యోజరజరమనగాదిప్పవలెన్ | మురిపెట్లోడుతనక్కముం
తళిముందుగ తాక్కిల్లార్పవలెన్ || చల్ల || ఆనందంబగవెన్నముద్దతాన
ప్పటిభావంబెరుగవలెన్ - మానుగగాఢససూధిపహ్నిమట్టడిఆపాయి
బెట్టవలెన్ | పూనికపరమానందంబనియెటిపొంగులురాగాగాచవలెన్ -
శ్రీనరసింహులకృప నదిగ్రోలగసిద్ధించును మాసిద్ధులకున్ || చల్ల || అలికే ||

—*(రెంటాలవారి కీర్తన.)—

౧౬౪—రాగం పున్నాగవరాళి చాపుతాళం.

పల్లవి.

చదువగ నేమిటికే - వేదములెల్ల - చదువగ నేమిటికే ||

అను పల్లవి.

చదువులోపలిచదువుగానక - సర్వకర్తంబొదలగానక - సకల
జీవాధారమూర్తిని సంతతముప్రార్థించుటెరుగక || చదువగ ||

చరణములు.

పుట్టుగిట్టుసమముగానక పృథివిగడుపుటరాక టెరుగక | పూనిక
తల్లిలోనగునుకిపూజలెట్లుజేయు టెరుగక || చదు||పాదుకొనిము హస్తాల
కోనలొపంచవన్నెలపలుకుగానక) పలుకుపై బ్రహ్మాండమెల్లనుప్రబలు
చున్నరూపమెరుగక || చదు || గండ్లనడిమికి గుండ్లుదిరిగి కమలమండల

మందుజేరి । వేడుకలగగప్రణవమపుడువేదసారంబొడయుటెరుగక ॥ చదు॥ సాయమనెజపమనెజపమంత్రమెరుగక - పరబ్రహ్మమతేజమెరుగక । ఛాలమునరెంటాలగురుడుప్రబలుచున్నరూపమెరుగక॥చదువగనేమిటికే॥

—*(పోతులూరు వీరబ్రహ్మంగారి కొమారుడు)*—

పోతులూరయ్యజెప్పిన కీర్తన.

౧౬౫—రాగం నాదనామక్రియ ఆటతాళం.

పల్లవి.

నయచేసిగక్షించుదయకుపాత్రుడనేను ధరణిలోలక్ష్మీగోవింద -

అనుపల్లవి.

విటవిగటంకారవీధిమధ్యమునిన్ను వివరించిచూచెగోవింద ॥

చరణములు.

రెండుయేరులుదాటి కొండమీదనుయున్న - రెండువకటైనగోవింద । దండమిదుగొమీకుదయచేసిరక్షించు అండబాయకనుగోవిందా ॥దయ॥ గర్భమందునబుట్టి చుర్బధివాడనని దూషణంబేలగోవింద । అద్భుతంబైనట్టి అఖిలాండములలోను - నిర్భేదమైనగోవిందా ॥దయ॥ పాపకర్మినేను మీపాదములుగొలచి - యేపాపమెరుగగోవింద । పాపలోరూపువైరూపు కాయములోని దీపమైయున్న గోవిందా ॥దయ॥ అండాండ పిండాడపృథివి ఆతాళమున నిండియున్నావు గోవింద । మండలత్రయమునను పండువెన్నెలబైటమెండుకొనియున్న గోవిందా ॥దయ॥ మేరుశిఖరమునందు మేడలోపలనుచిత్కళలతోయున్న గోవింద । బాలకుడ వీరుగురుపాలించుపార్వతి - చాలనమ్మితినిగోవిందా ॥దయ॥

—*(దత్తావేంకటయ్యగారి కీర్తన.)*—

౧౬౬—రాగం కాపి చాపుతాళం.

పల్లవి.

పణతీ సగ్గురుపాద - భజనజేసితిని ।

అనుపల్లవి.

పరమాత్మమనులింగ - గురునిదలచితిని ॥

చ రణ ము లు.

కారణాచార్యులకరుణజూచితిని - కర్తృబంధములన్ని కడకుజిమ్మి
తిని ||పణ|| ఆరుమతములందు అరసి చూచితిని - నేతరచిచూచితిని ।
ఆశపాశములన్ని కోసివేసితిని ||పణ|| మూడారువాకిండ్లుమూతవేసితిని -
మోక్షద్వారము తలుపుదీశిచూచితిని ||పణ|| మెండైన ప్రణవములో
నిండియుండితిని - దండితేజమునందునుండి వెలసితిని || పణ || చంద్ర
సూర్యులరెంటిజంటగూర్చితిని - నేజంటగూర్చితిని । వెలరేగిచెంగల్వ
కొలనుజూచ్చితిని ||పణ|| కొలనుజూచ్చినవెనకఫలములందితిని- ఫలమూ
లోసద్గురునికలయజూచితిని ||పణ|| దత్తావెంకటగురుస్వాములై నిలచి -
పరగశాంభవిలోన భద్గులై వెలసి ||పణ||తిసద్గురుపాద ||

—*(నారాయణమ్మగారి కీర్తనలు.)*

౧౬౭—రాగం పుళిని చాపుతాళం.

పల్లవి.

ఎగుకకులమువారిచిన్నది - మంచియెఱుకగల్గినారిచిన్నదీ

అను పల్లవి.

మరువకమాయందుమనసుగలిగినయట్టి

మహిమతేటపరచుచిన్నదీ ||ఎరు||

చ రణ ము లు.

ఏడుమేడలమీదచిన్నది - నిష్టయెనిమిదింటను వెలుగుచున్న
ది । నాడుపెరియగోష్ఠినాలుగురత్నాలయీడుజోడైయున్నచిన్నది ||
ఎఱు || చిత్తారుచవికెలొచిన్నది - విచిత్రమైన వెలుగుగన్నదీ । భక్తి
గల్గవారి భావములోఫలముక్తికాంతయైనచిన్నది ||ఎఱు|| ఆగమరుచి
గన్నచిన్నదీ - అయిదురాగములునేర్చియున్నది । యోగమార్గమున
భాగవతులగూడి - భోగములొసగినచిన్నది ||ఎఱు|| కంటిపాపవంటిచి
న్నది - ద్వయజంటరుచులుగన్న చిన్నది । అంటిఅంటనిరెండుజంటా
క్షరములు - ఒంటుదెలుపుచునున్నచిన్నది ||ఎఱు|| శ్రీకారమైయున్న
చిన్నది - శ్రీమభాగవతులగూడియున్నది । అకారఉకారమకారముల
మూటి - ఏకాక్షరమైన చిన్నది ||ఎఱు|| పరులనేలుకున్నచిన్నదీ - పర

మపదము భావముదెలుపుచున్నది । వరువతో నవవిధ వైభావముల
యెందు - చరమశేషేనైనచిన్నది ॥ఎఱు॥ మతముతో వ్రతమైయున్న
ది - ఆగుమతములలో మూలంగన్నది । యతిపతిదాసులపాతవుగనే
లుచు - మాత్రైయున్నట్టి చిన్నదీ ॥ఎఱు॥ అష్టపూర్తులమేలుగన్నది-
అదిసప్తలతోనుండుచున్నది । గోష్ఠిభావములు కోరినవారికి - ఇష్టము
దెలుపుచున్నది ॥ఎఱు॥ వందనముతోవదగియున్నది - వారచంద
లూగుచేరియున్నదీ । ముందుతిరువాయిపురము - ముద్దప్పదేశికులుపొం
దునారాయణమృబోధదెల్పినతల్లి ॥ఎఱుక ॥

—*(ముచ్చపాటి సుబ్రహ్మణ్యంగారుజెప్పినది)*—

౧౬౮—పెద్దలను మొరజేయు మేలుకొలుపు

శ్రీగణాధిపుడలచిఆర్యులు చిత్తమున తలపోశివారిని - యోగ
జిహ్వానునిలుపుకొని మదివేట్కలూరగనూ । సాగరోక్తులవ్యాసవాల్మీ
క ఘకశౌనక కపిలగాతమ - ఆదియోగపురాణపురుషవశిష్టఋషులకు
నూ ॥ శివశివశరణుశరణు ॥ కాలసమయమువేళశంకరుకాలకాలుని
గూల్చివేసిన - కాలవిక్రమధామమూర్ఖుండేయయోగికినీ । కాలమా
నముదెలిసి కాలజ్ఞానమురచించి జనులకు - కాలనిజముగదయ్య వీ
రప్పయ్యగారికినీ ॥ శివశివ ॥ భారతమురచించినన్నయభట్టుతిక్కన సో
మయాజికి - పూర్వభాగవతంబుజేసినపోతరాజుకునూ । ఆరుమతములు
వకటిజేసినధీరుడన్నాజయ్యగారికి - రాగరోక్తులరాముదలచినరంగధా
మునకూ ॥శివశివ॥ మాటమాత్రమునూనవాక్యతిమహిని జన్నించతని
సఖునకు - మాటయిచ్చినదైవపరదే శయ్యగారికినీ । తాటిపర్తితిమ్మి
శెట్టికి తాళ్లపాకచినన్నగారికి - మేటిసూత్రసుభోగదత్తాత్రేయయోగి
కినీ ॥శివశివ॥ సుజనలోకముకెల్లపత్రికభజనసేయలిఖించిపంపిన - విజ
యసోమన్నకవికివీరన్నగారికినీ । సుజనధీరుడుశీలంపాటిగుండాబాట్లుకు
లేకుగారికి - రజితభద్రాచలనివాసుకురామదాసుకును॥శివశివ॥ అష్టాం
గయోగరసానుభవయోగలక్ష్మ్యపుతనిపాదము - పట్టుదిట్టముకీర్తిగనుచి
ట్టప్పగారికినీ । పుట్టుజ్ఞానిపోతులూరు పురమువీరప్పతనిపాదము-పట్టుధి
ట్టముజెప్పదగుసిద్ధప్పగారికినీ ॥శివశివ॥పన్నగహరియోగప్రభుడవుపసల

సాటిరామిరెడ్డికి - వన్నెమీరినదిండుపురి నాగన్నగారికిని । కన్నెలూరి
అయ్యగారికి కిమ్మిపాపన్నతని గురునకు - వన్నెకొత్తనాగిగోవిందయ్య
గారికిని ॥ ౩౪౩వ ॥ పుగచంతనయోగిచన్నంపల్లెచెన్నాడ్డిగారికి-చింత
భేరికేశపులకునుతిమ్మగురునకునూ । పరిమపురుషప్రభాః మూర్తైగుపార్థి
పాటిపాపరాజుకు - భరితరక్షణకిన్నరబ్రహ్మయ్యగారికిని ॥ ౩౪౪వ ॥ వాడు
కైపాదానలింగముభేదమెంచక కట్టిదిరిగిన - వీరాంబుడుకాశ్వాకాశి
బొట్టుకునూ । పాదుకొనిపదహారుదిమగు ప్రమాణాశ్రితబొట్టుయ్యగారి
కి - వేదసారము కుప్పజిమ్మెబసప్పగారికిని ॥ ౩౪౫వ ॥ నెమ్మగచరభాంగలిం
గముమేదరనంజయ్యగారికి - వరపుకాశప్పగారికి అలఁ జరాజుకును -
కమ్మికాశిమాటలాడిన కానిదాసుకు కివివిరాట్టుకు । కుమ్మరిగుండ
య్యకునుగుంభక్షిన్నయకూరినశివ ॥ కుండనపుయ్య నఘనముకో
సూరి ప్లోబులయ్యకు - కందుకూరి చుట్టప్పగారికి నకరాజుకును ।
బొందిలోకైలాసమొనన పొదితెయానిమ్మయ్యగారికి - పొందుగబల్ల
నపురములోభోగియొశ్వమకూ ॥ ౩౪౬వ ॥ సంగరిహతతేంద్రియునకును
ముంగరాఅప్పన్నగారికి - సత్సంగియగు జంగనికిఅలబెంగులూరయ
కూ । పొంగుచును యానగరిపాటిలో పొసగిగుండాలుండు ధుమకిన -
రంగమాదిగపదహార్గురారంజవయ్యలకూ ॥ ౩౪౭వ ॥ ఉద్భవదినఉదయ
కాలములక్ష్మియెసగును సకలభాగ్యము - అచ్చమాంబకు మిగులగుం
లింగయ్యగారికిని । ఎచ్చుగ్రహ్మతులూరు వీరసద్గురు సరప్రసాదము -
ముచ్చపాటిసుబ్రహ్మయ్యముముగ్గుపలుకులునూ ॥ ౩౪౮వ ॥ శిరణుశరణా ॥

—*(కన్నలూరిసారి కీర్తన)*—

౧౬౯—రాగం శంకరాభరణం గాపురాశం.

పల్లవి.

మరువలేనురా - గురుని మరువలేనురా ॥

అనుపల్లవి.

మరువకన్నలూరి అయ్యమహిమమానసముసనిలచి

చిరతరభావసమనెటికెప్పురూపుజూపుగురుని ॥మరువ॥

చ రణ ము లు.

త్రివిధవరునిజేసిత్రివిధవస్తువులనుగలపి - త్రివిధబంధ త్రివిధత
నువుత్రివిధచిత్తములనుచాల | త్రివిధలక్ష్యత్రివిధబిందు త్రివిధలక్షణ
ములుజేలిపి - త్రివిధసంగరహితుజేరి దివ్యపరముజూపుగురుని ||మరు||
నాల్గునేలందుభక్తి నాల్గుసాధనములరక్తి - నాల్గుయోగములనుసక్తి
నాల్గుతత్త్వాలంవిరక్తి | నాల్గుత్రోవబిలమునడుమనాగకన్యనూరడించి-
నాల్గువ్యాకృతములునుజేలిపినాల్గుపదపులణచుగురుని ||మరు|| అష్టతనువు
లష్టప్రృతిఅష్టమదములష్టయోగ - అష్టజ్యోతులష్టబిందులష్టజ్యోతు
లష్టసిద్ధి | లంకురమునలేకయిపుడు - నిష్టనిర్వికల్పమందు నిజముబో
ధించుగురుని || మరు || అక్షరాక్షరములనడుమలయిదువర్షమూలుమి
గుల - అక్షరములుయాబడింటి హంసతిరిగెనెళవుమూ | డక్షరములు
పొందికోనక్షరమునగూర్చివేట్క - అక్షయంబైనపదవిఅమరకలరజూ
పుగురుని ||మరు|| వాదభేదభేదమోద వర్షజారిత్రమములు - అధర
మూసచెప్రదూరిఅలన్మసింహులనుచుమదిన | బోధజేసి హృదయమం
దుపొందుపరచినట్టిగురుని ||మరు|| మరువకన్నలూరిఅయ్యమహిమమా
ననముననిలపి - చిరతరధ్యానమనెటిశిష్యరూపుజూపుగురుని ||మరువ||

—*(వీరనరశింహులవారికీర్తన)*—

౧౭౦—రాగం భస్మాసి - ఆదితాళం.

పల్లవి.

నరహరిగలచేటందుకుమూలమునాదోదయమేకారణమూ

అనుపల్లవి.

పరమభాగవతసంమంధులకునుపాపపుంజనివారణమూ||

చ రణ ము లు.

గంగయమునలునడుమనుయుండె-బంగారంగనవలుకువిని|అ
గములోనధుజంగముచేయు-మంగళప్రదమా అనుదినమూ ||నర|| నీరు
బుగ్గలనడుమనుయుండె-నీలవర్షపుచాయలనూ | కారణమున్నది కను
తేజంబై -కానవచ్చుకళింతతము ||నర|| అండములోపలయుండేభాను

మండలపతి నారాయణుని । అండజేరుకొని ఆత్మదెలనుకొని-అనందించు
డిలనుదినము ॥నరహరిగలచేటందుకు॥

—*(నాగలింగయ్యగారి కీర్తనలు)*—

౧౧౧—రాగం దన్యాసీ ఆదితాళం.

పల్లవి.

పేరుజెప్పకొనితిరిగి తెధరలో పెద్దలుమెచ్చుమరా ।

అనుపల్లవి.

వారకాంతబహుమాటలాడి తెవనితలుమెచ్చుమరా ।

చరణములు.

చలనములేకగురురాయునకునేవజేసినావా- తెలివిగలిగియాకో
రినవస్తువుతెచ్చియిచ్చినావా । పాలుపొందగయాగురురాయునకుపూజ
చేసినావా ॥పేరు॥ మనసుతోడనేకోరికలన్నియుమట్టబెట్టినావా - ప
నుబడిశ్రీరాజమంత్రమెవతనజేసినావా । దినదినమాతృసమాధినిష్ఠయా
తెలివితోనున్నావా ॥పేరు॥ కాయమనిత్యంబనియెడిమాటగట్టిగవిన్నా
వా-మాయమాటలవుపదేశములమట్టుతెలసినావా । కాయపోషణజేసే
ఆశలకాంక్షవిడచినావా ॥పేరు॥ తుదవెలిగేటివాకిలిదెరచితొంగిచూచి
నావా - మదమత్స్యగుణాదులయొక్కమట్టుతెలసినావా । విదితంబుగ
యాప్రణవపీఠమేయెక్కిచూచినావా ॥పేరు॥ కొదువలేకయాతారకచి
న్నెలుకొల్లలాడినావా । చెదరకదహరాకాశములో హరిచెంతజేరినా
వా । కదసినద్దురురంగనికృపచేకలచితెలసినావా ॥పేరు॥ దళములనెక్కి
తెహంసనుదించెతాళిమియెరుగుదువా । కొలుకులుదిప్పుచుకుండలినీశు
గురుతుదెలసినావా । నీలంపల్లెలొనాగలింగని నిజముగగన్నావా ॥పేరు॥

౧౧౨—తిరునామం కీర్తన. ముఖారి-చాపుతాళం.

హరిహరిరామానుజ-నీమతమందునమ్మినహరిదాసునీ । అరమ
రలేకతిరుమంత్రముకొరకునై హరియుడనై య్యుంటినీ ॥ భూములన్నితి
రిగివీమంత్రముకొరకు-బుద్ధితొమిముజేరితీ । ఇప్పునమీవెంటనూ-అల
చటలేక వెతకివెతకితిరిగితి ॥ గోవక్షస్థళమందునా-అచార్యులు-దాహ
ముతెప్పునీరీ । అటుఇటుతిరిగిచూచీ-జలమందాక-ఇదియేమో వోద

మనుచు || ఆకాశమందుచూచీ-అయిదుపక్షు - లంబరవీధినివెళ్లగా |
 పైనపాయ్యోపక్షులూ-మీరెల్లెటి-జలముండేస్థళమొక్కడ || వినవయ్యహ
 రిదాసుడా-మేమెల్లెటినీడవప్పుకరావయ్యా | పైనపక్షులు వెళ్లగా-నీడ
 నునడచి-కొలనుదాపుకువెళ్లెనూ || కౌమండలంబుతోను-తీర్థముతాను
 గ్రక్కునతీసుకోసీ | మనగురువులేమాయనో-అనుచునుచాల-పరిగెప
 రిగెవచ్చెను || అంతటఆచార్యులూ - పరమపదమువేంచేశెకాలమా
 య | ఇంతకాలమాయను-ఈబిడ్డకు-అంటదాయనుమంత్రమూ || అ
 నుచునుజాలినొందీ-మేదినిపైనహస్తముంచితుడచెను | ఘనమైన తిరు
 మంత్రమూ-ఆచార్యులు-వినయంబుగనువ్రాసిరి || దేహమంతటవిడ
 చీ-ఆచార్యులు-చేరిరిపరమపదమూ | వీటెసానిబిడ్డ-తీ-తిరుమంత్రము
 విభముగానకచదివెను || ఆకునవ్రాసుకొని-హస్తముతోటి-ఆబారు తు
 డవివెల్లె | జలముదెచ్చినదాసుడు-ఆచార్యుల-కరముదగ్గిరవుంచెను ||
 జలమారగించరయ్యా-ఇకమీదటమమ్మరక్షించరయ్యా || నిద్రలేనిఘ
 నులు-ఈస్థళమందు-నిద్రించితగదులెండి | యరమందుచెయ్యివేళీ-ఆ
 చార్యుల-ఊపిఊపిపించెను || ఆరంగవోరంగరంగస్వామియనుచూ | గు
 రువుల స్త్రముకిందను-చెరువుటజూచి-గుండెవెగశికోట్టెను || గురువునడు
 గనై తిగుట్టుతెలియనై తి-గురువుకుదూరమైతి | తనమనసుధిట్టపరచి-త
 నగురువుకు-తగుక్రియలన్నిజేసెన్ || అంతటహరిదాసుడూ - వెడలిరా
 గ-పనులుగాయుచుండెను | పనులగాశెటిబాలుడ-ఈదోవనప్రజలెవ్వ
 రెళ్లుందురు | వినవయ్యహరిదాసుడా-యీదోవన-వీటెవాండ్లువెళ్లిరి ||
 వీటెసానికబ్బెనాతిరుమంత్రము-వీధెల్లవెగజల్లెనా | అటసానికబ్బెనా-తి
 రుమంత్రము అందరికెరుకాయనా || అందందుతిరుగుచును-చేరిరివారు
 హస్తినపురమందునా | పల్లెగుడిశలయందునా-చోళపురాజుపట్నమం
 దునజేరిరి || అమ్మామమ్మేలుకోమ్మా-చెప్పినపనులు ఆజ్ఞతోచేతునమ్మా |
 మీరుజేశెటిపనులూ-మాకెల్లానుమావొద్దవుండుమనిరి || ధర్మరాజుజే
 శెటి-యజ్ఞముజూచి-హరిదాసుడువెళ్లగా | ఎవరయ్య హరిదాసుడా-త
 లియకుమీరుయిబ్బండిపడకరండి || తలియాకు పుచ్చుకొనీ-హరిదాసు
 డు తలచేనుఆచార్యులూ | నాగవాసములేని-ఘంట-ఘనఘనయనిమ్రో

యగా । సభ వారు అంత వచ్చి-తెరచాటూన-సభ దీరికూర్చుండిరి । ఎవ
రయ్యుహరిదాసులూ - మీరిచటికియొందుండి వేచే స్తిరి ॥ సమయాన
ద్వంద్వార్థమూ-తిరుమంత్రమునమకూడదాయమాకూ । వీటెవాండ్రు
వద్దను-తిరుమంత్రముయిప్పిస్తెపదిలక్షలూ ॥ ఆయాటవింటూనెధర్మరా
జు-ఆశ్చర్యమునబొందెను । వేయుబ్రాహ్మణులకెల్లా-సమకూడాను -
నొక్కవైష్ణవుడెక్కువా ॥ వీటెవాండ్రనుపిలచిరి - దండముబెట్టినాట్య
ములాడగాను । ఆయాటజూచిమెచ్చిమేలిమిలిద్దు-లాసతికియివ్వగానే
లిద్దలూ స్తవమందునా-కర్నముఆకుధరణిపై పడవేసెనూ । ఆయాకుటీసు
కోని-ధర్మరాజు-హరిదాసునకివ్వగా ॥ ఆకుపతనజేశిహరిపురమందూసే
హరిదాసుడై నిలచెను । హరిదాసుకథలన్నియూ-విన్నకన్న-నాశీసచ
దివినను॥ఘనమైనపరమకుడమూ-చేరుదురుయూ-జగమందుచాలగాను॥

—*(చుండూరు వీరబ్రహ్మముజెప్పిన మంత్రహారతి.)*

౧౨౩ — రాగం-ఆనందభైరవి రూపకతాళం

మంగళంబనుచుబల్కరే- మనగురువరునకు । మంగళంబనుచు
బల్కరే ॥ మంగళంబనుచుబల్కరేమంగళాంగునకున । త్సంగునకుగు
రుపవాబ్బభృంగాంచితహృదయునకును॥మంగళం॥ భూతిపూతమేనచెల
గగా-త్రిపుండ్రకాంతి । ఖ్యాతినణిమసిద్ధినొందగఁ|ఆతతమగుగురుప్రసా
దమాతురముపడసిజగతినితిమంతుడనగనెగడుపూతచారిత్రునకును ॥
మంగళం॥ దండికర్ణభూషణంగరాల - గండాంగుళములమండనంబొన
ర్చుచుండగా । మెండురుద్రాక్షపేర్లువుండరికాసనంబు- ఖండపరశులీల
మెరయినండజేరిశిష్యసమితి ॥ మంగళం ॥ భూమిసుఖములెల్లవిడచి -
మమకారమడచి-వేమలత్తణార్కులగొలచి । ప్రేమమీరశిష్యులకును-
కోమలతత్వార్థములను గోముతోడదెలుపుచున్న తామసగుణరహితు
నకును ॥మంగళం॥ శ్రీలలరుచెన్నపురమున వాలాయముగను-మేలనిజ
నులెన్నవెలసిన । కాలజ్ఞుడు చుండూరుఘనుడురాఘవేంద్రునకు కేలు
దోయిగీలుకొల్పి - చాలసంతోషమునను॥మంగళంబనుచుబల్కరే॥

గురుధర్మసారావళియను అచ్యుతకీర్తనలు శర్యంబును సంపూర్ణము.

